

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

nro 2/2019

Teemana

**EU:n puolustuspolitiikan uusi
suunta ja puolustusvoimien
kolmas tehtävä**

Rannikkosodankäynti
– rannikkopuolustus
tänään s 30

USN Senior
Enlisted Academy
s. 34

Johanna Pakolan
haastattelu
s. 38

Veho ja Mercedes-Benz – luotettavaa kumppanuutta.

Mercedes-Benzin sotilasajoneuvomallistosta löytyy kuljetusratkaisut niin logistiikkaan kuin taistelualueelle, maastohenkilöautoista aina järeisiin maastokuorma-autoihin ja panssaroiuihin erikoisajoneuvoihin. Veho Hyötyajoneuvojen palveluverkosto kattaa 15 omaa huoltokorjaamoa, joita täydentää laaja itsenäisten valtuutettujen korjaamoiden verkosto. Sotilasajoneuvojen huoltoon vaadittavat tiukat laatustandardit, varaosien oma keskusvarasto Suomessa ja yhteistyö Huoltovarmuuskeskuksen kanssa varmistavat autojen toiminnan myös kriisitilanteissa. Puolustusvoimille Mercedes-Benz on ollut luotettava kumppani jo vuosikymmenien ajan – niin Suomessa kuin rauhanturvatehtävissä ympäri maailman. Tutustu lisää www.vehotrucks.fi

Mercedes-Benz

VEHO

VEHO Oy Ab | Erikoisajoneuvot
Lommilanrinne 3, 02740 Espoo
puh. 010 569 3684

Puhelun hinta
8,35 snt/puhelu
+ 16,69 snt/min.
(sis. alv. 24 %).

VEHOTRUCKS.FI

Yhdessä on parempi kuin yksin

Euroopan puolustukselle olennaista on yhdessä tekeminen – nykyään – aina ei ole ollut niin. Kokonaisuus on kuitenkin melkoisen kompleksinen ja vaikeasti hallittava ja hahmotettava. Ikään kuin eräänlainen ameeba. Tietoisuus siitä, että Puolustusvoimien ylipäällikkö Sauli Niinistö on kiinnostunut RP-lehden 2/2019 teemasta ”Euroopan unionin puolustuspolitiikan uusi suunta ja puolustusvoimien kolmas tehtävä”, lisää haastetta. Teema on siis erittäin ajankohtainen ja haastava näin EU-puheenjohtajuuskauden alla.

Olemme kiitollisuudella saaneet laajan asiantuntijajoukon pohtimaan tätä asiaa yhdessä. Siitä kirjoittajille suuri kiitos. Kirjoittajat osaavat tiivistää sanomansa ja tietävät, mistä kirjoittavat.

Tulevaisuus muodostuu esimerkiksi siitä, että EU-maiden johtajat antoivat taannoin uutta vauhtia Euroopan ulkoiselle turvallisuudelle ja puolustukselle ja päättivät vahvistaa EU:n yhteistyötä monipuolisesti.

EU-maiden johtajat päättelivät, että turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelma pitää vahvistaa sekä suhtautua myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta. Lisäksi kehoitettiin ryhtymään pikaisesti toimiin EU:n ja Naton yhteistyön lisäämiseksi. Tämä henki näkyi myös pääministeri Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelmassa.

Miten siis saadaan puheet käytännöksi? Konkreettiset toimet turvallisuus- ja puolustusyhteistyön tehostamiseksi on kirjattu Eurooppa-neuvoston hyväksymään turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelmaan. Siinä esitetään tulevat toimet EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämiseksi.

Kysymys on EU:n globaalistrategiasta ja kolmesta strategisesta prioriteetista: On pystyttävä vastaamaan ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin, kehittämään kumppanien valmiuk-

sia sekä suojelemaan EU:ta ja sen kansalaisia.

Jotta päästäisiin konkreettisiin toimiin tavoitteiden saavuttamiseksi, on käynnistetty puolustuksen koordinoitu vuosittainen tarkastelu (CARD) puolustusyhteistyön lisäämiseksi jäsenmaiden välillä sekä aloitettu pysyvä rakenteellinen yhteistyö (PRY) puolustusyhteistyön lujittamiseksi niiden jäsenmaiden kesken, jotka haluavat edetä yhteistyössä pidemmälle.

Lisäksi on perustettu sotilas-kriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavara (MPCC) kriisinhallintarakenteiden parantamiseksi ja pyritty vahvistamaan EU:n nopean toiminnan välineitä, mm. EU:n taisteluosastoja ja siviilivoimavaroja.

Miten tämä kaikki sitten liittyy meripuolustukseen? Monelakin tavoin. Myös merivoimien suorituskykyjä voidaan kehittää EU:n yhteistä puolustusta varten. Se ei vain ehkä näy tässä ja nyt. Olemme kuitenkin osa yhteisen puolustuksen kehittämistä. Suomi on edellä kuvatusti sitoutunut näihin monimutkaisiin tavoitteisiin. Toivottavasti niihin sitoudutaan edelleen, koska yhdessä on parempi kuin yksin. ■

Janne Herrala

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

Päätoimittaja

Janne Herrala
Janne.Herrala@mil.fi
Kaikki sähköiset aineistot
pyydetään lähettämään
osoitteeseen:
toimitus@rannikonpuolustaja.fi

Toimitus

Toimitussihteeri
Seppo Alanko
toimitus@rannikonpuolustaja.fi
Markus Malila
markus.malila@mil.fi
Ove Enqvist, historia ja kirjallisuus
enqvist@oktanet.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Seppo Alanko
Tmi Riimunkantaja
PL 118, 02101 Espoo

Toimitusneuvosto

Henrik Nystén,
toimitusneuvoston pj
Janne Herrala
Vesa Tuominen, RPR
Veli-Petteri Valkamo, MY
Tatu Vartiainen,
Rannikkotyökistön Opistoupseerit
Maria Arminen
(varalla Jenni Kaipainen),
Merivoimien aliupseerit
Antti Ratia, Maanpuolustuksen
Henkilökuntaliitto
Antti Rautiainen, Sininen Reservi
Lars Eklund,
Suomenlahden Laivastokilta

Tilaushinnat vuodelle 2019

Yksittäiset kestotilaukset 24 euroa/
vuosikerta. Yleishyödyllisten
yhteisöjen jäsentilaukset
10 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 Hanko
puh 040 564 7695
e-mail jarmo.valtimo@
rannikonpuolustaja.fi

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Grano Oy, Vaasa

Ilmoitusmyynti

Tmi Johanna Pelto
040 9030141
johanna@johannapelto.fi

Julkaisija

Rannikkoupseeriyhdistys RUY ry
Aikakauslehtien liiton jäsenlehti

Kansi

Puolustusvoimat /
Rannikkolaivasto

61. vuosikerta • 2/2019

RANNIKON PUOLUSTAJA 3/2019 ilmestyy viikolla 40.

Teemana: Rannikkojoukkojen taistelu

Lehden aineistopäivä on 23.8.2019 mennessä. Tekstit mieluiten rtf-tekstiedostoina (muutkin formaatit käyvät) sähköpostilla. Kuva-aineisto paperi-, dia-, tai digikuvina (tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio on 300 dpi käytettävässä koossaan. Paperikuvia ei palauteta. Muusta menettelystä on sovittava erikseen päätoimittajan kanssa.

Ihmeellinen on ihmisen elämän tie. Terveistä elämäntavoista ja aktiivisesta elämästä huolimatta, saattaa elämä päättyä yllättäen tähdenlennon tavoin.

Pari kuukautta sitten sain Rannikkoupseeriyhdistyksen sihteeriltä sähköpostin otsikolla ”jälleen suruviesti”. Viestissä kerrottiin Hasse Rekolan yöllä nukkuneen, ilman mitään tiedossa olevaa syytä, ikuisen uneen. Suru-uutiset eivät tässä iässä ole enää suuria yllätyksiä, mutta tällä kertaa viesti kosketti kovemmin. Pitkäaikainen upseeriveli ja kollega, Hasse, oli nyt vuorossa.

Menessäni simpuksi Kadettikouluun, oli siellä vastassa karmean oloinen rannikkotyökistökaadereiden viisikko. Tuohon aikaan rannikkotyökistökaaderit asuivat vielä Kadettikoululla. Aikaa myöten tosin hekin osoittautuivat lähes normaaleiksi ihmisiksi. Joukosta erottui pitkä, hoikka, vaalea ja mikä poikkeuksellista, hymyilevä kaaderi, Hasse Rekola.

Elettiin aikaa, jolloin rannikkotyökistö oli teräksisimmillään ja rannikkotyökistöupseerien tuli olla monitaitureita. Hasse palveli, lyhyttä koulutajavaihetta lukuun ottamatta, lähes koko uransa Rannikkotyök-

Komentaja Hasse-Peter (Hasse) Rekola

1950 – 2019

kistökoulussa. Hän aloitti koulutustoimistossa ja palveli sen jälkeen hänelle luonteenomaisen monipuolisesti miltei kaikkien kurssien kouluttajana ja johtajana. Sinettinä monipuolisuudelle oli jalkaväen kapteenikurssin käyminen Tuusulassa.

Pisimmän yhtäjaksoisen ajan, ja ehkä itselleen tärkeimmän ajan, Hasse toimi opistouseerikurssien johtajana. Oppilaat saivat sekä teräksistä ammattiopetusta että monipuolisen elämäkokemuksen tuomaa viisautta hyödynnettäväksi myöhemmin urallaan ja elämässään. Monet eri opistouseerikurssien oppilaat saivat persoonallista ja mieleen painuvaa opetusta, josta ovat varmasti vielä tänäänkin kiitollisia.

Kahteen kertaan Hasse palveli myös rauhanturvatehtävissä. Rannikotykistöupseereistakin Hasse otti vastuun toimissaan yhdistyksen puheenjohtajana suurten myllerrysten vuosina 2000 - 2005.

Ruokatunneilla, liikuntapäivillä ja vapaa-aikana Hasse harrasti liikuntaa. Tennis ja kaikki palloilulajit, tärkeimpänä koripallo, olivat lähes jokapäiväisiä aktiviteetteja. Surffilaudalla hän purjehti pitkiä matkoja ympäri Helsingin saaristoa, saattoipa käydä katsastamassa käytettyjä ja tule-

Ove ENQVIST

via maalien hinausreittejäkin.

Asuntovaunun vetäminen-kään ei ollut vierasta ja Kuusamo hyvine laskettelurinteineen muodostui Hassen suosikiksi. Pitkäksi mieheksi Hasse oli yllättävän ketterä laskettelija, mitä saattoivat aika-ajoin liikuntapäivinä oppilaatkin ihmetellä. Kaiken kokeiltuaan Hasse innostui myös golfista, josta muodostuikin hänelle eläkkeellä rakas harrastus. Hasse oli erittäin pidetty henkilö niin Espoo Ringside Golfin vastuutehtävissä kuin kentälläkin.

Satojen leirivuorokausien ja -iltojen aikana eri puolilla Suomen aluevesiä kehitettiin ja syvennettiin niin koulutusta, yhteishenkeä kuin kaikkien elä-

mäntaitojakin. Aikanaan, kun nollatoleranssi ei pitkissä harjoituksissa ollut vielä voimassa ja jos kohtuus oli leirinuotiolla vaarassa, palautti Hasse sen periaatteella ”parempi maassa kuin tyhmässä päässä”.

Monipuolisen elämän viettänyt monitaituri, hieno ihminen ja upseeri on nyt poissa.

Saneeraajan sapeli on hosenut rannikon teräkset toisiokäyttöön. Maailmankaikkeuden korkein saneeraaja määrää Hassen jäljessä Teräsmiehet vuorolleen uusiin tehtäviin Tuonelan virran taa, ja ikuisiksi ajoiksi katoaa osa teräksistä historiaa...

**Kari Valli, Heikki Rinne
ja Esko Haapala**

Teema

EU:n puolustuspoliitiikan uusi suunta ja puolustusvoimien kolmas tehtävä

8	EU:n puolustuspoliitiikan uusi suunta ja sen mahdolliset vaikutukset puolustusvoimien kolmanteen tehtävään	Juha Vauhkonen
10	Sotilaallinen kriisi Itämerellä
– millainen olisi Euroopan Unionin rooli?	Tommi Koivula
13	Kansainvälisen ja EU-avun tilanteet erityisesti puolustusvoimien tehtävien näkökulmasta	Heidi Kaila ja Helena Partanen
18	EUNAVFOR MED – Operaatio SOPHIA	Jörgen Engroos
21	Suomalaisena lakimiehenä EU-operaatiossa	Virpi Honkanen
22	Kokemuksia FHQ:n johtoluksella	Ilkka Soininen
24	Merellisen turvallisuuden monet kasvot – Rajavartiolaitoksen vahva rooli merialueen monialaviranomaisena	Mikko Hirvi ja Valtteri Viitala

Vakiot

Pääkirjoitus	3
Yhteinen julkaisumme	90
Tapahtumakalenteri.....	91

In Memoriam

Hans-Peter (Hasse) Rekola	4
---------------------------------	---

Kirjallisuus

Itsenäisyystaistelu 1918 – Vallankumous ja vapaussota aikansa dokumenttifilmeissä	48
---	----

Tapahtumia

Tykistökoulun ru-kurssi 120 kokoontui Suomenlinnassa	49
40-vuotisjuhlijoita.....	50

SRTK:N KUVA-ARKISTO

s. 68

Suomenlinnan Rannikkotykistökillan talkoissa.

Kuulumisia

Meriupseeriyhdistys.....	60
Sininen Reservi.....	62
Rannikkotykistön Perinneyhdistys	67
Suomenlinnan Rannikkotykistökilta	68
Rannikkosotilaskotiyhdistys	72
Laivaston Sukeltajakilta	76
Hangon Rannikopatteriston Perinneyhdistys.....	78

s. 34

C TILLERY

USN MCPON Russell Smith ja SEA Class 222 Team Khaki opiskelijoita.

Keskustelu

Rannikkosodankäynti – Rannikkopuolustus tänään	30
USN Senior Enlisted Academy	34
”Ei ole pakko jäädä, kyllä me sinut takaisin tuodaan...”	38
Kumma kolumni ja ruutiukon maanpuolustusoppi.....	44

Historia

Punalippuisen Itämeren-laivaston sotaluokset kiinnittyivät Kuorsalon laitureihin marraskuussa 1944	54
Historian unohtamat – Suomen alkuaikojen rannikkotykistöupseerit: Emil Brynolf Liljeberg, sittemmin Liusvaara	58

Juha Vauhkonen

Juha Vauhkonen, Rear Admiral, Military representative of Finland to the EU and NATO, Brussels

EU:n puolustuspolitiikan uusi suunta

ja sen mahdolliset vaikutukset puolustusvoimien kolmanteen tehtävään

Krimin tapahtumia vuonna 2014 on käytetty paljon kuvaamaan sotilaallisen toimintaympäristön muutosta Euroopassa ja sen lähialueilla. Tunnettua on, että em. tapahtumat pakottivat mm. Naton tarkastelemaan uudestaan toimintaansa ja suuntaamaan takaisin perustehtävänsä: aluepuolustukseen ja pelotteeseen. Myös Euroopan unionin oli muuttuneessa tilanteessa ryhdyttävä miettimään puolustusta ja erityisesti puolustusyhteistyötä uudella tavalla.

Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian julkaisemisen jälkeen kesäkuussa 2016 puolustusyhteistyön kehittäminen onkin edennyt vauhdilla. Suomen tulokulmana tähän on ollut puolustusyhteistyön kunnianhimoisen etenemisen tukeminen ja EU:n vahvistaminen turvallisuusyhteisönä konkreettisten aloitteiden kautta.

Sotilaallinen toimintaympäristö on muuttunut tavalla, joka on tehnyt siitä vaikeasti enustettavaa. Suomen lähiympäristö määrittää kuitenkin sen tason, mihin kansallinen puolustuskyky ja valmius on suhteutettava. Puolustuksen perusteisiin ei kuitenkaan ole tarvetta puuttua. Puolustuksen ylläpitoon ja kehittämiseen liittyvää yhteistyötä tu-

lisi tarkastella siten, että tarvittavat suorituskyvyt ja resurssit voitaisiin turvata kaikissa tilanteissa, ja kriisinsietokykyä edistää tarvittavalla tavalla. Muutoksessa keskeisiksi tekijöiksi on tunnistettu valmiuden kehittäminen, käytöstä poistuvien suorituskykyjen korvaaminen sekä tiedustelu, kyberpuolustus ja kaukovaikuttaminen. Tarvittavien suorituskykyjen saaminen käyttöön nopeasti ja varmasti edellyttää, että lainsäädäntö on kunnossa ja toimenpiteet harjoiteltu. Näiden osalta onkin viimeisen neljän vuoden aikana tehty paljon hyvää työtä.

Suomen mallina pätee edelleen kokonaisturvallisuuteen liittyvä ajattelu, jonka osalta puolustusvoimien valmiudet eri tehtävien toimeenpanoon on var-

mistettava. Puolustusratkaisumme emme voi laskea ulkoisen avun varaan, koska emme kuulu Naton turvatakuiden piiriin. Itsenäinen puolustusratkaisu ei silti tarkoita eristäytymistä – päinvastoin. Tässä mielessä alueellinen sekä kahden- ja monenvälinen puolustusyhteistyö ovat keinoja vahvistaa kansallista puolustusta ja osoittaa lojaaliuttamme ja solidaarisuuttamme mm. muita EU-maita kohtaan.

Meidän tulee kantaa vastuamme niissä järjestelyissä, joihin olemme Suomena sitoutuneet. Turvallisuusympäristön muutosten seurauksena on EU:n turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamiseksi päätetty useita uusista puolustusaloitteista. Poliittiset päätökset ovat luoneet uutta suuntaa yhteistyölle,

joskin sotilaallisen sisällön muoutuminen kestää oman aikansa. Yhteistyö on jo arvo sinällään, ja osoittaa toimiessaan EU:n yhtenäisyyttä.

On hyvin epätodennäköistä, että Lissabonin sopimus uusittaisiin lähivuosina. Siihen ei ole riittävää poliittista tahtoa. Sen sijaan sopimuksen antamat mahdollisuudet otettaneen laajasti käyttöön. On hyvinkin mahdollista, että tulevien vuosien aikana ulkoisten uhkien rinnalla tullaan tarkastelemaan myös unionin sisäistä turvallisuutta, jotta esimerkiksi hybridi- ja kyberuhkiin löydetään riittäviä varautumis- ja vastausmalleja. Tämä tuskin johtaa EU-armeijan rakentamiseen, mutta ehkä valmiudellisten toimintatapojen edistämiseen. Kansallisen puolustuksenkin vahvistamiseksi olisi tarpeen selvittää toimia, joilla jäsenmaat voisivat tukea toisiaan aiempaa ketterämmin ja ennustetavammin. Tässä mielessä olisi tärkeää, että olemassa olevien joukkojen operatiivista käytettyä voitaisiin edistää mm. pysyvän rakenteellisen yhteistyön sitoumusten ja projektien kautta. Näen jäsenmaiden väliset sitoumukset ympäristöä vakauttavina tekijöinä, joita myös kolmansien maiden osallistumisella voitaisiin tukea.

Pitää kuitenkin muistaa, että EU on vain yksi turvallisuustoimija Euroopassa. Yhteistyötä eri kumppaneiden (esim. Nato ja Yhdysvallat) kanssa on tar-

ve selkiyttää, jotta mahdollisilta päällekkäisyyksiltä voitaisiin välttyä, taakkaa jakaa ja toimia täydentää. Myös EU:n globaali-strategiassa mainittu strateginen autonomia ja neuvoston päätelmiin kirjattu tavoite EU:n ja sen kansalaisten suojelusta tulisi määritellä tarkemmin, jotta tarvittavat keinot voitaisiin ottaa käyttöön poliittisen tahdon ja sotilaallisten tarpeiden mukaisesti. Analyysi näistä tekijöistä ja mahdollisista uusista toi-

"Puolustusratkaisumme emme voi laskea ulkoisen avun varaan, koska emme kuulu Naton turvatakuiden piiriin. Itsenäinen puolustusratkaisu ei silti tarkoita eristäytymistä – päinvastoin."

mista on vielä tekemättä. Tarvitseeko unionin kriisinsietokykyä parantaa, voidaanko yhteisvastuullisuutta toiminnallistaa, miten kriittistä infrastruktuuria suojellaan? Kysymysten keskiössä ovat esimerkiksi EU:n itsenäisen päätöksenteon turvaaminen, jäsenmaiden keskinäisen solidaarisuuden edistäminen ja EU:n toimintavapauden varmistaminen. Voidaanko näistä johdtaa uudenlaisia sotilaallisia vaatimuksia? Kyse on vastuun kantamisesta. Mahdollisten uudis-

tusten ei kuitenkaan tule heikentää jäsenmaiden kansallista suvereniteettia.

On etujemme mukaista osallistua ja edistää sellaista eurooppalaista yhteistyötä, jota kriisitilanteessa voitaisiin odottaa käytettävän myös Suomen apuna. Puolustusvoimien uuden tehtävän myötä uuteen tehtäväkokonaisuuteen valmistautuminen kuitenkin edellyttää, että järjestelyt joukkojen vastaanottamiseksi ja isäntämaatuen antamiseksi suunnitellaan ja harjoitellaan. Toisaalta on tarve määrittää ne tehtävätyypit, joukot ja päätöksentekoprosessit, joilla osaltamme valmistaudumme antamaan apua muille EU-maille. Puolustusvoimien joukkorakenne on suunniteltu kansalliseen puolustukseen, joten jaettavien suorituskykyjen suhteen tulee olla realistinen. EU:n jäsenmaana emme kuitenkaan voi, emmekä halua eristäytyä. Toisaalta EU:ssa tehtävän yhteistyön tavoitteet voitaisiin määritellä aiempaa tarkemmin, jotta joukkojen yhteistoimintakyky ja järjestelmien yhteensopivuus tukisivat rajat ylittävää yhteistyötä. Nähtäväksi jää, johtaako kehitys pidemmällä aikavälillä eurooppalaisten asevoimien tiiviimpään integraatioon, kumppaneiden kanssa tehtävän yhteistyön saumattomuuteen, EU:n reagointivalmiuden edistämiseen tai jopa yhteisomistuksessa olevaan materiaaliin. ■

Tommi Koivula

Tommi Koivula, apulaisprofessori, Maanpuolustuskorkeakoulu

Sotilaallinen kriisi Itämerellä

– millainen olisi Euroopan Unionin rooli?

Keskinäisen sotilaallisen avun antamisella ja vastaanottamisella on Euroopan unionin piirissä ohut, miltei olematon perinne. Historiallisesti katsottuna sotilaallinen ulottuvuus on ollut vain yksi unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan lukuisista osa-alueista esimerkiksi naapuruuspolitiikan, ulkosuhteiden, kehitysyhteistyön, konfliktinestön, laajentumispolitiikan ja erilaisten yhteistyöohjelmien rinnalla.

EU:n jäsenvaltiot ovat kuitenkin viime vuosina monin tavoin tiivistäneet puolustuspoliittista yhteistyötään. Yhteistyön ytimessä ovat jäsenmaiden välistä sotilaallista avunantoa koskevat linjaukset. Niistä keskeisimmässä, vuonna 2009 voimaan tulleessa Lissabonin sopimuksessa ja sen niin sanotussa avunantoveloitteessa, artiklassa 42.7 todetaan seuraavaa:

”Jos jäsenvaltio joutuu alueeseensa kohdistuvan aseellisen hyökkäyksen kohteeksi, muilla jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa sille apua kaikin käytettävissä olevin keinoin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 51 artiklan mukaisesti. Tämä ei vaikuta tiettyjen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustuspolitiikan erityisluonteeseen. Tämän alan si-

toumusten ja yhteistyön on oltava Pohjois-Atlantin liiton puitteissa tehtyjen sitoumusten mukaisia, ja Pohjois-Atlantin liitto on jäseninään oleville valtioille edelleen niiden yhteisen puolustuksen perusta ja sitä toteuttava elin.”

Avunantovelvoite sitoo kaikkia jäsenmaita aseellisen hyökkäyksen tapahtuessa. Lausekkeen mukaisesti myös Suomi on tullut osaksi EU-maiden keskinäisen sotilaallisen avunannon verkostoa niin avun mahdollisena saajana kuin vastaanottajanakin. Puhekielessä tätä lauseketta on kutsuttu myös ns. EU:n turvatakuiksi, vaikka käsite on jossakin määrin harhaanjohtava koska ”turvatakuu” -sana ei esiinny EU:n virallisissa asiakirjoissa. Joka tapauksessa tämä sopimus oikeudellisen ase-

mamme muutos oli keskeisellä sijalla, kun velvoite osallistumisen kansainvälisen avun antamiseen ja vastaanottamiseen lisättiin Puolustusvoimien tehtäviin heinäkuussa 2017.

Pariisi 2015

Tähän asti ainoa ennakkotapaus sotilaallisesta avunannosta unionin historiassa on marraskuuta 2015, jolloin terrori-iskut Pariisissa saivat Ranskan johdon aktiivoimaan Lissabonin sopimuksen avunantolausekkeen. Tuolloin Ranska tulkitsti ISIS -järjestön terrori-iskun sotatoimeen rinnastettavaksi hyökkäykseksi itseään vastaan. Ranskan avunpyyntö johti muiden unionimaiden myönteiseen vastaukseen.

Iskuja seurannut EU-maiden solidaarisuudenosoitus ei varmaankaan ollut Ranskan kan-

nalta olennainen lisä sen resurssiin, eikä se tuonut ratkaisevia uusia voimavaroja terrorismivastaiseen kamppailuun, mutta EU:n yhteiselle turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle avunantolausekkeen aktivointi oli tärkeä ennakkotapaus.

Pariisin iskujen ennakkotapaus vaikutti erityisesti sotilaallisesti liittoutumattomien pohjoisten jäsenmaiden, Suomen ja Ruotsin turvallisuuspoliittiseen asetelmaan. Lissabonin sopimuksen allekirjoittamisesta lähtien juuri Suomi ja Ruotsi olivat pyrkineet nostamaan avunantolauseketta ja sen merkitystä unionin asialistalle – usein turhaan, koska useimmille muille, tyypillisesti Natoon kuuluville jäsenmaille asialla ei ollut suurempaa kiireellisyyttä tai painoarvoa. Näin yksittäisen terrori-iskun jälkimainingit johtivat suuren eurooppalaisen voimatekijän ja kahden liittoutumattoman pohjoismaan intressien kohtaamiseen.

Reunaehdot ja rajoitteita

Millainen painoarvo EU:n avunantovelvoitteella voisi sitten olla Suomen kannalta mahdollisessa tulevaisuuden kriisitilanteessa? Mikä voisi olla sen merkitys itämerellisessä kontekstissa? Tulevaisuutta on mahdoton ennakoida, mutta joitakin lähtökohtia ja reunaehdotja kuvitteellista kriisitilannetta ajatellen voidaan esittää:

Ensinnäkin EU:n avunantovelvoite on luonteeltaan ennen kaikkea poliittinen julistus, jonka sotilaallista merkitystä ei pidä yliarvioida. Se on puhtaasti

jäsenmaiden välinen sitoumus, sillä unionille tai sen toimielimille ei nimenomaisesti anneta mitään roolia velvoitteen toimeenpanoon liittyen. EU:lla ei ole nykyisellään valmiusjärjestelmiä tai kykyä puolustus suunnitelluun. Velvoittavasta sanamuodostaan huolimatta artikla 42.7 ei näistä syistä nyky muodossaan ole verrattavissa esimerkiksi Naton peruskirjan viidenteen artiklaan. Keväällä 2019 EU:n 28 jäsenmaasta 22 kuuluu Natoon ja nämä maat ovat ilmaisseet järjestäneensä puolustuksensa Naton kautta. Suurimmalla osalle EU-maista avunanto tai avun vastaanottaminen tapahtuisi siis todennäköisesti hyödyntämällä olemassa olevia Naton rakenteita ja toimintamalleja varsinkin laajemmissa kriiseissä.

Toiseksi EU:n avunantovelvoite jättää avoimeksi tavan, jolla jäsenmaiden tulee tukea hyökkäyksen kohteeksi joutunutta valtiota – jokainen jäsenvaltio päättäisi siis itse, miten auttaisi hyökkäyksen kohteeksi joutunutta kumppaniaan. Velvoitteen tulkintaan eri jäsenmaissa vaikuttaisivat ratkaisevasti kulloinenkin poliittinen ja sotilaallinen konteksti. Pariisin iskujen tapauksessa kyse oli enemmän solidaarisuudenosoituksesta kuin välttämättömästä Tuolloin Ranskan ja muiden EU-maiden kahdenkeskisiin neuvotteluihin kului useita viikkoja. Olisiko tällaiseen aikaa ja diplomaattisia voimavaroja vaatimaan konsultaatioprosessiin mahdollisuuksia uudessa kriisissä? Löytyisikö siihen poliittista tahtoa, mikäli

kriisin osapuolena olisi esimerkiksi suurvaltoja?

Kolmanneksi EU voi näistä rajoitteista huolimatta olla toimiva avunannon viitekehys soittaen alemmanasteisissa kriiseissä. Lissabonin sopimuksen toinen tärkeä kohta, sen yhteisvastuulauseke (artikla 222) velvoittaa unionin ja sen jäsenvaltiot toimimaan yhteisvastuun hengessä, mikäli jäsenvaltio joutuu terrori-iskun tai sen uhan taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi. Lausekkeen mukaan unioni ottaa tällaisessa tilanteessa käyttöön kaikki käytettävissään olevat välineet, mukaan lukien jäsenvaltioiden unionin käyttöön asettamat sotilaalliset voimavarat. Yhteisen toiminnan päämääränä voisi olla esimerkiksi terrorismin uhan torjuminen jäsenvaltioiden alueella, demokraattisten instituutioiden ja siviiliväestön suojeleminen mahdollisilta terrori-iskuilta tai avun antaminen jäsenvaltiolle tämän poliittisten elinten pyynnöstä terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden tapahtuessa. Yhteisvastuulauseke kattaa ensisijaisesti siviilitoimintoja, kuten poliisi- ja pelastusyhteistyötä. Lausekkeessa mainitaan kuitenkin myös sotilaallisten voimavarojen käyttö, joten myös puolustushallinnon on varauduttava sen mahdolliseen soveltamiseen. Nämä ovat käyttökelpoisia kategorioita hybridiuhkien aikakaudella, jolloin sotilaallisen ja ei-sotilaallisen kamppailun raja on usein veteen piirretty viiva.

Neljänneksi, lienee perusteltua odottaa, että fyysisesti lähimpänä olevat jäsenvaltiot ja mahdollisesti alueeseen sitoutuneet suurvallat kokisivat suurimman intressin tukea hyökkäyksen kohteeksi joutunutta EU-maata. Tässä suhteessa on kiinnostavaa katsoa viimeaikaista kehitystä Suomen harjoittamassa puolustusyhteistyössä: Ruotsin kanssa tehtävä puolustusyhteistyö on tällä hetkellä historiallisen tiivistä ja se kattaa nykyään myös "rauhantilan ulkopuolisen" puolustus suunnittelun. Iso-Britannia on Naton kautta sitoutunut Baltian maiden puolustamiseen ja kokoaa myös johtamansa Joint Expeditionary Forces -aloit-

teen kautta yhteen kaikki pohjoismaat ja Baltian maat. Myös Saksa ja Kanada kantavat Baltian maiden puolustamisen kannalta merkittävää vastuuta Naton viitekehyksessä, vaikkakin Yhdysvaltojen sitoutumista Baltian ja Puolan puolustamiseen pidetään kaikkein keskeisimpänä alueellisen vakauden osatekijänä. Myös Ranska on tekemässä Euroopan interventioaloitteen kautta osoittanut mielenkiintoa Itämeren alueen suuntaan. Tätä sotilaallisen läsnäolon ja erilaisen aloitteiden kirjoja voidaan pitää viitteinä siitä, että useat valtiot EU:ssa ja sen ulkopuolella valmistautuvat toimimaan Itämeren alueella myös kriisitilanteessa.

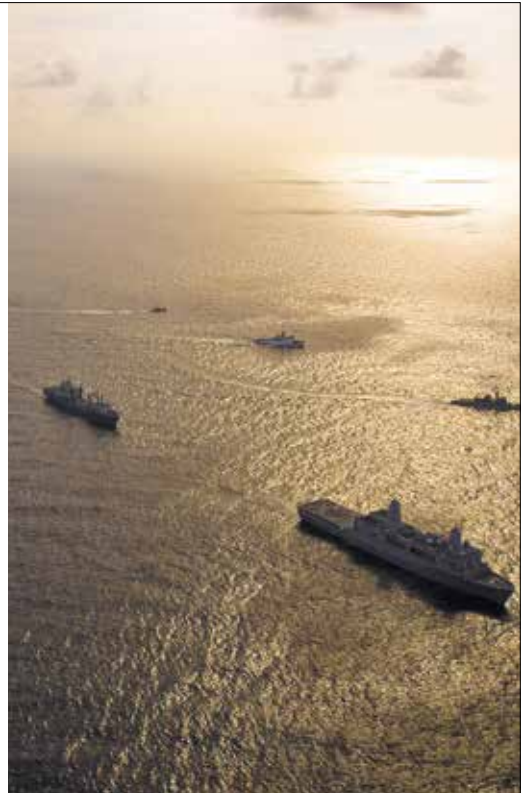
Euroopan unionin rooli mahdollisessa Itämeren alueen kriisitilanteessa on siten rajallinen, mutta se on tärkeä elementti kansallisessa turvaverkossamme varsinkin sotaa alemmanasteisissa kriiseissä. Tästä riippumatta kansallinen kyky sotilaallisen avun antamiseen ja vastaanottamiseen on tulevaisuudessa yhä tärkeämpää. Merellinen ulottuvuus on tässä keskeinen osa-alue: avun antamisessa ja vastaanottamisessa on kyse monessa suhteessa ennen kaikkea merireittien aukipitämisestä ja meriliikenteen suojauksesta myös kriisitilanteessa. ■

Future performance depends on today's decisions.

Lloyd's Register to work with the Finnish Navy on project Squadron 2020.
www.lr.org

Lloyd's Register and variants of it are trading names of Lloyd's Register Group Limited, its subsidiaries and affiliates. Copyright © Lloyd's Register Group Services Limited, 2018. A member of the Lloyd's Register group.

Heidi Kaila ja Helena Partanen

Heidi Kaila, lainsäädäntöneuvos, Valtioneuvoston kanslia

Helena Partanen, apulaisosastopäällikkö, Puolustusministeriö

Kansainvälisen ja EU-avun tilanteet

erityisesti puolustusvoimien tehtävien näkökulmasta

Johdanto

Euroopan, Itämeren ja Suomen turvallisuustilanne on heikentynyt. Vakavat häiriö- ja kriisitilanteet ovat muuttaneet luonnettaan ja muotoaan, ja ne ovat yhä useammin monialaisia, laaja-alaisia sekä valtioiden rajat ylittäviä. Samalla ennakkovaroitusaika on lyhentynyt.

Kansainvälisen ja EU-yhteistyön merkitys varautumisen, turvallisuuden ja puolustuksen alan kysymyksissä on kasvanut. Myös Suomi on tiivistänyt turvallisuushkiin liittyvää yhteistyötä, mukaan lukien puolustusyhteistyö, sekä monenvälisesti että kahdenvälisesti keskeisten kumppaneittensa kanssa. Yhteistyön olennainen osa on maitten valmius antaa, pyytää ja vastaanottaa kansainvälistä apua. Suomen kansallista lainsäädäntöä on vastikään täydennetty, jotta voisimme osallistua täysipainoisesti tähän yhteistyöhön. Lainsäädäntömuutosten myötä puolustusvoimilla on uusi tehtävä: osallistuminen EU:n yhteisvastuulausekkeeseen ja keskinäiseen avunanto-

lausekkeeseen perustuvaan apuun, aluevalvontayhteistyöhön tai muuhun kansainvälisen avun antamiseen ja kansainväliseen toimintaan.

Tässä artikkelissa esitetään katsaus kansainvälisen avun antamista ja vastaanottamista koskevaan lainsäädäntöön lähinnä EU-yhteistyön kannalta. Yleisesittelyn jälkeen painotus on puolustusvoimien tehtävissä.

Euroopan unioni turvallisuusyhteisönä

Euroopan unioni on Suomelle tärkeä turvallisuusyhteisö. Varautumisen ja turvallisuuden kannalta tärkeimpiä EU:n toiminta-aloja ovat yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP), yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka (YTPP) sekä oikeus- ja sisäasiat, mukaan lukien rajavalvonta- ja poliisiyhteistyö. EU-yhteistyössä on panostettu viime vuosina muun muassa terrorismin ja hybridiuhkien torjumiseen. Kokonaisturvallisuuden kannalta merkitystä on

niin ikään energian saatavuuden turvaamisella, meriturvallisuusyhteistyöllä sekä pelastusalan yhteistyöllä. EU:ssa koordinoidaan myös kolmansista maista tulevien investointien valvontaa, jotta varmistettaisiin, etteivät nämä investoinnit muodostaisi turvallisuusuhkia yhteiskuntien kriittiselle infrastruktuurille. Lisäksi EU-rahoitus tarjoaa eräitä keinoja tukea Suomen ja Itämeren alueen turvallisuuden vahvistamista.

EU:n jäsenvaltioilla on käytössään useita yleisiä ja sektori-kohtaisia välineitä vakavien häiriö- ja kriisitilanteiden ennakointimiseksi, ennaltaehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi. Myös avun pyytämiseksi ja antamiseksi on luotu menettelyjä. EU:n yhteisvastuulauseke ja keskinäisen avunannon lauseke ovat näistä poliittisesti tärkeimmät. Ne heijastavat EU:n jäsenvaltioiden keskinäistä solidaarisuutta ja vastuunkantoa.

Yhteisvastuulausekkeen soveltamisala on rajattu kolmeen uhkakuvaan: terrori-isku taik-

ka luonnon tai ihmisen aiheuttama suuronnettomuus. Sovellettaessa yhteisvastuulauseketta EU ryhtyy toimenpiteisiin. Lausekkeen täytäntöönpanossa käytettäviä EU:n välineitä ovat muun muassa unionin pelastuspalvelumekanismi sekä poliisiyhteistyön muodot, kuten Prüm- ja Atlas-yhteistyö, joilla tehostetaan lainvalvonta- ja poliisiviranomaisten yhteistyötä terrorismin ja rajat ylittävän rikollisuuden torjumiseksi. Myös yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa kehitettyjä rakenteita voidaan käyttää. Sikäli kuin jäsenvaltiot antavat toisilleen apua suoraan, se sovitetään yhteen EU:n neuvostossa. Yhteisvastuulauseke voi tulla sovellettavaksi vasta, kun jäsenvaltio katsoo kansallisia ja EU:n tason keinoja ja välineitä käytettyään, että kriisi ylittää sen omat toimintavalmiudet. Yhteisvastuulauseketta ei ole toistaiseksi sovellettu.

Avunantolauseke on puolestaan jäsenvaltioiden välinen EU:n perussopimusten mukainen sitoumus. Se velvoittaa jäsenvaltiot antamaan toisilleen apua ”kaikin käytettävissään olevin keinoin” aseellisen hyökkäyksen tilanteessa. Arviointi siitä, voidaanko esimerkiksi kyberhyökkäystä pitää ”aseellisena hyökkäyksenä”, on tehtävä suhteessa kansainvälisen oikeuden periaatteisiin. Lauseke edellyttää jäsenvaltioilta valmiutta konkreettisen avun antamiseen. Suomen näkökulmasta lausekkeella on vahva turval-

lisuuspoliittinen merkitys sekä periaatteellisesti että käytännössä. Avunantolauseketta on sovellettu kerran, Pariisissa 13.11.2015 tapahtuneiden terrori-iskujen jälkeen.

Edellä kuvattujen EU-lausekkeiden soveltamisalat voivat olla osittain päällekkäiset, ja vakavan ja laaja-alaisen kriisin yhteydessä niitä voidaan soveltaa toisiaan täydentävästi. Se, kumpaan lausekkeeseen jäsenvaltio vetoaa, ei määritä eikä rajoita avun sisältöä.

EU:n jäsenvaltioiden välinen apu on toistaiseksi käytännössä toteutettu pitkälti unionin pelastuspalvelumekanismien puitteisissa. Mekanismi pohjautuu kansallisten pelastustoimen (civil protection) viranomaisten yhteistyöhön, ja se kattaa ensisijaisesti ihmisten, mutta myös ympäristön ja omaisuuden suojelun EU:n alueella ja sen ulkopuolella. Käytännön esimerkkejä ovat luonnon ja ihmisen aiheuttamat suuronnettomuudet ja katastrofit, mukaan lukien ympäristökatastrofit, kemiallisiin, biologisiin ja säteily- ja ydinaineisiin liittyvät CBRN-uhat, terrorismin jälkiseuraukset sekä terveysturvallisuuteen liittyvät hätätilanteet. Mekanismia voitaisiin käyttää myös hybridiuhkiin vastaamisessa. Jos valtion toimintavalmiudet eivät ole riittävät, se voi pyytää mekanismin kautta muilta valtioilta täydennystä pelastuspalvelu- ja muille katastrofiavustusvoimavaroilleen. Mekanismin yhteyteen luodaan parhaillaan EU:n tason rescEU-valmiuksia kansainvälisellä avunantona varten ”ylitsepää-

semättömissä tilanteissa”, joissa kansalliset voimavarat tai jäsenvaltioiden vapaaehtoinen avunanto eivät ole riittäviä.

EU:n ulkorajoilla olennainen toimija häiriö- ja kriisitilanteissa on Euroopan raja- ja merivartiostovirasto Frontex. Frontex voi meriulkorajan lisäksi toimia myös aavalla merellä. Virasto toimii jäsenvaltion pyynnöstä. Se koordinoi yhteisiä siviilioperaatioita, joita varten jäsenvaltiot osoittavat sen käyttöön rajavartiota, aluksia ja muita tarvittavia resursseja. Virastolla on ollut keskeinen rooli muun muassa Välimerellä Euroopan muuttoliikekriisin yhteydessä. Frontexin roolia on vastikään kehitetty tilanteissa, joissa ulkorajaan kohdistuva erityisen kova paine vaarantaisi EU:n sisäisen turvallisuuden. Sen resurssien merkittävää kasvattamisesta on sovittu.

EU:n puitteissa järjestetään myös erityyppistä harjoitustoimintaa. Tähänastiset harjoitukset ovat koskeneet valmistautumista kyberhyökkäyksistä, luonnonkatastrofeista tai hybridiuhkista johtuviin vakaviin kriiseihin.

Kansainvälisen avun antamista ja vastaanottamista koskeva lainsäädäntö

Kansainvälisen avun antamiseen ja vastaanottamiseen liittyvä lainsäädäntö tuli voimaan 1.7.2017. Lainsäädäntökokonaisuuteen kuuluu laki kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta sekä puolustusministeriön ja sisäministeriön alan lainsäädän-

nön täydentäminen. Puolustusministeriön alan laeista muutoksia tehtiin lähinnä puolustusvoimista annettuun lakiin.

Lakimuutosten tavoitteena oli erityisesti EU:n yhteisvastuulausekkeen ja keskinäisen avunannon lausekkeen mukaisten velvoitteiden kansallinen täytäntöönpano sekä sen varmistaminen, että Suomella on tarkoituksenmukainen valmius avun antamiseen ja sen vastaanottamiseen, mukaan lukien sotilaallinen apu.

Laki kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta sisältää säännökset ylimpien valtiotietojen päätöksentekomenetelystä tilanteissa, joissa Suomi antaisi tai pyytäisi kansainvälistä apua. Päätöksen voisi tehdä joko valtioneuvosto tai tasavallan presidentti. Laissa on myös säännökset eduskunnan kytkemisestä päätöksentekoon, jos apu voi sisältää sotilaallisten voimakeinojen käyttöä, sekä säännökset menettelystä poikkeuksellisen kiireellisissä ja vakavissa tilanteissa. Jos kyse on puolustushallintoa koskevasta kansainvälisen avun antamisesta tai pyytämisestä, päätöksen voi kiiretilanteessa tehdä puolustusministeriö laissa määriteltyjen edellytysten täyttyessä.

Lakia sovelletaan päätetäessä avusta EU:n yhteisvastuulausekkeen ja keskinäisen avunannon lausekkeen tilanteissa. Lisäksi lakia sovelletaan päätöksentekoon, joka koskee merkittäviä sotilaallisia voimavaroja taikka apua, jonka antamises-

sa voitaisiin käyttää sotilaallisia voimakeinoja. Lakia sovelletaan myös silloin, kun apu on ulko- ja turvallisuuspoliittisesti merkittävää taikka laajakantoista ja periaatteellisesti tärkeää. Lain soveltamistilanteille on ominaista, että ne ylittävät tietyn merkittävyyssynnyksen.

Päätöksenteosta muissa tilanteissa säädetään toimialakohteisessa lainsäädännössä, kuten puolustusvoimista annetussa laissa, rajavartiolaitossa, poliisilaisissa ja pelastuslaissa. Laki kansain-

**""Avunantolauseke...
.... velvoittaa
jäsenvaltiot antamaan
toisilleen apua ”kaikin
käytettävissään olevin
keinoin” aseellisen
hyökkäyksen
tilanteessa.""**

välisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta ei myöskään sisällä säännöksiä viranomaisten tehtävistä, toimivaltuuksista, voimakeinojen käytöstä, henkilöstön asemasta tai avun sisällöstä. Myös niistä säädetään toimialakohtaisessa lainsäädännössä.

Vastaanotettaessa kansainvälistä sotilaallista apua on apua koskevassa päätöksessä määriteltävä tehtävä, johon apua pyydetään, toimivalta, apuun sisältyvät sotilaalliset voimavarat ja mahdollinen voimakeinojen käyttö sekä muut avun antamisen edellytykset.

Tietyissä tilanteissa myös puolustusministeriö voi ulkoministeriötä kuultuaan päättää puolustusvoimien toimialaan kuuluvan avun pyytämisestä tai puolustusvoimien osallistumisesta avun antamiseen tai muuhun kansainväliseen toimintaan.

Aluevalvontalain mukaan tuen pyytämisestä toisen valtion sotilasviranomaiselta aluevalvontaa varten säädetään kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annetussa laissa ja puolustusvoimista annetussa laissa. Kyse voi käytännössä olla esimerkiksi aluevalvontayhteistyöstä Suomen ja Ruotsin kesken tai vaikkapa kohteen tunnistamisesta ja tätä koskevan tiedon antamisesta.

On huomattava, että vaikka säädöksissä käytetään termiä 'kansainvälinen apu', säännökset ovat sovellettavissa myös muuhun kansainväliseen yhteistyöhön kuin avun antamiseen tai vastaanottamiseen. Esimerkkinä näistä muista lain soveltamistilanteista voidaan mainita vaikkapa tilanne, jossa olisi tarpeen päättää Suomen ja Ruotsin merivoimien tai ilmavoimien yhteistyöstä aluevalvonnassa. Kansainvälisen avun tilanne voisi syntyä myös Suomen omista tarpeista, kuten kansainvälisestä yhteistyöstä alueella, joka ei kuulu minkään valtion suvereniteettiin kuten esimerkiksi aavalla merellä tai kansainvälisessä ilmatilassa. Nämä kaikki ovat yksittäisiä esimerkkejä, ja päätöksenteko olisi kaikissa näissä tilanteissa erilainen.

Kansainvälisen avun muoto ja sisältö

Kansainvälisen avun muodosta ja sisällöstä säädetään toimialakohtaisessa lainsäädännössä. Avun sisällöstä voi olla myös määräyksiä kansainvälisissä sopimuksissa tai säännöksiä EU-mekanismia koskevissa EU-säädöksissä.

Annettavan tai pyydettyä kansainvälisen avun muoto riippuu käsillä olevasta tilanteesta. Annettavan avun ei lähtökohtaisesti tarvitse olla joukkoja, vaan se voi olla myös materiaali- taikka asiantuntija-apua. Mikäli Suomi päättäisi lähettää joukkoja, lähetettävien joukkojen määrä ja laatu riippuisivat monesta eri tekijästä, kuten käsillä olevasta tilanteesta, vastaanottavan valtion avun tarpeesta ja toimintaympäristöstä.

Kun asiaa tarkastellaan puolustusvoimien näkökulmasta, on varauduttava siihen, että suomalaisia joukkoja on nopeimmi-

laan voitava lähettää muutamien päivien kuluessa. Mikäli kohdealue olisi maantieteellisesti lähellä, voisivat joukot tosiasiaansa olla keskitettyinä varsin pian päätöksenteon jälkeen.

Ennakkoon on kuitenkin mahdotonta arvioida, miten eri tilanteissa toimittaisiin, koska tilanteet voivat olla hyvinkin erilaisia. On myös mahdollista, että avun antamiseen tai sen vastaanottamiseen osallistuisi useita suomalaisia viranomaisia, mikä luonnollisesti heijastuisi myös siihen, miten Suomen kansallinen päätös valmistellaan ja miten toiminta käytännössä toimeenpannaan ja koordinoidaan.

Puolustusvoimien kansainvälisen avun tehtäviin käytetään ensisijaisesti henkilöstöä, joka on virka- tai työsuhteessa puolustusvoimiin ja sitoutunut kansainväliseen toimintaan. Reserviläisten osalta kysymykseen tulee lähinnä puolustusvoimien valmiusjoukkotoimintaan sitoutuneet re-

serviläiset, jotka tekisivät palvelussopimuksen puolustusvoimien kanssa. Reserviläisten osalta kyseessä on siis vastaava käytäntö kuin mitä jo noudatetaan kriisinhallintapalveluksen osalta.

Lainsäädäntöuudistusten merkitys

Uuden yleisen ja toimialakohtaisen lainsäädännön myötä päätöksenteon yhdenmukaisuus ja tehokkuus varmistetaan riippumatta siitä, minkä hallinnonalan toimialaan kansainvälisen avun tilanne kuuluisi.

Puolustusvoimien kannalta uudella lainsäädännöllä on suuri merkitys. Aiemmin voimassa olleen puolustusvoimista annetun lain mukaan puolustusvoimilla oli mahdollisuus osallistua pelastus- ja muun vastaavan avun antamiseen toiselle valtiolle terrori-iskun, luonnononnettomuuden, suuronnettomuuden tai niihin rinnastettavan tapahtuman johdosta. Edellytyksenä oli kuitenkin, että puolustusvoimat toimii toisen Suomen viranomaisen tukena ja että apuna annettiin vain kalustoa, materiaalia tai asiantuntijatukea. Joukkoja ei toisin sanoen ollut mahdollista lähettää, eikä voimakeinojen käyttö ollut mahdollista. On selvää, että aiemman lain monet rajoitukset rajoittivat Suomen mahdollisuuksia osallistua avun ja tuen antamiseen toiselle valtiolle, EU:lle tai kansainväliselle järjestölle.

Lainsäädännön puutteet olivat moninaiset. Mikäli EU tai Nato olisi esimerkiksi päättänyt käyttää nopean toiminnan joukkojaan muuhun kuin krii-

RAUMACATA

**Merihinauspalvelut ja
jäänmurto yhdeksän
hinaajan kalustolla
Itämeren alueella.**

**www.raumacata.fi
raumacata@raumacata.fi
Tel. (02) 822 7900
Lounaisväylä 3
26820 RAUMA**

sinhallintaan, Suomi ei olisi voinut toimintaan osallistua, vaikka suomalaisia joukkoja olisi ilmoitettu valmiuteen. Suomi ei myöskään olisi voinut osallistua toisen valtion maa-alueen, vesialueen taikka ilmatilan valvontaan, vaikka tällainen tuki olisi arvioitu Suomen kansallisista lähtökohdista tärkeäksi. Myöskään puolustusvoimien voimakeinoapua ei olisi voitu käyttää EU-lausekkeiden tilanteissa.

Lopuksi

Käytännön esimerkkejä kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevan lainsäädännön soveltamisesta ei vielä ole. Viranomaiskentässä on kuitenkin jo laajasti varauduttu kansainvälisen avun tilanteisiin. Näin on tehty myös puolustusvoimien osalta. Henkilöstön asema ja palvelussuhteen ehdot on järjestetty, ja lisäksi on määritetty, että erityistä valmiutta ei ole tarpeen muodostaa eikä erillisiä joukkoja tätä uutta tehtävää varten perusteta. Joukot, ja annettava apu ylipäätään, määri-

tellään ja kootaan tapauskohtaisesti ja tilanteen mukaisesti.

Valtioneuvoston kanslian johdolla on valmisteltu ohje menettely- ja toimintatavoista sovellettaessa lakia kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta. Lisäksi ministeriöillä on sisäistä ohjeistusta. Niin ikään koulutus- ja harjoitustoiminta on keskeisessä asemassa. Kansallisen päätöksenteon sujuvuus on lakimuutosten myötä varmistettu, mukaan lukien kiiretilanteet.

Suomen turvallisuuden ja huoltovarmuuden kannalta on välttämätöntä varmistaa, että valmiuden ja varautumisen kysymykset ovat ajan tasalla ja että kansainvälisen ja EU-yhteistyön mahdollisuudet hyödynnetään. Itämeren alue on strategisesti elintärkeä Suomelle. Tavaraviennistämme noin 80 % ja tuonnista noin 90 % tapahtuu meriteitse. Noin 90 % Suomen ulkoisesta tietoliikenteestä kulkee Itämeren kaapeleiden kautta. Suomen ja sen talousvyöhykkeen kautta kulkee myös tärkeitä energian-

siirtoyhteyksiä. Alueella tapahtuva sotilaallinen toiminta sekä luonnononnettomuudet ja muut suuronnettomuudet, kuten öljyvuoto, voivat vaikeuttaa merkittävästi logististen reittien käyttämistä ja huoltovarmuutta. Meriliikenteen katkeaminen vaikuttaisi koko yhteiskuntaan.

EU kehittyä sekä sisäisen että ulkoisen turvallisuuden kysymyksissä myös Suomen EU-puheenjohtajakaudella syksyllä 2019. Suomeen kohdistuu puheenjohtajavaltiona kiinnostusta ja odotuksia. Kansalaisillakin on odotuksia nimenomaan turvallisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Historia osoittaa, että todellisuus yllättää meidät aina. Suomen tavoitteena on, että olemme mahdollisimman valmiita erilaisiin kansainvälisen avun tilanteisiin, oli sitten kyse avun antamisesta tai pyytämisestä taikka muusta kansainvälisestä yhteistyöstä sekä valmiita muutoinkin hyödyntämään kansainvälisen yhteistyön meille tarjoamat mahdollisuudet. ■

Lisätaustaa lakimuutoksista on muun muassa seuraavissa asiakirjoissa:

- Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta (HE 72/2016 vp) ja ulkoasiainvaliokunnan siitä antama mietintö (UaVM 1/2017 vp)
- Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi puolustusvoimista annetun lain, aluevalvontalain ja asevelvollisuuslain muuttamisesta (HE 94/2016 vp) sekä puolustusvaliokunnan siitä antama mietintö (PuVM 2/2017 vp)
- Valtioneuvoston selvitys: Päätöksentekovalmiuden kehittäminen kansainvälisen avun antamisessa ja pyytämisessä (UTP 34/2018 vp)

Jörgen Engroos

Kommodori Jörgen Engroos, OHQ osastopäällikkö ja kansallinen vanhin.

EUNAVFOR MED

– Operaatio SOPHIA

Euroopan unionin johtaman EUNAVFOR MED - OPERAATIO SOPHIA:n päätehtävänä on ihmissalakuljettajien toimintaedellytysten häiritseminen ja estäminen sekä Eurooppaan suuntautuvan laittoman maahanmuuton vähentäminen. Operaatio toimii Välimerellä keskittyen Libyasta Eurooppaan suuntautuvan laittoman toiminnan estämiseen.

Euroopan Unionin operaatio EUNAVFOR MED on toiminut Välimerellä vuodesta 2015 (neuvoston päätös YUTP 778/2015). Operaation

tavoitteena on rikkoa ihmissalakuljettajien ja ihmiskauppiaiden toimintamalli Pohjois-Afrikasta Eurooppaan, keskittyen Libyasta Eurooppaan suuntautuvan

toiminnan estämiseen.

Operaatioon osallistuu 26 EU:n jäsenvaltiota. Suomella on operaatiossa henkilöstöä eri tehtävissä laivasto-osaston johtoesi-

kunnassa (FHQ, Force Headquarters) sekä Roomassa sijaitsevassa operaatioesikunnassa (OHQ, Operation Headquarters). Suomalainen alustarkastusosasto osallistui operaatioon marraskuusta 2015 lokakuuhun 2016. Tällä hetkellä kansallinen mandaatti mahdollistaa 10 henkilön osallistumisen ja operaatioissa palvelee, tilanteesta riippuen, 6-7 henkilöä.

Operaatio sai nimen SOPHIA 24. elokuuta 2015 klo 04.15 saksalaisella fregatti Schleswig-Holsteinilla syntyneestä lapsesta, joka kastettiin Sophiaksi. Lapsen syntymän jälkeen EU:n korkea edustaja, Federica Mogherini, totesi;

”Kunnioittaaksemme niitä ihmisiä, joiden elämän olemme pelastaneet, ihmisiä, joita haluamme suojella ja välittääksemme maailmalle viestini siitä, että taistelu salakuljettajia ja rikollisverkostoja vastaan on yksi keino inhimillisen elämän suojelemiseksi, ehdotan jäsenvaltioille, että muutamme operaation nimeä. Sen sijaan, että kutsumme sitä EUNAVFOR MED:ksi, ehdotan, että käytämme nimeä SOPHIA.”

Operaatio SOPHIA on vain yksi osa EU:n laajempaa kokonaisvaltaista toimintaa maahanmuuttoongelman ratkaisemiseksi. Kokonaisvaltaisella toiminnalla pyritään puuttumaan paitsi maahanmuuton fyysiseen osaan myös sen perimmäisiin syihin, kuten esimerkiksi konfliktteihin, köyhyyteen ja ilmastomuutokseen, jotka kaikki vaikuttavat maahanmuuttoon. Euroopan unioni on toteutta-

nut määrätietoisia toimia ihmishenkien pelastamiseksi merellä ja humanitaariset kysymykset ovat kriisin alkamisesta lähtien olleet etusijalla EU:n toiminnassa. Operaatio SOPHIAN vastuu rajoittuu operaatioalueelle, keskiselle Välimerelle.

Operaatio SOPHIA:n operaatiosuunnitelma sisältää neljä eri vaihetta;

- ensimmäisessä vaiheessa keskitetään alukset operaatioalueelle, Libyan edustalle, ja aloitetaan tilannekuvan luominen.
- toisessa vaiheessa aloitetaan varsinaisen operatiivinen toiminta. Tämä vaihe jaettiin kahteen osaan, 2A toiminta kansainvälisillä vesillä ja 2B toiminta Libyan aluevesillä.
- kolmannessa vaiheessa operatiivinen toiminta laajennettaisiin myös Libyan maaperälle.
- Lopuksi neljäs ja viimeinen vaihe muodostuu joukkojen vetäytymisestä ja toiminnan päättymisestä.

Siirtyminen vaiheeseen 2B vaatii Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman (UNSCR), eli YK:n mandaatin, sekä Libyan hallinnon virallista pyyntöä EU:lle. Tätä mandaattia operaatio ei ole saanut, joten toiminta on edelleen rajoittunut kansainväliselle merialueelle ja ilmatilaan.

Operaatiolla on myös tukitehtäviä, kuten Libyan rannikkovartioston ja merivoimien kouluttaminen, YK:n aseidenvientikiellon toteutumisen valvonta Välimerellä sekä tiedon kerääminen öljyn laittomasta salakuljuttuksesta.

Operaation mandaattia on jatkettu useaan otteeseen ja Euroopan neuvoston viimeisimmän päätöksen (YUTP 2019/535) mukaisesti operaation voimassaoloa jatkettiin 30.9.2019 saakka. Viimeisessä päätöksessä todettiin, että operaatio jatkaa toimintaansa väliaikaisesti ilman alusyksiköitä ja painopiste siirtyi ilmatoimintaan. Tämä johtuu siitä, että jäsenmaat eivät ole päässeet poliittiseen yh-

teisymmärrykseen mereltä pelastettujen maahanmuuttajien mihinnoisupaikoista tai vastaanottamisesta. Mikäli poliittinen ratkaisu saavutetaan, operaatio voi jälleen jatkaa toimintaansa myös alusyksiköillä.

Euroopan unionin neuvosto tarkensi tukitehtäviä uudessa mandaatissa. Operaatio perustaa koulutuksen seurantajärjestelmän yhteistyössä Libyan rannikkovartioston ja merivoimien kanssa. Seuranta toteutetaan säännöllisillä tapaamisilla Libyassa varmistakseen koulutuksen pitkäkestoiset vaikutukset ja rannikkovartioston sekä merivoimien toimintaedellytykset tu-

levaisuudessa. Käytännössä tapaamiset tulevat tapahtumaan ainakin alkuvaiheessa Libyan pääkaupungissa, Tripolissa. Yhteensä 355 Libyan rannikkovartioston ja merivoimien henkilökuntaan kuuluvaa on koulutettu jäsenvaltioiden toimesta erilaisilla kursseilla, niin maissa kuin merellä. Koulutusta jatketaan ja kehitetään edelleen.

Operaation muista saavutuksista voidaan todeta, että laitton maahanmuutto Libyasta on laskenut yli 80 % edellisvuodesta, yhteensä 551 salakuljettajien käyttämää venettä on tuhottu, 151 epäiltyä salakuljettajaa on pidätetty ja lisäksi meres-

tä on pelastettu 44 916 maahanmuuttajaa, operaation toimesta.

Osallistuminen EUNAVFOR MED operaatio SOPHIA:an tukee kansallisesti henkilöstön erikoisosaamisen kehittämistä ja kokonaiskuvan muodostamista merellisessä, monikansallisessa operaatiossa. Osallistuminen kansainväliseen kriisinhallintaan on myös tärkeä osa kansainvälistä vastuunkantoa ja yhteisen turvallisuuden rakentamista ja palvelee Suomen kansainvälisiä suhteita ja on samalla osoitus halustamme osallistua kansainvälisten ongelmien ratkaisuun. ■

Suomalaisena lakimiehenä EU-operaatioissa

Aloitin oman työni lakimiehenä EUNAVFORMED SOPHIA -operaatioissa tammikuun 2019 lopussa.

Minulla on pitkä kokemus työskentelystä lakimiehenä puolustusvoimissa, joten uuteen toimintaympäristöön sopeutuminen oli helppoa. Tehtäviini kuuluu oikeudellisen tuen antaminen operaation komentajalle, vara-amiraali Enrico Credendinolle (IT), ja hänen esikunnalleen. Tehtäväni voivat olla esimerkiksi raporttien kirjoittamista, henkilöstön oikeudellista kouluttamista, eri työryhmien työskentelyyn osallistumista ja kansainvälisten sopimusten ja asiakirjojen tulkintaa. Lakimiehenä annan oikeudellista tukea operatiosuunnitelmiin ja osallistun erilaisiin neuvotteluihin ja kokouksiin. Lisäksi osallistun monenlaisten yhteistoiminta-asiakirjojen valmisteluun, joista viimeimpänä esimerkkinä sopimukset Libyan rannikkovartioston ja laivaston kouluttamisesta Kroatiassa ja Kreikassa. EU-jäsenvaltioilla on mahdollisuus tarjota koulutusta Libyan rannikkovartiostolle ja laivastolle ja SOPHIA toimii yhtenä sopimusosapuolena koulutussopimuksissa. Jäsenmaista myös Malta, Italia ja Espanja ovat tarjonneet koulu-

tusta Libyan rannikkovartiostolle ja laivastolle.

OHQ:ssa työskentelee minun lisäksi kaksi muuta lakimiestä. Lisäksi FHQ:ssa työskentelee kaksi lakimiestä. FHQ:n lakimiesten tehtäväk kuva on erityyppinen kuin OHQ:ssa; he vastaavat enemmän nopeisiin, käytännön toimintaa koskeviin oikeudellisiin kysymyksiin kun taas OHQ:ssa tehtävät ovat usein pitkäjänteisempää suunnittelua vaativia ja sisältävät useita eri yhteistyötahoja myös operaatioesikunnan ulkopuolelta. Tällä hetkellä oman työnkuvani kannalta keskeisiä yhteistyökumppaneita ovat YK:n ”Panel of experts” ja EUBAM (EU Border Assistance Mission in Libya).

Oma komennukseni operaatioesikunnassa kestää kuusi kuukautta, mutta eri kansallisuuksilla on eri mittaisia komennusaikoja. Eri kansallisuuksien työskentelytavat ja -käytännöt eroavat toisistaan ja välillä niiden yhteensovittaminen aiheuttaa haasteita. Parasta työssäni on erilaisten ihmisten kohtaaminen, työskentely monikansallisessa ympäristössä ja oman erikoisosaamisen laajentuminen. Koen, että pystyn hyödyntämään saamaani kokemusta tulevaisuudessa omassa työssäni Suomessa. Tästä kuuden kuukauden kokemuksesta tulee jäämään paljon hyviä muistoja sekä työ- että yksityiselämän puolella. ■

Kokemuksia FHQ:n johtoaluksella

Rotaatio 1/2019 aloitti työnsä operaatiossa muutosten tuulten puhaltessa. Eivät ne kovin myrskyisiä tuulia olleet, vaikka Italia ottikin meidät vastaan poikkeuksellisella nollakelillä ja lumi- ja räntäsateella.

FHQ siirtyi vuoden vaihtuessa työskentelemään ITS LUIGI RIZZO:lle, Italian laivaston uusimmalle FREMM-luokan fregatille. Ehdimme juuri nähdä edellisen lippulaivan ja todeta kuinka onnekkaita olimme. Uudella aluksella tarjottiin toimivat työskentelytilat ja ”ruotsinlaiva-luokan” majoitus. Niin kirjoittajalle, kuin (yllättävän) monelle muullekin esikunnassa työskennelleelle tämä oli ensimmäisiä pitkiä komenuksia taistelualuksella. Rannikkojoukot, merijalkaväki ja ilmavoimat olivat osaltaan varsin hyvin edustettuja esikunnan kokoonpanossa. Ja olipa joukossa muutama poliisi ja rajavalvonnan ammattilainenkin.

Työskentely esikunnassa alkoi pikaisen perehdytyksen jälkeen täydellä vauhdilla. Omien työtehtävien selkiyttämisen ohella päivät täyttyivät tutustuessa uusiin työtovereihin. 28 henkinen joukkomme koostui kolmentoista kansallisuuden edustajista, Romaniasta Irlantiin ja Kreikasta Suomeen. Esikunnan työkielenä oli maailman puhutuin kieli, huono englanti.

Vaikka usein herätämme epäilyksen omasta kielitaidostamme, ei tämän kokemuksen perusteella meillä ole siinä hävettävää. Vaikkakin muutamaa otteeseen kävi mielessä, että jonkun latinalaisen kielen osaaminen olisi varmaankin tehnyt elämästä huomattavasti helpompaa.

Aika pian kävi selväksi, että toimintatavat tuossa monikansallisessa esikunnassa eroavat vahvasti siitä mihin kotona on tottunut. Kulttuurishokki oli varmaan isompi rotaatiomme aliupseereille, joiden piti nopeasti sopeutua kolmen erimaa-laisen esimiehen toimintatapoihin. Kulttuurien välisiltä törmyksiltä kuitenkin vältyttiin. Ehkäpä se meille ominainen hiljainen ja asiaan menevä tapa toimia, oli eduksi tuollakin. Vaikutti siltä, että se vakuutti ja myös osin yllätti valtaosan työtovereistamme.

Mitä tuolta 9590 mailin purjehdukselta jäi kotiin tuomisiksi?

- Aivan uudenlainen käsitys laivastoveljeni työstä ja siitä miten rankkaa se on.
- Paljon uutta meille kaikille tärkeästä kaupparen-

kulusta ja sen toimintamalleista.

- Näkemystä siitä kuinka erilaisista lähtökohdista ja perusoletuksista me eurooppalaiset alueen eri nurkilta asioita lähestymme.
- Aivan uusia ulottuvuuksia rajavalvontaan ja rikosten torjuntaan, kiitos EUROPOL:in, Carabinierin ja FRONTEx:in.
- Käsinkosketeltava muistutus siitä, että mediavaikut-taminen ja mielikuvien luominen on jatkuvaa ja välitöntä. Joskus on helppo nähdä totuus pinnan alta, mutta joskus se vaatii paljon työtä, jolloin on helppoa sortua väärin uskomuksiin.
- Ystävä ja tulevaisuuden yhteistyökumppani 12 EU-maasta.

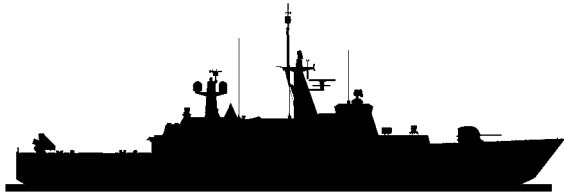
Näin pari viikkoa kotiutumisen jälkeen kysyttiin, että kannattiko lähteä. Tähän voin rehellisesti vastata, että kyllä kannatti. Opin paljon uutta ja mikä ehkä tärkeintä, usko meidän omaan tekemiseen vahvistui kummasti. ■

ELOMATIC CONSULTING & ENGINEERING

Merivoimien ja Rajavartiolaitoksen
pitkäaikainen yhteistyökumppani
laivojen uudis- ja muutossuunnittelussa

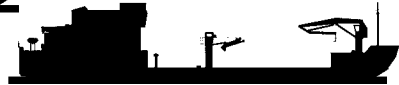
Pansio

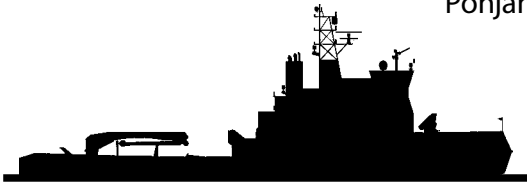
Uusimaa

Pohjanmaa

Hylje

Louhi

Uisko

Tornio

Tursas

Katanpää

Turva

www.elomatic.com

Vartiolentolaivueen Super Puma laskeutumassa VL Turvalle.

Mikko Hirvi ja Valtteri Viitala

Komentajakapteeni Mikko Hirvi, Rajavartiolaitos, työskentelee meritoimiston päällikkönä Länsi-Suomen merivartiostossa
Kapteeniluutnantti Valtteri Viitala, Rajavartiolaitos, on oppilasupseerina Yleisesikuntaupseerikurssilla 59 elokuuhun 2019 asti

Merellisen turvallisuuden mo

– Rajavartiolaitoksen vahva rooli merialueen monialavir

1. Rajavartiolaitoksen moneen soveltuvat merivartiostot - "Maritime safety and security in all circumstances"

Rajavartiolaitoksen rooli merialueen viranomaistoiminnassa

on ollut voimakkaan kehityksen kohteena kuluneiden 15 vuoden aikana. Kehitykseen ovat vaikuttaneet ennen kaikkea lakimuutokset, joiden myötä Rajavartiolaitoksen toimivaltuudet merialueella ja rikosten selvittämis-

sä ovat kasvaneet huomattavasti. Rajavartiolaitoksesta on muodostunut hybridiviranomainen, joka voi- ja jonka pitää-ottaa hoidettavakseen lähes mikä tahansa viranomaisille kuuluva merellä tapahtuva tehtävä tai asia kaikissa

onnet kasvot

anomaisena

turvallisuustilanteissa. Rajavartiolaitoksen ja sen alaisten Länsi-Suomen ja Suomenlahden merivartiostojen tehtävätyypit merialueella vaihtelevat meripelastuksesta rikostorjunnan kautta avomerellä tapahtuvien alusöljy-

päästöjen torjuntatoimien johtamiseen, vain muutamia mainitaksemme. Sotilaallisesta näkökulmasta kysymykseen tulevat esimerkiksi alueloukkauksien vaatimat toimenpiteet, ääripäässä vihamielisen toiminnan torjuminen, ja niiden vaatima esitutkinta.

Rajavartiolaitos merivartiostoinen on kehittynyt suuntaan, jossa se muistuttaa läheisesti merialueen monitoroimiviranomaista eli rannikkovartiostoa. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston johdannossa rannikkovartiostotoiminnan alaan mainitaan kuuluvan monenlaisia tehtäviä, joihin voivat sisältyä meriturvallisuus, merenkulun turvatoimet, meripelastus, merirajojen valvonta, kalastuksen valvonta, tullivalvonta ja yleinen lainvalvonta merellä sekä meriympäristön suojeleminen. Rajavartiolaitoksen toimialaan kuuluu ainakin osia kaikista edellä mainituista. Rajavartiolaitos toimii vastuuviranomaisena rajaturvallisuuden ylläpitämisessä ja meripelastuksen sekä avomerellä tapahtuvien alusöljy- ja kemikaalipäästöjen torjuntatoimien johtamisessa, aluksista mereen pääsevien päästöjen valvonnassa ja alusten suojausjärjestelyissä. Lisäksi Rajavartiolaitoksen rooli on merialueella merkittävä aluevalvonnassa, yleisessä lainvalvonnassa, merellisten rikosten tutkinnassa, terrorismin torjunnassa, kalastuksen valvonnassa ja tullivalvonnassa.

Rajavartiolaitoksen vahvistunut rooli merialueella on edellyttänyt ja edelleen edellyt-

tää voimakasta suorituskyvyn ja osaamisen kehittämistä. Tässä kirjoituksessa tarkastellaan tuota kehittämistyötä valmiuden, osaamisen kehittämisen ja kaluston kehittämisen sekä merellisen johtamistoiminnan näkökulmista.

2. Rajavartiolaitoksen merellisen suorituskyvyn kehittyminen

Keskeinen menestymisen edellytys onnistuneeseen tehtävien hoitamiseen on Rajavartiolaitoksen merellisten yksiköiden, ilma-alusten, johtokeskusten ja yleisjohtovastuussa olevien henkilöiden jatkuva korkea valmius. Merialueella Rajavartiolaitoksen operatiivinen yksikkö on lähes poikkeuksetta ensimmäisenä viranomaisena tapahtumapaikalla. Rajavartiolaitoksen 18 merivartiostasamaa, kolme vartiolaivaa, viisi meripelastushelikopteria ja kaksi valvontalentokonetta sekä valmiusjoukkueet kykenevät muodostamaan kaikki Suomen merialueet kattavan toimintavalmiuden keihäänkärjen kaikkina kellonaikoina vuoden jokaisena päivänä. Valmiutta säädellään olosuhteiden mukaisesti ja kustannustehokkuuden nimissä, mutta perusvalmius turvataan kaikissa tilanteissa. Tähän perustuu myös Rajavartiolaitoksen aluevalvontatehtävien välitön suoritusvalmius.

Moninainen tehtäväkenttä edellyttää jatkuvaa osaamisen kehittämistä ja ylläpitämistä. Rajavartiolaitoksen koulutus ja harjoitusohjelmaa on päivitetty kasvaneiden toimivaltuuksien

ja muuttuneen toimintaympäristön johdosta. Ensimmäisenä esimerkkinä päivityksestä voidaan mainita suorituskyvyn kehittäminen aluevalvonnan ja alueloukkaajan torjunnan näkökulmista. Henkilöstöä on koulutettu aktiivisesti vakavimpien tilanteiden varalle. Taktiikkaa, välineistöä ja välineosaamista on kehitetty, sotilaallinen voimankäyttö mukaan lukien. Käskyt, ohjeet ja suunnitelmat on tarkistettu vastaamaan muuttunutta tilannetta. Yhteistyötä ja harjoituksia Merivoimien ja yleisesti Puolustusvoimien joukkojen kanssa on entisestään tehostettu ja lisätty.

Toisena esimerkkinä osaamisen kehittämisestä voidaan mainita avomerellä tapahtuvien alusöljy- ja kemikaalionnettomuuksien johtovastuun siirtymiseen liittyvät kurssit ja koulutus. Rajavartiolaitoksen merellistä henkilöstöä on koulutettu ja edelleen koulutetaan uusi johtovastuu ja uudet toimivaltuudet

huomioiden. Uusia toimivaltuuksia seuraa entistä laajempi vastuu ja velvollisuus tehtävien hoitamisesta.

Osaamisen kehittämisen ohella Rajavartiolaitoksen merellinen kalusto on ollut voimakkaan kehityksen kohteena kuluneiden kymmenen vuoden aikana. Ensimmäinen merkittävä hanke koski partiovenekaluston uusimista. Vanhentunut partiovenekalusto korvattiin kokonaisuudessaan entistä suorituskykyisemmillä ja kookkaammilla veneillä. Uusi partioveneluokka (PV08) on ansainnut paikkansa merialueen monitoimiyökaluna, jonka avulla voidaan reagoida lähes kaikkeen mahdolliseen veneiden hätähinauksesta laitomien rajanylittäjien kiinniottoon ja potilaskuljetuksiin. Kotimaisten olosuhteiden lisäksi partioveneiden käytännön suorituskyky on osoitettu vaativissa tehtävissä Välimerellä.

Vartiolaiva Turvan suunnittelu ja käyttöönotto muodostaa

toisen merkittävän kokonaisuuden. Turva toi mukanaan kokonaan uuden kokoluokan ja uutta suorituskykyä. Ensimmäistä kertaa kykenemme esimerkiksi tankkaamaan helikopterin merellä ja tarvittaessa ottamaan sen laskuun vartiolaivalle. Tämä lisää merkittävästi suorituskykyämme esimerkiksi tilanteissa, jossa suuri määrä ihmisiä joudutaan evakuoimaan avomerellä olevalta alukselta.

Kolmantena kokonaisuutena kaluston osalta voidaan mainita uudet H215 Super Puma -helikopterit, joita on hankittu kaksi kappaletta. Lisäksi kolme vanhaa Super Pumaa käy läpi täydellisen peruskorjauksen («refit»), jonka jälkeen ne vastaavat suorituskyvyltään ja ohjaamoltaan uusia koptereita. Uusien ja uusvanhojen Super Pumien myötä helikopterien suoritus- ja valvontakyky vastaavat hyvin tämän hetken ja tulevien vuosikymmenten haasteisiin.

Seuraavat merkittävät hank-

Partiovene hälytysajossa matkalla haveristin luokse.

Uusi rannikkovartiovene koeajossa

keet ovat nopeiden veneiden ja rannikkovartioveneiden uusiminen. Nopean veneen (eli ison RIB-veneeseen) evaluointiversio osoittautui hyvin toimivaksi ja ensimmäiset tilatut NV15-luokan veneet saapuvat Suomeen kevään kuluessa. Uudet rannikkovartioveneet taas tuovat mukanaan vanhoja rannikkovartioveneitä merkittävästi paremman suoritus- ja jäänmurtokyvyn. Huomionarvoista on veneisiin tarvittaessa kytkettävä kalustolautta, joka on suunniteltu ensisijaisesti öljyntorjunnan lähtökohdista käsin. Kalustolautta soveltuu myös muun kuin öljyntorjuntakaluston kuljettamiseen, mikä lisää huomattavasti viranomaisten kuljetusky-

kyä rannikolla ja saaristossa normaaliolojen häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa.

Rajavartiolaituksen merellinen kalusto on tällä hetkellä kaikkien aikojen parhaassa iskussa. Myös tulevaisuus näyttää positiiviselta. Tulevaisuuden hankkeista voidaan mainita Tursas-luokan vartiolaivojen suorituskyvyn korvaaminen 2020-luvulla sekä vanhenevat Dornier-valvontalentokoneet korvaavan suorituskyvyn hankkiminen.

3. Case-tarkastelu: johtaminen merellisissä moniviranomaistilanteissa

Yksi haastavimmista tilanteista, joka merellisessä turvallisuus-

kentässä voidaan kuvitella, on terroristisessa tarkoituksessa tehty teko, kuten aluskaappaus, joka aiheuttaisi merellisen suuronnettomuuden ja uhan merelliselle ympäristölle. Nykyisessä turvallisuustilanteessa tämän kaltainen tapahtumien ketju voi olla myös muuta kuin miltä se alkuvaiheessa vaikuttaa. Kyseisessä tilanteessa Rajavartiolaituksen tulee pystyä johtamaan omalla vastuullaan olevia tehtäviä rinnakkain esimerkiksi poliisin kanssa ja käyttämään nopeasti kaikkia erityistilanteen vaatimia suorituskykyjä yhdessä muiden toimijoiden kanssa sekä toteuttamaan suuren ihmismäärän merialueelta pelastaminen ja jatkohoitoon siirtämi-

Merellisen öljyntorjunnan käytännön harjoittelua yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa

nen. Tilanteen aktiivivaiheen jälkeä mahdollisen ympäristöönnettomuuden torjunta voi kestää jopa kuukausia.

Menestyksen mahdollistajia kyseisenkaltaisissa tilanteissa, korkeassa valmiudessa olevien kenttäyksiköiden lisäksi, ovat merivartiostojen kaksi 2010-luvulla uusittua johtokeskusta. Johtokeskuksissa kyetään muodostamaan ja täydentämään monimutkaisen tilan-

teen kokonaistilannekuvaa. Lisäksi johtokeskukset pystyvät tukemaan ja varmentamaan toisiaan lähes välittömästi. Johtokeskukset mahdollistavat päättöksenteon edellytykset Rajavartiolaitoksen meripelastuksen, kenttätoiminnan ja ympäristönsuojelun johtajille, jotka kaikki työskentelevät kyseisissä johtokeskuksissa. Johtokeskukset tukevat myös muiden viranomaisten johtamistoimintaa

etenkin merellisen asiantunte muksen ja johtamisedellytysten muodossa. Merellä toimivan tilanneorganisaation johto voi tarvittaessa toimia myös Rajavartiolaitoksen ulkovartiolaivalta käsin. Etenkin vartiolaiva Turva soveltuu tähän erinomaisesti. Toimintamallia on onnistuneesti sovellettu harjoitusten ohella myös todellisissa merellisissä moniviranomaistilanteissa.

Moniviranomaistilanteiden

johtamistoimintaa tukee myös Rajavartiolaitoksen operatiiviseen kenttäjohtajärjestelmään viimeisen kymmenen vuoden aikana tehdyt päivitykset. Operatiivinen kenttäjohtajärjestelmämme on nykyisellään täysin yhteensopiva Poliisin kanssa niin johtovastuiden kuin teknisten ratkaisujenkin osalta. Tämä osaltaan tukee johtamistoiminnan yhteensovittamista myös ensihoidon ja pelastuslaitoksen yksiköiden kanssa. Merivoimien kanssa olemme toisaalta tehneet operatiivista yhteistyötä niin kauan, että johtamisen yhteensovittaminen onnistuu lähes aina kitkatta.

4. Lopuksi

Rajavartiolaitoksen tehtävät ja vastuut merialueella ovat olleet voimakkaan kehityksen kohteena vuoden 2005 jälkeen. Tuoreimmat lakimuutokset astuvat voimaan kuluvan vuoden huhikuussa. Rajavartiolaitoksesta ja sen alaisista merivartiostoista on muodostunut merellisiä monitoimiviranomaisia, joiden tehtäväkenttä ja toimivaltuudet muistuttavat hyvin paljon rannikkovartiosto-organisaatiota. Tehtävät merialueella vaihtelevat öljypäästöjen valvonnasta alueellisen koskemattomuuden turvaamiseen ja kaikkeen siltä väliltä, yleinen lainvalvonta ja rikostorjunta mukaan lukien. Rajavartiolaitoksessa on tunnistettu viimeaikaisten muutoksien aiheuttamat haasteet. Valmiutta, osaamista, kalustoa ja johtamista on kehitetty uusien vastuiden ja toimintaympäristön muutok-

Harjoittelua merellisiä erityistilanteita varten.

sen mukaisesti. Jatkamme tuotta työtä määrätietoisesti.

Edellä kirjoitetusta Rajavartiolaitoksen merellisen roolin vahvistumisesta huolimatta emme kuitenkaan pärjäisi yksin. Kansallinen vahvuutemme on erinomainen viranomaisyhteistyö, joka edesauttaa useimpien tehtävien onnistunutta maaliin saattamista. Rajavartiolaitoksella on merialueella läheiset yhteistoimintasuhteet Merivoi-

miin, Poliisiin, Tulliin, pelastuslaitoksiin, ensihoitoon, vapaaehtosiin meripelastajiin sekä liikenne- ja ympäristöviranomaisiin ja moneen muuhun tahoon varustamoja ja muita kaupallisia toimijoita unohtamatta. Rajavartiolaitoksen arvojen mukaisesti yhteistyön ja yhteistoiminnan jatkuva kehittäminen on elinehto sille, että onnistumme tehtävässämme jatkuvasti muuttuvassa toimintaympäristössä. ■

Yhdysvaltalainen koealus Sea Shadow poikkeaa jo pelkästään futuristisen muotoilunsa vuoksi totutuista merisodankäynnin aseista.

US NAVY VIA WIKIMEDIA

Ville Vänskä

Komentaja Ville Vänskä, Merisotaopin pääopettaja, Maanpuolustuskorkeakoulu

Rannikkosodankäynti

– Rannikkopuolustus tänään

Artikkelisarja perustuu vuonna 2018 julkaistuun teokseen ”Rannikkosodankäynti – Suomen rannikkopuolustuksen tulevaisuus” (ISBN:978-952-80023-7-6).

Kylmän sodan päätymisestä käynnistynyt muutosten sarja Suomen sotilaalliseksi puolustamiseksi on koskettanut erityisesti rannikkopuolustusta. Rannikkotykistön historia tykistöaselajina päättyi 2000-luvulla linnakkeiden lakkauttamiseen ja tykistöasejärjestelmien karsimiseen. Rannikkotykistön sijasta on alet-

tu käyttää käsitettä rannikkojoukot ja samalla rannikkotykistön massiivisesta torjuntatehtäväs-
tätä on siirrytty korostamaan valvonta- ja tukitehtäviä.

Puolustusvoimauudistus 2015

Viimeisin Puolustusvoimissa tehty suuri organisaatiomuutos oli puolustusvoimauudistus

vuonna 2015. Puolustusvoimauudistuksen yhteydessä sekä rauhan että sodan ajan joukkorakenteeseen tehtiin muutoksia. Johtamistasojen ja johtoportaiden määrää vähennettiin ja toimintatapoja kehitettiin päällekkäisyyksien karsimiseksi sekä henkilöstövoimavarojen vapauttamiseksi. Logistiikka sekä erilaiset tuki- ja palvelutoiminnot kes-

kitettiin yhteen johtoon suuremmiksi yksiköiksi. Sama vaatimus koski myös joukko-osastorakennetta. Esikuntia karsittiin, koska johdettavien määrää eli sodan ajan puolustusvoimien vahvuutta supistettiin. Esikuntien määrä väheni noin puoleen. Sotilasläänien tehtävät siirrettiin lähes sellaisenaan joukko-osastojen vastuulle ja joukko-osastojen koulutustehtävän rinnalle nousi laaja vastuu sodan ajan toimintojen suunnittelusta sekä valmistelusta. Joitakin tehtäviä siirtyi myös puolustushaaraesikunnille ja Puolustusvoimien logistiikkalaitokselle.

Meripuolustuksessa massiiviset laivasto- ja rannikkojoukkoja käsittäneet meripuolustusalueet eriytettiin Rannikkolaivastoksi ja rannikkojoukkokoulutusta antavaksi Rannikkoprikaatiksi sekä Uudenmaan prikaatiksi. Tässä muutoksessa on varmasti puolensa ja puolensa. Meripuolustusalueilla rannikko- ja laivastojoukot ikään kuin pakotettiin käytännön yhteistoimintaan ja yhteiseloön. Eriytettynä taas joukkojen koulutuksessa päästään parempiin tuloksiin.

Puolustusvoimauudistuksessa myös sodan ajan joukko-rakenne uudistettiin kokonaisuudessaan ja työ jatkuu edelleen. Sodan ajan johtamisessa meripuolustusalue jäi johtamistasona pois ja aluevastuullisten rannikkoalueiden määrää vähennettiin ja niitä edelleen kehitettiin alueelliseksi taisteluosastoiksi. Valmiutta vastata nopeasti kehittyviin uhkiin parannettiin nostamalla suorituskykyisimpiä

joukkoja ensimmäisiin perustamiseriin. Uutena joukkotyypinä puolustusvoimiin perustettiin paikalliset joukot.

Organisaatiomuutoksia laajemmin sodan ajan puolustusvoimia on koskettanut operatiivis-taktinen muutos, joka näkyy taistelun kuvan muuttumisena ja aseteknologian kehittymisenä. Ensimmäisen ja toisen maailmansodan kaltainen kulutusota ei ole enää realistinen. Asejärjestelmien tulen teho ja tarkkuus on kasvanut voimakkaasti. Tiedustelun ja tulenkäytön johtamisen kyky on kehittynyt satelliittien, lentokoneiden, lennokkien ja elektronisen tiedustelun ansiosta. Integroivien tietojärjestelmien käytöllä taistelutilan kokonaisvaltainen hallinta ja tulenkäytön optimointi ovat arkipäivää. Erityisen hankalassa tilanteessa tätä suorituskykyä vastaan ovat paikalleen puolustukseen ryhmittyneet joukot. Lisäksi alueisiin sidotut puolustukselliset ryhmitykset voidaan kiertää tai ohittaa maahanlaskuin suoraan kohdealueelle.

Puolustusvoimien mittakaavassa taistelutapaa ja joukkoja uudistettiin niin, että puolustus voidaan toteuttaa pienemmällä joukkomäärällä. Aluepuolustuksesta ei luovuttu, mutta sen perusfilosofia on vaihdettu. Uudistetussa taistelutavassa aiemmin jäykästä alueiden pitämiseen perustuvasta taktikasta on siirrytty kohti joustavampaa toimintamallia, jossa vastustajalle pyritään tuottamaan maksimaaliset tappiot oma toimintakyky säilyttäen. Taistelutavassa

korostuvat aktiivisuus, aloitteellisuus, liike ja joustavuus. Joukot voivat käyttää samanaikaisesti eri taistelulajeja. Tulenkäytöllä ja yllättävillä iskuilla tuetaan vastustajalle tappioita, rikotaan sen taistelujärjestys ja pakotetaan se reaktiivisesti muuttamaan suunnitelmiaan. Toiminta tapahtuu samanaikaisesti koko vastualueen syvyydessä. Hyökkääjän sitoutuessa taisteluun syvällä alueella sen voima ehtyy ja se sitoutuu oman toiminnan ja yhteyksien suojaamiseen. Lopulta hyökkääjän liike pysähtyy. Samat puolustusvoimalliset periaatteet on pyritty adaptoimaan myös rannikolle.

Meripuolustus toteutetaan rannikko- ja laivastojoukkojen joustavilla merioperaatioilla. Painopiste rannikkopuolustuksessa on Suomenlahdella, jonka avainalueita ovat Ahvenanmaa, Hankoniemi, Porkkalan niemi, pääkaupunkiseutu ja Kaakon kulma.

Rannikkojoukkojen taistelu

Rannikkojoukkojen taistelu tänä päivänä keskittyy meripuolustuksen tukialueelle. Rannikkojoukkojen päätehtävinä ovat tilannekuvan täydentäminen saaristosta ja rannikolta, oman toimintavapauden turvaaminen saaristossa, erikoisjoukkojen torjunta, tärkeiden kohteiden suojaaminen sekä vastustajan merellisen voiman kuluttaminen. Rannikkojoukoilla tuotetaan saaristoalueelta ja kiintomerkkialueen etureunalta tilannekuvaa ja maalinosoitusta. Asevaikutuksen on vain tarkoi-

Poistunutta rannikotyökistön torjuntavoimaa on osin korvattu saksalais-valmisteisella rannikko-ohjuksella RO2006 (Spike ER). Rannikko-ohjukset on tarkoitettu alusten torjuntaan rannikolla ja saaristossa.

tus tulla pääsääntöisesti muualta kuin itse rannikkojoukoilta. Toimintavapauden turvaaminen käsittää muun muassa suojaamis-, erikoisjoukkojen torjunta- ja tukitehtävät. Tukitehtävä tarkoittaa saaristossa toimivien joukkojen laivastoyksiköiden huoltamisen ja tukeuttamisen. Vähää jäljellä olevaa rannikotyökistöä käytetään painopisteealueilla antamaan suojaa laivastoyksiköille, satamille ja tarvittaessa osallistumaan torjuntaan.

Rannikkojoukkojen toiminnalle on ominaista voimakas toiminnan ja erityisesti vaikutuksen painopisteyttäminen ja liikkeen tärkeyden korostuminen niin suojautumiskeinona kuin keinona hallita tyhjentyvää taistelutilaa entistä pienemmällä määrällä joukkoja. Rannikkojoukot eivät myöskään taistele yksin, vaan rannikko-operaatioihin osallistuvat tarvittaessa niin

maa- kuin ilmavoimatkin.

Rannikkojoukkojen osalta edellä kuvattu muutos tarkoittaa, että staattisesta torjunnasta on päästävä liikkuvuuteen, joustavuuteen ja hajautetun taistelutavan soveltamiseen. Tehtävä on haastava, koska merialueella tapahtuvat operaatiot ovat nopea-tempoisempia kuin maa-alueella.

Puolustusvoimauudistuksen mukana tullut joukkojen jako operatiivisiin, alueellisiin ja paikallisjoukkoihin koskee myös rannikopuolustusta. Operatiivisiin joukkoihin luetaan operatiivinen taisteluosasto, joka on edelleen kehitetty vanhasta rannikkojääkäripataljoonasta. Sillä luodaan puolustuksen painopiste ja tarvittaessa sen vastahyökkäyksellä ratkaistaan taistelu. Alueelliset joukot toimivat määrättyillä alueilla, ja ne keskittyvät alueellisen koskemattomuuden turvaamisen lisäksi valvonta-, suojaus-

ja erikoisjoukkojen torjuntatehtäviin. Alueellisilla joukoilla luodaan merioperaatioiden perusta. Tois-taiseksi rannikopuolustukselta puuttuvat varsinaiset paikallisjoukot, mutta tarve niille on ole-massa. Rannikon paikallisjoukkojen tehtäviin voisi kuulua muiden viranomaisten tukeminen, kohteiden vartiointi ja suojaaminen, aluevalvonta ja aluepartiointi sekä aluevastuussa olevan joh-toportaan määrittämät taistelu-tehtävät.

Rannikopuolustuksen kalustollinen valmius

Vaikka uudistusten ja supistusten jälkeen pääosasta kiinteää tykistöä on luovuttu, niin täysin torjuntakykyä ei ole mene-tetty. Tampellan valmistama tornikanuuna 130TK säilyy näil-lä näkymin sotavarusteena ai-na 2020-luvun loppuun viimeis-ten tykkikalustolle koulutettujen reserviläisten poistuessa sodan ajan kokoonpanoista. Muutamia vielä jäljellä olevia pattereita py-ritään käyttämään tukialueen suojana ja estämään suora sa-tamaan ajo tärkeimpiä sisään-tuloväyliä pitkin.

Poistunutta muuta kiinteää tykkikalustoa on korvattu osin rannikko-ohjuksin. Rannikko-oh-juksen kiistämätön vahvuus on sen liikuteltaavuus. Lyhyen kan-taman torjunnan painopiste pys-tytään muodostamaan muuta-missa tunneissa minne tahansa rannikolla ja saaristossa. Lyhyen kantaman torjunnan lisäksi ran-nikkojoukoilla on vastuullaan osa kauaskantoisesta meripuolus-tuksesta. Meritorjuntaohjuspat-

tereiden käytössä on ruotsalaisvalmisteinen RBS-15SFIII meritorjuntaohjusjärjestelmä. Sama meritorjuntaohjus, joka on Rauma- ja Hamina-luokan ohjusveneiden pääaseena. Meritorjuntaohjukset on tarkoitettu torjuntaan kiintomerkkialueen ulkopuolella. Pyörälustaisten ohjuslavettien etuna aluslavetteihin nähden on, että ne voivat ryhmittyä rannikolla myös niihin suuntiin joihin aluslaveteilla ei vastustajan valvonnan sekä pintatorjunnan takia ole asiaa.

Merivalvonta, tiedustelu ja maalinosoitus ovat säilyneet rannikkojoukkojen tehtävinä ja ovat tänä päivänä korostuneemmin esillä kuin laajoista supistuksista kärsinyt torjunta. Vuosituhannen vaihteessa alkunsa saanut meritiedustelu on kehittynyt aiemmasta meriliikenteen valvonnasta monipuolista monipuolistatietoa tuottavaksi alueelliseksi joukoksi. Meritiedusteluyksiköt kykenevät liikkumaan saaristossa, luomaan valvonnan ja maalinosoituksen pai-

nopistealueita ja täydentämään tilannekuvaava alueitaan. Rannikkojoukkojen meritiedusteluyvällä kyetään tarvittaessa antamaan maalinosoitus esimerkiksi ohjusveneille.

Rannikon alueellisten taisteluosastojen muita yksiköitä ovat rannikkojääkärikomppaniat ja rannikkokranaatinheitinkomppaniat. Rannikkojääkärikomppaniat ovat tarkoitettu taistelemaan jalkaväen tapaan saaristossa, suojaamaan rannikon tärkeitä kohteita ja alueellisia joukkoina viranomaisten tukemiseen. Rannikon kranaatinheitinkomppaniat on tarkoitettu tukemaan epäsuoralla tulella rannikkojalkaväen taistelua. Kranaatinheitinkomppanialta puuttuu liikemaaliammuntakyky, mutta pistemäisten suhteellisten staattisten kohteiden, kuten purku- ja lastausalueiden tuittamiseen, se on oivallinen.

Rannikkojoukkojen liikkumiskyky perustuu operatiivisten joukkojen osalta merivoimien jo rauhan aikana käytös-

sä olevaan venekalustoon. Operatiivisella taisteluosastolla on iskeville osille Jehu-luokan (U-700 -luokka) joukkojen kuljetusvene. Veneet ovat monitoimialuksia, joiden mahdolliset tehtävät vaihtelevat taistelusta, partiointi- ja saattotehtäviin sekä johto-, tuki- ja logistiikkatehtäviin. Veneissä on kauko-ohjattava omasuoja-aseistus, jota voidaan käyttää myös joukkojen tukemiseen. Pääaseena on mahdollista käyttää joko 12,7 mm ilmatorjuntakonekivääriä tai 40 mm kranaattikonekivääriä. Sivuseena käytetään 7,62 mm konekivääriä. Veneissä on lisäksi monipuolinen sensoriyksikkö, jossa on lämpökamera, päiväkamera ja laseretäisyysmittari.

Edelleen ilman varsinaista ballistista suojaa operatiivisilla joukoilla on nopeita Jurmo-luokan joukkojenkuljetusveneitä (U-600-luokka) ja G-veneitä. Näitä ja muuta merivoimien aluskalustoa täydentää poikkeusoloissa alusotto toiminta. Valmiutta kohotettaessa voidaan puolustusvoimien aluskaluston lukumäärää lisätä aluksia vuokraamalla tai ottotoimenpitein.

Puolustusvoimien kehitysohjelmissä rannikkojoukot on huomioitu joiltain osin. Tarkoitus on varustaa rannikkojoukkojen välittömän valmiuden joukot ja kehitetään valmiusjoukkojen tulivoimaa, liikkuvuutta, pimeätoimintakykyä, johtamista, suojaa sekä merivartiokomppanioiden varustusta. Lisäksi nykyisin käytössä olevaa kalustoa, kuten Jurmo-luokan veneitä, modernisoidaan. ■

Ruotsalaisvalmisteinen meritorjuntaohjus RBS15SFIII on sekä ohjusveneiden että meritorjuntaohjuspattereiden pääase.

USN Senior Enlisted Academy

Kirjoittaja osallistui ensimmäisenä suomalaisena aliupseerina Yhdysvaltojen merivoimien Senior Enlisted Academy SEA kurssille numero 222 helmi-huhtikuussa 2019. Kurssin seitsemän viikon lähiopetusvaihe suoritettiin etäopiskeluna ja kolmen viikon lähijakso Newportissa Yhdysvalloissa.

Senior Enlisted Academy (SEA) sijaitsee Yhdysvaltojen merivoimien sotakorkeakoulun (USN Naval War College) yhteydessä ja on ainoa Yhdysvaltojen merivoimien vanhimmille aliupseereille (Senior Enlisted Leaders, SEL) ylemmän koulutusta tarjoava instituutio. Koulun opetus on luokitettu PME (Professional Military Education) opinnoiksi ja kurssit on suunnattu E7-E9 (pursimies-sotilasmestari) tason aliupseereille. SEA:n johtajatuksena on antaa korkean tason opetusta Yhdysvaltojen merivoimien aliupseereille aliupseerilta itseltään ja aliupseerien itsensä suunnittelemana, johtamana ja toteuttamana. SEA:n johtajana toimii Command Master Chief (CMDCM) sotilasmestari. Koulun nimen mukainen SEA-kurssi on pakollinen suorittaa niille ylipursimiehille ja pursimiehille, jotka tavoittelevat sotilasmestarin tehtäviä ja palkkaluokkia. Kurssin kesto on 11 viikkoa, jakaantuen etäopiskeluna suoritettavaan seitsemän

viikon Distance Learning (DL) vaiheeseen ja kolmen viikon In Residence lähiopetusvaiheeseen (In Res) Newportissa.

Kirjoittaja osallistui kurssille 222, jonka opiskelijavahvuus oli 140 pursimiestä ja ylipursimiestä. Kirjoittaja oli kurssin ainoa kansainvälinen opiskelija ja muista Yhdysvaltojen puolustushaaroista aliupseereita edustivat muutama opiskelija Yhdysvaltojen merijalkaväestä, Yhdysvaltojen ilmavoimista ja Yhdysvaltojen rannikkovartiostosta. Kurssilaiset opiskelivat ryhmissä (Blue, Brown, Green, Gold, Grey, Khaki, Orange, Purple ja Red), joista kirjoittaja opiskeli Khaki-ryhmän mukana. Jokaista ryhmää ohjasi oma kouluttaja (Faculty Advisor).

Molemmissa vaiheissa keskityttiin opiskelijoiden valmiuksien ja osaamisen nostamiseen taktiselta tasolta operatiiviselle ja strategiselle tasolle. Kurssin aikana merkittävässä roolissa on Blackboard -verkkoympäristö, jossa koko kurssin hallinta, läpivienti ja opiskelu toteutettiin.

Etäopiskelu

DL-vaiheessa pääpaino on Yhdysvaltojen turvallisuus-, puolustus- ja sotilasdoktriinien rakenteiden, päämäärien ja tavoitteiden ymmärtäminen. Jokaisella viikolla on oma teema ja teeman sisällä olevia aiheita pelataan edellä mainittuihin strategioihin. Aiheita ovat muun muassa, National Security Strategy (NSS), DIME instrument (Diplomacy, Information, Military, and Economics) as tool of national power, National Defense Strategy (NDS), National Military Strategy (NMS), A Cooperative Strategy for 21st Century Seapower, A Design for Maintaining Maritime Superiority, Joint Force Plans and Executes, China's, Russia's, Iran's, North Korean's influence in global affairs, Senior Enlisted Leader's role in Commander's Intent, Philosophies of Ethos and Sailors Creed & Core values and attributes, Ethical Standards, Laying the Keel ja monet muut.

DL-vaiheen aikana jokainen opiskelija tuotti kolme kirjallis-

Team Khaki CAPSTONE projektin ja esityksen parissa.

J-J PEKKARINEN

ta esseetä. Esseiden aihealueet olivat eettinen ongelma, omassa sotilasorganisaatiossa esiintyvä haaste tai ongelma ja siihen esitettävän ratkaisumallin pohdinta sekä jonkin perinteen vaikutuksen ilmentyminen omassa merivoimissa tänä päivänä. Esseiden rakennetta ohjaa 3-Part Communication (3-PC) malli ja kirjoittamista APA-6 (American Psychology Association) formaatin mukaiset kirjoitus- ja lähdeviittaussmallit.

Esseet lähetettiin tarkastettavaksi ja arvioitavaksi Turnitin plagiointijärjestelmän kautta. Ryhmän FA arvosteli esseet valmiiksi laaditun arvosteluohjeituksen mukaan ja minimivaatimus kaiken kirjallisen ja suullisen

näyttöjen osalta on 70%. Mikäli opiskelija jää minimitason alapuolelle joutuu ensimmäisestä kerrasta arviointiin ja ohjaukseen, jossa opiskelijan on tuotettava osaamisen todistamiseksi joko kirjallista tai suullista lisämateriaalia. Toisella tai kolmannella alituksella opiskelijan opiskeluoikeus perutaan ja osallistuminen opintoihin keskeytetään rehtorin päätöksen mukaan.

Merkittävä osa DL-vaiheen koulutuksesta ja kirjallisesta tuotoksista esseiden lisäksi painotui oman ryhmän Discussion Boardissa (DB) olevien viikottaisten kysymysten vastaamiseen. Jokaisella viikolla opiskelija vastaa viikon teeman mukaisiin kahteen pääkysymykseen ja kahteen toi-

sen opiskelijan laatimaan pääkysymyksen vastaukseen. Näin ollen opiskelija vastaa DL vaiheen aikana 14 pääkysymykseen ja argumentoi 14 itsensä valitseman opiskelijan päävastausta. Jokainen vastaus arvostellaan DB FA:n toimesta ja vastauksissa mitataan ja arvioidaan opiskelijan kykyä tuottaa kriittistä, perusteltua ja lähteisiin perustuvia vastauksia ja argumentointia. Kirjallisten tuotosten lisäksi DL-vaiheessa jokainen opiskelija suorittaa kaksi monivalintakoetta.

DL-vaiheen ja In-Res vaiheen välissä on varattu tehtävistä vapaa viikko, jonka aikana kaikki opiskelijat matkustavat Newportiin.

Team Khaki loppukokeen jälkeen ja Legacy Gift tuleville Khaki ryhmille muistoksi ryhmätilaan.

P TAF7

Lähiopetus Newportissa

InRes-vaihe alkaa Body Composition Assessment (BCA) testillä, jonka opiskelijan on läpäistävä. BCA on hyvin samankaltainen Suomessa käytettävän BMI-mittauksen kanssa. Mikäli opiskelija ei pääse asetettuihin arvoihin opiskelu keskeytetään. Ainoana poikkeuksena ovat kansainväliset opiskelijat, jotka eivät osallistu mittaukseen.

InRes-vaiheen opiskelu tapahtuu Medal of Honor mitalilla palkitun pursimies Peter Tomichin mukaan nimetyssä Tomich Hall rakennuksessa ja NAP-S:n (Naval Academy Preparatory School) Perry Hall:ssa, jossa jokaiselle ryhmälle on varattu omat koulutustilat.

InRes vaiheessa keskitytään kommunikointiin, johtamisen mekanismeihin ja piirtei-

siin, vallan käyttöön ja rakenteisiin, opiskelijan omaan johtamiskäyttäytymisen lainalaisuuksiin Strength Deployment Inventory (SDI) ohjelman avulla, ryhmäkäyttäytymiseen, ryhmädynamiikkaan, ryhmän ongelmaratkaisutilanteisiin, erilaisiin konfliktitilanteisiin ja vastaargumentointiin, fasilitointitekniikkaan, hyvään järjestykseen, palautteen antamiseen ja motivointiin, kriittiseen ajatteluun sekä arvoihin ja eettisiin kysymyksiin johtamisessa ja päätöksenteossa. Jokaiselle aihealueelle on laadittu opetussuunnitelma, tavoitteet ja opiskelumateriaali.

DL-vaiheessa laaditut essee muokataan InRes-vaiheessa suullisiksi puheiksi ja esitelmiksi. Jokainen opiskelija suunnittelee ja esittää kolme puhetta, jotka arvostellaan ennalta

laaditun arvosteluohjeen mukaan. Puheita ja esityksiä ohjaa tiukasti ennalta ohjattu rakenne, 3-PC malli ja sallittu minimi- ja maksimiaika.

Newportissa oloaikana yksi isoimmista kokonaisuuksista on DL-vaiheessa laadittu ryhmätö, jota kutsutaan CAPSTONE Projektiksi. Projektin aihe on jokaisella ryhmällä oma ja kirjoittajan Khaki-ryhmän tehtävänä oli laatia essee Yhdysvaltojen ja Intian välisistä suhteista DIME-instrumenttia käyttäen. InRes-vaiheessa CAPSTONE -essee muutetaan suulliseksi esitykseksi ja kurssin paras esitys palkitaan. Muita aiheita olivat Yhdysvaltojen suhteet Kiinaan, Jemeniin, Filippiineihin, Taiwaniin, Kuubaan, Meksikoon, Vietnamiin ja Keski-Afrikan Tasavaltaan.

Tomich Halissa vierailevi-

na puhujina kävivät mm. Master Chief Petty Officer the Navy Russell Smith, entiset MCPON James Herdt ja Duane Bushey, USN henkilöstöpäällikkö vara-amiraali Robert Burke sekä monet amiraalit ja eri alojen asiantuntijat.

Kurssi suoritti virallisen vierailun Bostoniin, jossa tutustuttiin USS Constitutioniin ja sen historialliseen merkitykseen sekä rooliin edelleen aktiivipalveluksessa olevana iäkkäimpänä aluksena Yhdysvaltojen merivoimissa.

Fyysinen kunto

Sotilaan fyysisellä kunnolla on merkittävä rooli Yhdysvaltojen merivoimissa ja kurssilla ohjattua liikuntaa järjestettiin 2-3 kertaa viikossa. Liikunta oli ajoitettu aina alkavaksi aamulla kello 06:30. Liikunnassa jokaisen ryhmän tuli pukeutua ennalta hankittuihin ja ryhmien itsensä suunnittelemiin t-paitoihin. Paitojen väreillä ja logoilla kohotettiin ryhmien sisäistä yhteishenkeä ja koheesiot läpi kurssin. Ohjatun liikunnan merkittävämpiä osia olivat Six Mile Wave Run Newportin keskustassa ja ryhmien kesken käytävä Byers Cup kilpailu, joka on nimetty Medal of Honor mitalilla palkitun MCPO Ed Byersin mukaan. Ed Byers itse, kävi luennoimassa kokemuksistaan ja johtamisesta SEAL-joukoissa ja erikoisoperaatioissa kurssille.

Chiefs Mess

CPO Mess "Chiefs Mess" on erittäin arvostettu yhteisö ja instituutio niin upseereiden kuin aliupseerien keskuudessa Yh-

dysvaltojen merivoimissa. CPO Mess edustaa amerikkalaisille vanhimille aliupseereille yhteenkuuluvuutta, tukea, arvostusta ja ammattiympeyttä. Kuuluminen osana Chief Mess merkitsee kaikille CPO, SCPO ja MCPO yhtäkuin Honor, Courage and Commitment (Kunnia, rohkeus ja sitoutuminen).

Koulutuksen aikana monen käsiteltävien aiheet esimerkiksi ja tarinat peilattiin lähes poikkeuksetta CPO Mess yhteisössä koettujen tapahtumien, keskusteluiden, ilmiöiden ja ajatusmaailman kautta. Kirjoittajalla oli kansainvälisenä oppilaana mahdollisuus tuoda ulkopuolisena vaihtoehtoisia näkökulmia keskusteluihin, joita kovasti arvostettiin niin ohjaajien kuin kurssilaisten keskuudessa.

Suomalaisena aliupseena, pursimiehenä ja oppilaana sain kokea lämpimän vastaanoton ja suhtautumisen tasavertaisena opiskelijajoukossa.

Kurssin jälkeen

Kurssilla saatu oppi ja kokemus antoivat kirjoittajalle valtavan määrän tietoa ja kokemusta johtamisesta, kommunikoinnista, viestinnästä, esiintymisestä, kirjallisuudesta ja suullisesta kommunikoinnista, yhteenkuuluvuudesta, arvomaailmasta, eettisestä ajattelusta ja yhteistyöstä aliupseerien ja upseerien välillä sekä mitä erilaisia ilmiöitä ja tekijöitä tulee tiedostaa, ymmärtää ja osata ottaa huomioon toimittaessa strategisella tasolla. Lisäksi kurssi antaa hyvän kuvan osaamisvaatimuksista joita vanhimille pursi-

Näkymä Senior Enlisted Academyn Tomich Hallista kohti Naval War Collegea.

mieheille asetetaan Yhdysvaltojen merivoimissa.

Yhdysvaltojen merivoimissa vanhimilla aliupseereilla on näkyvä, keskeinen, koko organisaation arvostama ja tukeva paikka organisaation kaikilla portailla aina taktiselta tasolta strategisen tason ylimpään huippuun, Chief of Naval Operation vierellä. Lisäksi kouriintuntuvana jäi laaja kontaktiverkko US Navy Chieffeihin ja tukku kolikoita kannettavaksi kotiin. Kollikkoperinne on yksi arvostetuimmista ja näkyvimmistä so-tilasperinteistä ja erityisesti jokaisen yksikön CPO Mess Coin:lla on arvostettu asema ja paikka US Navy Chieffien keskuudessa.

SEA Class 222 Lead Strong, Lead Consistent With No Regrets!

25.4.2019
Newport, Yhdysvallat

”Ei ole pakko jäädä, kyllä me sinut takaisinkin tuodaan...”

Miinalautan päällikkö silmäili hiukan säälien nuorta naista, joka hytisi muutto-kuormansa vieressä Pansion sotasatamassa. Alus oli lähdössä kohti Utötä, hyiseen valottomaan loppuvuoden 2002 marraskuiseen yöhön.

Rannikkokystistä oli vasta ajettu alas kovalla kädellä, ja linnakesaarilla asujien alta oli lähtenyt tuttu ja turvallinen organisaatio, jonka laivat kulkivat, huolto auttoi ja sairastuvat päivystivät. Sotilaat alkoivat siirtyä Utöstä mantereelle uusiin tehtäviinsä kuka minnekin, mutta saaren kanta-asukkaat eivät aikoneet antaa periksi. He perustivat kylätoimikunnan, joka alkoi tutkailla keinoja säilyttää elämän emmeet kaukana Suomenlahdella, noin sadan kilometrin päässä Turusta lounaaseen olevalla luotsien ja sotilaiden asuttamalla majakka-saarella. He asettivat tavoitteeksi saada saareen lisää väkeä pois muuttavien tilalle muun muassa siksi, että saataisiin saaren koulu jatkamaan toimintaansa, mikä edellytyksenä tietysti oli, että siellä olisi riittävästi lapsiperheitä. Turismiakin ajateltiin, ja kassarmin uuskäyttöä pohdittiin, ja ravintolatoimintaa, samoin kuin kantahenkilökunnalta tyhjiksi jääneiden asuntojen täyttämis-

tä. EU-rahankin saamista kaavailtiin, ja hankkeelle tarvittiin dynaaminen vetäjä.

Tehtävään valittiin 40-vuotias nuori nainen Helsingin Mannerheimintieltä. Miksi? Eikö lähempää olisi löytynyt ketään, vaikkapa täsyinpalvellutta upseeria tai kanta-alupseeria, joka

olisi tuntenut kaikki viranomaisien kommervenkit ja osannut kirjoittaa pitkiä muistioita kapulakielellä.

Saarelaiselämä vaatii luovuutta ja rohkeutta, varsinkin, kun asutaan paljolti luonnon armoilla, kaukana ”maalikylistä”. Johanna Pakola vastasi vaati-

JOHANNA PAKOLAN ALBUMI

Huoleton lapsuus kului maaseudun rauhassa.

Utössä vierähti kaksi vuotta. Ystäväperheen koira oli mainio lenkkiseuralainen.

JOHANNA PAKOLAN ALBUMI

muksiin tavalla, jota ei heti päältä nähnyt.

– En nuorena tyttönä tiennyt armeijasta mitään, saati sitten rannikkotykistöstä, kun olen koitoisin Köyliöstä. Asuimme kylläkin Huovirinteen varuskunnan lähellä, ja saimme lapsina käydä sen uimahallissa uimassa. Siinä kaikki: en oikein edes tiennyt mikä tykki oli, ja ainoat tutut aseet olivat isäni metsästysaseet, nekin kaapissa lukon takana.

Noilla eväillä ei tietenkään mennä vetämään projektia, jonka tarkoitus on saada eristetty merensaari uuden elämän alkuun. Johannalla olikin harvinaiset näytöt.

Tie vei Köyliöstä ravintola-alan opintoihin ensin Jyväskylään ja sitten esimieskoulu-

tukseen Poriin. Alaan tuli tutustuttua ensin saariston matkailuravintoloissa, niin Nauvon L'Escalaessa kuin Kustavin Lomakeskuksessakin. Luonnon eksotiikka veti aina vain. Johanna päätyi Ylläkselle, josta löytyi myös rakkaus, ja niin kuin hän luuli, myös vakaus elämään.

Niin ei käynyt, ja seurasi muutto Helsinkiin ja oman pesän rakentaminen Mannerheimintielle. Työtä löytyi Pääesikunnan Vartiotuvan edustustarjoilijana, ja elämä oli vähällä asettua uomiinsa, mutta sitten eräs hänen tuttavansa otti puheeksi kuulemansa mielenkiintoisen mahdollisuuden: Utön kylätoimikunta tarvitsi aikaansaavaa ja luovaa ihmistä rakentamaan uuden elämisen perus-

tan saarelaisten tulevaisuudelle. Hän tunsi Johanna Pakolan taustan, ja hänen mielestään tämä oli sellainen henkilö.

Tuttava tiesi, että nuori nainen oli ikään kuin varkain kiintynyt elämään Saaristomeren sylissä. Johanna oli näet Kustavissa työskennellessään päässyt merivartijoiden mukana käymään Ahvenanmaan ja Manner-suomen välillä olevan Kihdin aukon pohjoispäässä olevalle Isokarin majakkasaarelle. Hän hurmaantui saaren majesteettiin yksinäisyyteen, korkeaan raidalliseen majakkaan ja tyhjäin sotien aikaiseen kasarmiin, jonka pihalle pystyi hyvin kuvittelemaan harmaapukuisia tykkimiehiä hyörimässä, lottia puuhissaan ja vihreäsuusia sotilas-

JOHANNA PAKOLAN ALBUMI

– Ystäväni toteavat minulle toisinaan, että elämäni lähti lapasesta Katanpäässä”. Hyvä niin, olen Katanpäähän menosta todella kiitollinen, en olisi aikanaan uskonut minne se minut johdattaa. Kuvassa Katanpään pikkupatteri vastavalmistuneena 1910-luvulla.

kotisisaria korvikekuppeja täyttämässä. Sitten hän pääsi Katanpäähän, Kihdin aukon läntisestä vartiosta vastanneelle satavuotiaalle linnakkeelle, Lypertön saaren luoteiskärjessä. Hän tiesi saaresta jotain, mutta ei paljon, kustavilaiset eivät juuri puhuneet siitä. Saarihan oli ollut sotilasalue ja jopa vankila, jonne siviileillä ei ollut asiaa, ja linna oli heidän silmissään eräänlaisia ei-kenenkään-maata. Eikä sen historiaa tunnettu.

– Linna, niin, nauraa Johanna Pakola, rannikkotykistön monella tavoin ansioitunut historioitsija ja Rannikkotykistön

Perinneyhdistyksen puheenjohtaja. – Odotin Katanpäässä näkeväni jotain Suomenlinnan tai Olavinlinnan kaltaista, harmaita kivimuureja ja ampuma-aukkoja. Niiden sijaan näin pysähtyneen ajan: kauniita satavuotiaita rakennuksia, joista ensimmäinen, santarmin talo peilaili itseään rasvatyynessä satama-altaassa, mukulakivipäällysteisiä teitä, vankien tekemiä rekisterilaattoja ja kaikkialla kinaloihin asti ulottuvaa heinää. Olin myyty kertaheitolla.

Pietari Suuren mukaan nimensä saaneen Suomenlahden suojaksi ensimmäisen maail-

mansodan aikana rakennetun merilinnoituksen raskaiden tykkien kasematit, ikkunoiden kalterit, ilmassa jotenkin vielä värilevät vankien huokaukset, ja Turun Rannikkotykistöröykmentin myöhemmät elämisen jäljet pysäyttivät taas kerran, ja nyt Johanna tunsikin olevansa ympäristössä, jota oli etsinyt ja jossa halusi elää.

Ja se rauha! Täällä voisi olla päivänkierron ehdoilla, tarvitsematta palvelua humalaisia veneilijöitä ja tekemättä yötoita. Hän pestautui Metsähallitukselle linnakeoppaaksi toimeen, jota ei tosin edes ollut, mutta hän

sai metsähallituksen vakuuttaneeksi, että tehtävä piti perustaa ja hänet palkata siihen. Muutaman mutkan kautta näin tapahtui ja hän vietti Katanpäässä kaikkiaan kolme kesää.

– Eihän kukaan varmaan oikeasti uskonut, että saareen juurikaan harhautuisi väkeä, naurahtaa Johanna. – Mutta toisin kävi. Jo ensimmäisenä aukiolokesänä saarella vieraili noin 3000 ihmistä, ja kolmantena taisi kävijöitä olla jo siinä 8000. Sana ainutlaatuisesta linnakemiljööstä oli kai kiertänyt veneilijöiden keskuudessa.

– Katanpäähän tulijat olivat ihania. Monet kertoivat omista ja läheistensä kokemuksista linnakkeilla. Sain myös paljon kutsuja saarella asuneiden sukujen koteihin jatkamaan keskustelujamme, ja näin vanhoja kirjeitä, kuvia ja muuta historiallista ainetuotua materiaalia. Pahoilla mielin ajattelin, kuinka paljon korvaamatonta aineistoa oli, ja kuinka ne todennäköisesti joutuisivat pian jätekuomiin.

– Kiinnostus Katanpään historiaan alkoi pikkuhiljaa kyteä. Kun sitten Utössä ei talvella juurikaan ollut vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksia, aloin panna paperille Katanpään vaiheita – sitä mitä olin lukenut, ja sitäkin, mitä oli saanut kuulla kesällä saarella käyneiltä. Kun tätä ei koko aikaa jaksanut tehdä, vaihtoehtona oli mukaan varaa-
mani 6000 palan palapelin kokoaminen. Se tuli valmiiksi, samoin jonkinlainen kirja, jonka sitten julkaisin omalla kustannuksellani, kaikkine kokematto-

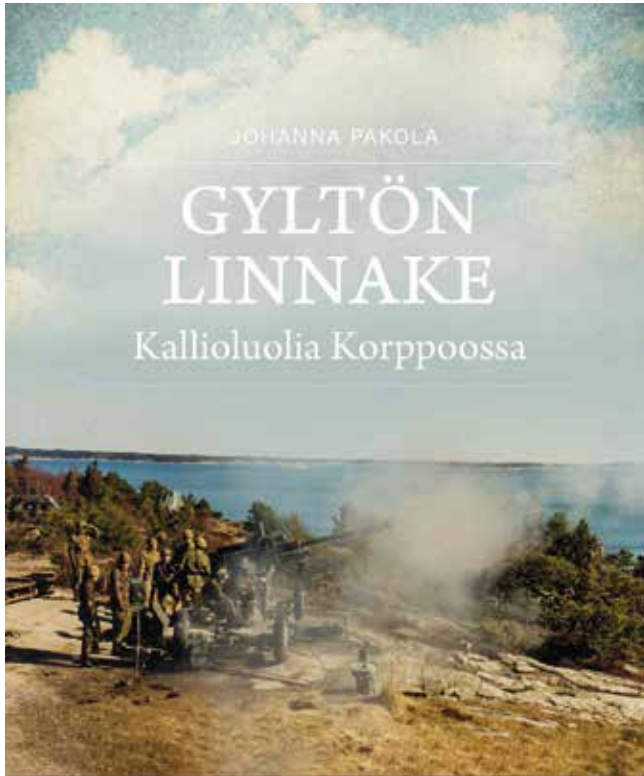
Rannikkotykistö saa vähitellen näkyvyyttä myös Forum Marinumin näyttelyssä.

muudestani johtuneine paino- ja muine virheineen. Ne olivat onneksi kuitenkin aika pieniä, eivätkä tuntuneet häiritsevän lukijoita, joita tälle esikoisteokselleni sitten jonkin verran löytyi – olihan saarella ollut leireillä tuhansia varusmiehiä ja saaren historia kiinnosti laajalti myös veneilijöitä.

Pesti Utössä vaihtui yhdestä vuodesta kahdeksi, mutta kahden vuoden jälkeen edessä oli muutto mantereelle. Mannerheimintieltä voi muuttaa Utöhön mutta Utöstä ei voi muuttaa Mannerheimintielle. Ero on liian suuri ja vieläpä väärään suuntaan. – Oli minulla hiukan onneakin Utön-pestin jäljiltä. Myin Helsingin-asuntoni ja yritin ostaa vielä Utössä työskennellessäni asuntoa Turusta, mutta

se oli todella hankalaa. Sunnuntain lehti, jossa asuntoilmoitukset olivat, tuli Utöhön vasta tiistaina, ja huoneistoa olisi pääsyt katsomaan heti seuraavalla laivavuorolla perjantaina, jolloin asunto oli jo todennäköisesti myyty. Mutta sitten nappasi – Utössä varusmiehenä palvelut varusmies oli nyt asunnoinvilit-täjä ja ymmärsi ongelmani. Hän soitti minulle puhelimella sopivasta asunnosta, jonka sitten ostinkin.

– Olisi tietysti voinut olettaa, että rannikkotykistön entinen linnakeväki olisi torjunut työni harrasteluna, tai väheksynyt sitä. Niin ei ilokseni käynyt, olen saanut paljon tukea lähteiden ja muiden tietojen hankinnassa, kannustusta ja työmahdollisuuksia. On toki kysytty si-

Loppukevästä valmistuu pitkuinen Gyltö-historiikki. Kaikki omat julkaisut ovat myynnissä pienessä verkkokaupassa www.merimaanikko.fi

tä, onko tässä miesvaltaisessa yhteisössä esiintynyt paljonkin alentuvaa ”tytöttelyä”. Sitä ei ole ollut – ainakaan mitenkään häiritsevässä määrin. Päin vastoin, oikeastaan: minut valittiin Perinneyhdistyksen puheenjohtajaksi vuonna 2018 toimittuani kymmenisen vuotta sen hallituksessa, jossa meillä on jatkuvasti nainen tai kaksi edelleen mukana.

Sanotaan, että rannikkotyöstä ei ole ollut aselaji, se oli elämäntapa. Linnakkeiden osalta tämä piti täysin paikkansa. Ja linnake-elämään kuuluivat kiinteästi myös perheet. tarinat varsinkin sotia edeltäviltä ajoilta ovat aivan verrattomia: isä kävi töissä, äiti passasi isän ja lapset

ja usein isoäiti oli avustamassa lastenhoidossa. Lapsille linnakaasaaret olivat varsinaisia El Doradoja, joissa sai rauhassa harrastaa koiruuksiaan muiden perheiden lasten kanssa. Tosin sotien jälkeiseltäkin ajalta, ihan viime vuosikymmeniltäkin on säilynyt viljejä muistoja, joita täällä kiintomaalla asuvien on vaikea uskoa todeksi.

– Linnakkeet olivat kylä, toimivia yksiköitä, joissa jokaisella oli oma tärkeä tehtävänsä arjessa ja sen mukainen arvostus. Sellaista sotilasarpohjaisa menoa kuin maavaruskunnissa niillä ei näyttänyt olevan mahdollista tällaisessa perheyhteystössä toteuttaa. Sitä oli ilmen-

nyt aiempina vuosikymmeninä, mutta 1950-60-luvuilla luokkajako alkoi linnakkeilla kadota.

Kaikki tämä mennyt alkoi kiehtoa Johannaa yhä enemmän ja enemmän. Tietoja nousi esiin, ja hän tutki kaikenlaisia dokumentteja muun muassa Sota-arkistossa ja Kansallisarkistossa, jonka saaristoa koskevia papereita on paljon Mikkelisä asti. Ja kauempanakin: Pietarissa on koko valtavan merilinnon arkisto.

– Harmittaa kun ei tullut opeteltua paremmin venäjää, mutta sen verran sain sitä tankattua, että saan jotenkin selvän siitä, mitä kussakin paperissa puhutaan, kun aihe on tuttu. Apua olen kyllä sitten saanut, kun on tarvittu tarkka selko siitä, mitä asiakirjassa lukee. Ja kyllä Pietarissa kulkijan on kyettävä lukemaan kyrillisää aakkosia – suurkaupunkiin eksyy helposti, ja pitää edes osata lukea katukylteistä missä on. Oma kipinä venäjän aakkosten opiskeluun syntyi, kun yhdellä matkallani eksyin Pietarin syrjäkylillä. Venäjän osaaminen olisi helpottanut tilannetta kummasti.

Kirjoittamisesta alkoi tulla ammatti, ja sen huomasivat muutkin. *Turun Sanomat* otti kustantaakseen kolme seuraavaa kirjaa: *SULJETUT SAARET, ÖRÖ – laidunmaasta linnakkeeksi* ja *UTÖ – kasarmi keskellä kylää*. Johanna Pakolasta tuli vähin erin yrittäjä, ja syntyi oma pikku kustannusliike Merimaanikko.

Sitten iski vakava sairaus. Päivittäiset hoidot veivät kyllä toivon, mutta ei mielenkiintoa.

Ja jaksamistakin oli vielä sen verran, että kun lääkäri tarjosi mahdollisuutta yhden päivän ”lomaan” hoidoista, Johanna valitsi huhtikuun 19:n. Miksi, kysyi lääkäri. Silloin on Utössä tykistöammunnat, vastasi Johanna. Lääkäri ei puhunut mitään, mutta katsoi kummallista naista aika pitkään. Lupa lomapäivään irtosi.

Nuorelta historioitsijalta meni sairastaessa kokonainen vuosi – alkuvaiheessa olo oli aika toivoton ja hän antoi jo keskeneräiset työnsäkin edelleen muiden jatkettaviksi. Mutta tahto voitti, ja hyvä hoito – tauti irrotti otteensa ja elämä saattoi jatkua, tosin aika lailla tyhjän päältä

Historiantutkimus ja kirjoittaminen jatkuivat tervehtymisen myötä. Töitäkin löytyi taas kirjoittamisen parista, ensin muutama tilaustyö. Vuonna 2016 ilmestyi Docendon kustantamana kaksi kirjaa: Ove Enqvistin kanssa toimitettu kirja SUOMENLAHTI PIETARIN SUOJANA sekä Seppo Laurellin kanssa yhteistyönä tehty MENETETYT MAJAKAT, ja vuonna 2018 Upinniemen Merikappelista kertova kirja sekä kaksi majakkakirjaa. Keväällä 2019 on viimeistelyssä John Nurmisen säätion kustantama VAARALLISILLA VESILLÄ – Salakuljetusta ja seprakauppaa Suomenlahdella, joka kertoo Itäisen Suomenlahden elämästä, muun muassa salakuljetuksesta ja seprakaupasta – sehän oli Suomenlahden suurten saarten ja Viron rannikon välistä silakoihin ja perunoihin pohjaavaa eräänlaista

vaihtokauppaa. Paljon muutakin on työn alla: Gyltön historiikkikin on tulossa, ja vielä tuonnempina pieni historiikki Isokarin linnakkeesta. Syksyllä toivottavasti on kansissa myös yksi sairastamisen takia naftaliiniin päätynyt hanke – kaljaasi Vernan tarina. Verna lepää pohjois-Ahvenanmerellä ja 22 kohti Amerikkaa pyrkinyttä henkilöä katosivat merelle, kolmen lapsen ja nuoren ruumiit löytyivät merestä. Vernan tarina on upea ja hirveä samaan aikaan: uuden elämän odotus päätty kotimaan aaltoihiin. – Olen tutkinut Vernalla lähteneiden taustoja todella paljon. Jos joku kirja, niin Verna on mennyt minulla ihon alle, Johanna toteaa.

– Kiehtovin projektini on tähtänyt nykyä kuitenkin se kulttuurinen ja sotilaallinen aarre, jonka everstilutnantti Norman Simosen perhe on säilyttänyt. Simonen palveli jo ennen sotia mitä eksoottisimmissa paikoissa, muun muassa Konevitsassa, ja teki äärimmäisen pikkutarikat muistiinpanot päiväkirjaansa joka ilta. Se materiaali on ainutlaatuinen ja vaatii paljon töitä – kun vain saisin taloudelliset mahdollisuudet iskeytyä siihen kunnolla!

Rannikkotykistön Perinneyhdistys vastaa osaltaan aselajin perinteiden taltioinnista. Yhdistys saa ensi vuonna maaliin seitsemän vuotta aloittamistaan odottaneen ikuisuusprojektin eli pro gradu –tasoisien akateemisen tutkimuksen linnake-elämästä, ja samalla käynnis-

tyy Rannikkotykistön Perinneyhdistyksen toimesta aikanaan kerättyjen perinnekertomusten muokkaus ”tavalliselle lukijalle” tarkoitetun kirjan kirjoittaminen.

– Siihen tulevat ilot ja surut, sankaritekoineen ja huteineen. Takaan, että siitä kirjasta löytyy paljon sellaista joka käynnistää muistot kaikissa rannikkolinnakkeiden ja saariston kanssa tekemisissä olleissa. Materiaali on jo päällisin puolin koossa, nyt tarvitaan vain kynätyötä.

– Meidän yhdistyksemme, Rannikkotykistön perinneyhdistys, yrittää pitää kaksi vuosikymmentä sitten lakkautetun Suomen kolmanneksi suurimman aselajin ja sen piirissä eläneiden ja palvelleiden muiston elossa. Tervetuloa vain jäseneksi meillemme, rannikon väki! Paneudumme nykyisen ja entisen merellisen rajamme, ja myös sen turvana olleen aselajin ihmisten historiaan monin tavoin, esitelmin, perinnekeräyksiin, tapaamisin ja jopa matkoin –nyt alkuvuodesta kokoamme parhaillaan osallistujia ainutlaatuisen reissuun rajan taakse maineikkaille Saarenpään ja Ristiniemen linnakkeille.

Johanna Pakolalta on tietenkin tiedusteltu, miten nainen pärjää ukonkõrõiläiden seassa ja jopa heidän johtajanaan.

– Ei se ole minulle ongelma, nauraa Johanna. – Jo äidiltä kysyttiin aikanaan, miten se teidän pikku tyttö selviää niiden kahden vanhemman veljen kanssa. ’Kyllä tyttö pärjää, pojilla on kesätämistä’, sanoi äiti. ■

Kumma kolumni ja ruutiukon maanpuolustusoppi

Kymen Sanomissa 07.04.2019 ollut mielipidetointajan kolumni kertoo hu-
huista, joiden mukaan Rankin alokkaita olisi vuonna 1980 kohdeltu huonosti.

Kolumnisti itse oli tuoloin alokkaana Kirkonmaan naapurilinnakkeella. Kolumni heittää synkeän varjon silloisen kantahenkilöstön päälle ja kolumnissa esitetty kritiikki vaatinee tietyn vastakritiikin. Sitaatteja vinotekstillä:

'Alokkaita oli huhujen mu-

kaan ajettu taakse poistu -konnolla lokakuuseen mereen ja marssilla uupuneet oli jätetty maakaamaan ilman sen kummempia huoltotoimenpiteitä. ... Rankin tapahtumiin puututtiin. Vähän sen jälkeen, kun tietoja Rankin tapahtumista alkoi levitä, niin linnakkeelle ilmestyi sotilasläänis-

tä kenraali...Kouluttajat saivat rangaistuksia.' Kolumnissa huhut siis muuttuivat tosiasioiksi.

Kolumnistin sitten itse ollessa myöhemmin alikersantti Kirkonmaan linnakkeella, niin 'pikkuisen harmitti' kun 'silloinen linnakkeen päällikkö erikseen kielsi meitä järjestämästä alokkaille mitään erikoisohjelmaa... Mutta onneksi kielsi. Näin jälkikäteen ei niin tarvitse hävetä... Silloin kouluttamisen idea oli tehdä hommasta epämukavaa. Jos joku sanoi viihtyvänsä, niin koulutus oli epäonnistunut.'

Kolumni kommentoi vielä Lemmenjoen ja Hallin tuoreita uutisia seuraavasti: 'Näköjään ei tällaisesta älyttämästä simpukuksesta ja kiusaamisesta ole vieläkään päästy eroon.'

Ruutiukko antaa vilpittömät onnittelut tuosta kolumnistin kehittämisestä ihmisenä. Hän taitaa tässä kohtaa olla samaa mieltä silloisen päällikkönsä kanssa. Kiusaamisen tunnustaminen kertoo osaltaan rehellisyydestä. Mutta kolumnin lähestymistapa ruutiukkoa arveluttaa.

Pahasta ei taideta koskaan päästä. Meissä kaikissa asuu

nestor cables

Laadukkaat
kaapelointiratkaisut
kotimaiselta valmistajalta

Valikoimasta löytyy mm. kenttävalo-
kaapelijärjestelmä paikkoihin, joissa
yhteyksiä tarvitaan nopeasti sekä
vaatimustason mukaan skaalautuva
vesistökaapeli FYOHBM mereen,
järviin tai jokien ylityksiin.

Valo- ja instrumentointikaapelit
Kupariset telekaapelit
Valokaapeleiden asennustarvikkeet
www.nestorcables.fi

pieni piru. Joissakin riehuu vanha vainooja, kavala kauhea. Aina on paljon pahempia kuin kolumnisti alikersanttina, jota päällikön kielto vain *'lapsellisesti vähän harmitti.'*

Varusmieskoulutus

Ruutiukon upseerikokemuksen mukaan Puolustusvoimien koulutusidea ei ole ollut tehdä *'hom-masta epämukavaa'*. Joutuminen pois mukavuusalueelta on ollut seuraus siitä, että valmentaudutaan mitä ankarimpaan toimintaan, sotaan. Rannikkolinnake ei tietenkään ole ollut viihdytyslaitos. Kylmän sodan aikana linnake oli ensisijaisesti välittömään taistelutoimintaan velvoitettu valmiusyksikkö ja siihen liittyen koulutuskeskus. Monitoimikantahenkilöstön vahvuus oli nykyisiin kouluttajamitoituksiin verrattuna kovin pieni.

Eivät hälytysharjoitukset viihtymiseen tähänneet. Ei siihen tähännyt koulutukseen eikä moninainen muu linnakepalvelu. Linnakkeelle oli varastoitu muutaman raskasasepataljoonan sotavarustus. Linnake oli toiminnallisesti erikoisoloissa toimiva varuskunta omine keittiöineen, sotilaskoteineen, maa- ja merikuljetuksineen, talkkareineen, kouluineen, siviiliasutuksineen jne.

Kyse oli maanpuolustustehävän vaatimasta joukon ja järjestelmän toimivuudesta. Linnakekokonaisuuden erikoislaatuista pyrittiin tietenkin perustelemaan ja motivoimaan ja eristyneiden olojen haittoja minimoimaan.

Motivoitua tarvitsivat varusmiesten lisäksi kantahenkilöstö, keittiöhenkilökunta, muut siviilityöntekijät ja puoliset. Lapsen linnakkeen päällikkö hoiti omalta osaltaan lastenkutsulla ja muulla mukanaololla. Päällikkö oli lastenkin päällikkö. *'Tevepäävikkö'* oli kiva kuulla kaupungillakin. Tämä oli yksi päällikön itsensä motivaattoreista.

Sotilaskouluksella on kaksi suurta tarkoitusta. On kyettävä täyttämään vaikeita ja vaarallisia tehtäviä. On opittava ampuamaan tähtäsharjoituksista tai nykyisin kai simulaattoriharjoituksista alkaen ampumanrata ja taisteluammuntoihin. Taistelussa on osuttava ensin.

On kyettävä selviytymään jo sinänsä vaikeista ja vaarallisista taistelulentän olosuhteista. On mentävä maihin kymmeniä ja satoja kertoja. Suoritus on saatava salamannopeik-

si reflekseiksi. Tämä vaatii äksiiä, toistoa, toistoa ja toistoa että säilyisi hengissä. Vaatii, vaikka se ei olisi viihdykettä. Kyse on yksilön, joukon ja koko isänmaan yhteisestä edusta.

Legendaarinen Kirkonmaan linnakkeen väepeli Veikko Typpö oli jatkosodassa haavoittunut yllettävässä konekivääritulussa. Typön syöksyessä maihin luodit osuivat ylös heilahtaneisiin pohkeisiin. Monelle jäi jo alokkaana mieleen Typön mahtavan basson painokas toteamus: *'Oli huonosti koulutettu.'* Typpö siis syytti haavoittumisestaan vajaaksi jäänyttä koulutusta. Jalat eivät saa heilahtaa.

Sotakoulutukseen verrattuna kovin köykäisessä komedian harjoitustilanteessa Typpöäkin legendaarisempi Lasse Pöysti on sanonut, että *'emme ole tulleet tänne nauramaan, vaan tekemään töitä'*. Asia selkisi naura-

ja Asko Sarkolalle kerralla ja loppuiäksi. Vaan ei se Lasse Pöysti kiusaajan tai simputtajan mainetta ole saanut, Muumipappa paremminkin vaikka teki hyytävällä tavalla huippuhienon Stalin-roolin Helsingin kaupungin-teatterin Mestari luokassa.

Täytyy valittaa meidän ammattisotilaiden epäonnistumista, jos sotilaskoulutuksen tarkoitus, luonne ja sisältökin on jäänyt epäselväksi, ehkä miljoonille. Suomalainen asevelvollisuus kestää sen vuoden alusta, jona mies täyttää 18 vuotta, sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta. Usein kuitenkin alle vuoden kestävä varusmiespalvelua sanotaan asevelvollisuudeksi. Joku muka suoritti asevelvollisuutensa sinä ja sinä vuonna, vaikka oikeastaan hän suoritti varusmiespalveluksensa.

Kielenkäyttöön on tarttunut sanonta luodin viuhumisesta. Ääntä nopeampi luoti ei viuhu. Ohittaessaan kohteen suorassa kulmassa luoti aiheuttaa terävän pamahduksen. Luoti siis pamahtaa ohi, pamahtaa sitä kovempaa ja sitä kimakammin mitä lähempää se menee. Kimmoke puolestaan voi viuhua, vinkua, vonkua, ujeltaa, surrata tai pärrätä. Ääntä hitaampi luoti mennä viuhuu.

Oikeustie

Ruutiukon mielestä tuon kummallisen koulutuskuvauksen lisäksi kolumnin teksti vaikuttaa jotenkin vieraalta myös sotaväen kurinpidon ja oikeuskäytännön suhteen. Todennäköisesti olisi toimittu aivan toisin. Kenraalin

vierailu linnakkeella on tietenkin voinut osua vähän tuollaisen tapauksen jälkeen. Mutta asiayhteyttä näille kahdelle tuskin löytyy. Kolumnissa mainittuja huhuja olisi siis tullut ylempien esimiesten tietoon. Tällöin olisi Rankkiin varsin todennäköisesti ja varsin pikaisesti mennyt Kotkan Rannikkopatteriston komentajana toiminut everstiluutnantti. Mukana olisi varmaan ollut patteriston oikeusupseeri. Olisi kysely, pidetty puhutteluja ja ehkä tehty kuulustelupöytäkirjoja.

Uhreille olisi muistutettu heidän kantelu-oikeudestaan eduskunnan oikeusasiamiehelle. Tarvittaessa olisi luvattu neuvoja kantelun tekemiseksi. Esimiesten kurinpito-oikeudet eivät tällaisessa tapauksessa olisi riittäneet ja asiaa tutkimaan olisi kutsuttu pääesikunnan rikostarkastajat. Tai nämä siviilivirkaa hoitavat ammattitutkijat olisivat tulleet kutsumatta. Mahdolliset rangaistukset olisivat määrättyneet oikeusteitse, eivät kenraalin toimenpiteillä.

Pikatilanteita linnakeoloissa tietenkin syntyi ja rajatapauksiakin varmaan sattui. Kun toimitaan pahasti alimitoitetulla henkilöstöllä erikoislaatuissa olosuhteissa, ei kaikki mene kuin TV-Strömsöössä. Järjestyksenpito ei aina ole ollut helppoa. Linnakkeilla oli jos jonkinlaista häiriikköä muuten hyvässä joukossa. Joku kulki linnakkeelta linnaan, linnasta linnakkeelle.

Kirkonmaan vanha miinavarasto paloi arvokkaine merikaapeleineen. Tupakantumpilla palon todennäköisesti aiheutta-

nut varusmies ehti siviiliin ennen tuon mahdollisuuden huomaimista ja juttu jäi siltä osin tutkimatta. Kyminlinnassa räjäytettiin ampumatarvikevarasto. Tässä tapauksessa syyllinen varusmies saatiin selville ja oikeuteen.

Ei ole kumma, jos joskus on kuulunut kummia. Kouluttajien sanoma ei aina mene perille. Tässä Rankki-kolumnistin tapauksessa Kirkonmaan linnakkeen silloinen päällikkö saa siitä syyttää itseään, siis tämä tässä.

Mitä se on

Näemme TV-dokumenteista ja elokuvista kuinka eräiden maiden alokkaita nimitellään loukkaavasti. Näin toimimalla saatetaan koulutettavien henkinen kestävyys äärimmäiselle koetukselle.

Tämän kiusaamisen ja suoranaisen simputtamisen ja jopa ylikarskin karsimisen perimmäinen tarkoitus on poistaa joukosta heikosti paineensietokykyiset. Muutoin nämä tositoimissa ehkä hermonsä menettäneinä tapattaisivat sekä itsensä että taistelutoverinsa. Sivutuotteenä näille karsimalla pelastetuille on voinut tulla masennusta, huumeriippuvuutta, itsetuhoisuutta ja väkivaltaisuutta.

Erikoisjoukkojen koulutus on poikkeuksellisen kovaa, mutta poikkeuksellisen kovia ovat heidän tehtävänsäkin. Kyse on kyvystä suorittaa äärimmäisen vaativia ja vaarallisia erikoistehdäviä terveenä ja hengissä. Taroituksenmukainen kovuus ei ole simputusta.

Meillä Suomessa esimerkiksi

sulkeisharjoitukset tähtäävät hal-
litun joukkoliikkumisen lisäksi au-
tomaattisiin reaktioihin komen-
tojen mukaan. Taistelutilantees-
sa se on äärimmäisen tärkeää.
Rättisulkeisten tai oikeammin
varustarkastusten tarkoitus on
opettaa pitämään huolta varus-
teistaan. On harjaannuttava löy-
tämään tärkeät nipelit ja nappe-
lit vaikka yöllisen telttahälytyk-
sen sattuessa. Tämä ei ole kiusa-
saamista eikä simputusta, vaika-
sita joskus sellaisena pidetään.

On eri asia, jos tällaista teh-
dään kiusaamistarkoitukses-
sa tai jonkinlaisena rangaistuk-
sena. Tällaista voitaisiin kutsua
kiusaamiseksi tai simputukseksi.
Johdettavien nimittely tai
muu alentaminen ei meikäläi-
seen koulutuskulttuuriin kuu-
lu ensinkään. Esimiesten mork-
kaamiseen kuitenkin taitaa olla
joku ikaikainen oikeutus.

Ase on sotilaan tärkein va-
ruste. Asekäsittelyyn ja aseiden
huoltamiseen kiinnitetään eri-
tyistä huomiota. Taistelutilan-

teessa ase ja patruunat ovat kul-
taa arvokkaampia.

Sotaväen varomääräyk-
set ovat tiukkoja. Heti alokkai-
na aseitten jaossa opittiin: *'Älä
milloinkaan, vahingossakaan,
suuntaa ampuma-asetta muuta
ihmistä kuin vihollista kohti!'* Jos-
kus kauhistuttaa nähdä teatteri-
lavoilla aivan holtitonta paukku-
patruunapaukuttelua. Sellainen
ei sotaväessä kerta kaikkiaan tu-
lisi kysymykseen.

Varusmiehen on sota-aikaa
varten opittava olemaan pois
kotoa, pois kaveriseurasta, pois
harrastuksista, pois somesta-
kin. Valmiuslinnakkeilla vieroi-
tus tuli aluevalvontavelvoittei-
den ja alueloukkausten torjun-
tatehtävän oheistuotteena. Am-
pumavalmius vaati ainakin Kir-
konmaan osalta valmiusjoukoki-
si vähintään puolet varusmiehistä.
Lomille pääsi kerrallaan vain
se toinen puoli. Nyt varuskun-
nat tyhjenevät pyhiksi. Linnak-
keet ovat jo valmiiksi tyhjiä.

Jouluna siis puolet ja uutena

vuotena puolet. Kyseltiin kum-
paa kukin haluaa. Jouluna syö-
tiin yhteinen jouluateria henki-
löstön, perheiden ja varusmies-
ten kesken. Se oli mieltä lämmit-
tävä päällikön velvollisuus. Puo-
len tunnin ampuvalmius oli hoi-
dettu ohjeistuksella valmistau-
tumiskäskyillä. Uutena vuotena
päällikkökin saattoi poistua saa-
resta. Tällöin ja muutenkin päälli-
kön poissa ollessa hommaa hoi-
ti koulutettu ja prepattu sijainen.

Satamat ja rannikkoväylät
oli suojattava merellä ja saaris-
tossa, ei vasta asutuskeskuk-
sissa. Siellä taistellessa syntyy
väistämättä tappioita ja aineel-
lisiä vahinkoja aivan eri mitta-
luokassa kuin merellä tai saa-
ristossa. Tappioita tosin syntyy
lähinnä vain siinä tapauksessa,
että sinne asutuskeskuksiin eh-
ditään ennen hyökkääjää tai yh-
taikaa sen kanssa. Yllätyshyök-
käyksellä vallatun alueen takai-
sinsaaminen vastahyökkäyksin
on vielä vaikeampaa ja vaatii vie-
lä suuremmat tappiot. ■

**PORT OF
HANKO**

**FAST AND
FRIENDLY PORT**

WWW.PORTOFHANKO.FI

Itsenäisyystaistelu 1918

Vallankumous ja vapaussota aikansa dokumenttifilmeissä

tuottaja Ohto Manninen

DVD, Sotamuseo

Vuoden 1918 tapahtumista on luonnollisesti rajoitetusti filmimateriaalia ja olemassa olevat filmipätkät ovat mykkiä. Suomi 100-hankkeisiin liittyen nämä filmit on koottu DVD:lle. Mukana on itse asiassa jonkin verran varhaisempaa materiaalia keisari Nikolai II:n vierailusta Helsingissä 1915 ja jääkärien koulutuksesta vuonna 1916. Tuottajana on sotahistorian professori emeritus Ohto Manninen.

DVD:llä olevat filmit ovat, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, muutaman sekunnin tai kymmenen sekunnin pituisia, joten ollut luonnollista koota ne isommiksi 10–30 filmin loogisiksi kokonaisuuksiksi. Kaiken kaik-

kiaan materiaalia on DVD:llä vajaa kaksi tuntia. Eri kokonaisuudet ovat:

- Nikolai II Helsingissä maaliskuussa 1915
- Suomen jääkärit
- Punainen Suomi
- Suomen käynnissä olevasta vapaustaistelusta
- Saksan apu Suomelle. Saksalaisen mairinnousuosaston mukana Helsinkiin
- Järjestyksen palauttaminen Suomessa
- Valkokaartilaiden koulutusta (Helsingissä keväällä 1918)
- Suomen kansanarmeija-Suuri paraati Helsingissä
- Ylipäälikkö, kenraali Mannerheim ja armeijan tulo Helsinkiin 16.5.1918
- Kenraali Mannerheimin tulo Helsinkiin Suomen kansanarmeijan kanssa 16 p:vä toukokuuta 1918
- Ruotsalainen prikaati
- Kuvia Suomesta (Bild aus Finland kesältä 1918)

Jokaisen yksittäisen, kokonaisuuteen kuuluvan filmin alkamisajankohta ja nimi on listattu kokonaisuuden alla. Yksittäisten filmien nimet ovat kuitenkin jos-

kus, ellei pääsääntöisesti, yksinkertaisia ja epämääräisiä, esimerkiksi Punainen Suomi, filmi ”pikatulta” tai Suomen jääkärit, filmi ”kivääri olalle” jne. Olisi ollut tärkeätä lisätä jonkinlaisia selostuksia filmien kohdalle.

Joissakin filmeissä on alkuperäinen filmin nimi alussa, mutta se vilahtaa ohi niin nopeasti, ettei siitä usein saa selvää. Olisi voitu teknisesti ainakin hidastaa tai pidentää filmipätkien nimet, ja ehkä lisätä muutaman sanan selostus nimen jälkeen vaikkapa videon sisällysluetteloon, jotta katsellessa ymmärtäisi mistä on kyse.

Varsinaisia meri- ja rannikkopuolustukseen liittyviä filmikokonaisuuksia ei kokoelmassa ole, pois lukien lyhyitä pätkiä kuten ”Vallankumouksellinen laivasto Helsingin satamassa”, ”Fångna matrosar arbetar” ja muutama filmipätkä saksalaisen Itämeren Divisioonan tulosta Suomeen.

DVD on, ottaen huomioon materiaalin ainutkertaisuuden, hankkimisen arvoinen, varsinkin kun hinta on suhteellisen edullinen, 20 € Sotamuseosta. ■

Ove Enqvist

Tykistökoulun ru-kurssi 120 kokoontui Suomenlinnassa

Suomenlinnassa 11.12.1965 – 25.3.1966 koulutettu Tykistökoulun rannikotykistöosaston reserviupseerikurssi 120 kokoontui Suomenlinnan upseerikerholla 19.3.2019 neljänteen kurssitapaamiseen.

ARTO NIEMELÄ

Mukana oli kaksikymmentä kurssiveljeä ja tulenjohtolinjamme kouluttaja kapteeni Keijo Mälkki. Merisotakoulun apulaisjohtaja Juha Torkkelin johdolla tapaamiseen osallistui myös kuusi Merisotakoulussa palvelevaa upseerikokelasta.

Oppilaskuntamme puheenjohtaja Mikko Rönholm oli järjestänyt meille korkeatasoisen turvallisuus- ja sotilaspoliittisen paneelin, jossa alustajina olivat entinen pääministeri Paavo Lipponen ja entinen puolustusvoimain komentaja Juhani Kaskeala. Paneeli oli tavallaan toisinto kurssimme aikana upseerikerholla järjestetyille tilaisuu-

delle, jossa alustajina olivat tuleva puolustusvoimain komentaja, silloinen majuri Jaakko Valtanen ja Paavo Lipposen sijasta esiintynyt tuleva suurlähettiläs Pekka J. Korvenheimo. Mainittakoon, että amiraali Kaskeala oli laivaston upseerikurssilla Merisotakoulussa samanaikaisesti kurssimme kanssa. Paneelin alustukset ja niitä seurannut vilkas keskustelu antoivat realistisen, mutta uhkatekijöistä huolimatta varsin luotavaisen kuvan turvallisuusympäristöstämme ja Suomen asemasta siinä. Kun vielä tarkkailimme mukana olleita nuoria upseerikokelaita, saatoimme hyvin perustein todeta, että voimme nukkua yömmä rauhassa.

Vapaan ohjelman aikana muistelimme kurssiikaamme ja erityisesti kurssin jämää, mutta isällistä johtajaa everstiluutnantti Matti Wähäjärveä. Kun ”arktinen” talvi 1965-66 kuuluu virallistenkin tilastojen mukaan vuosisadan kovimpiin jäätalviin ja oli myös runsaslumisimpia, tulivat mieleen monet jäällä pidetyt harjoitukset ja jäätie Kaivopuistosta Suomenlinnaan, mikä on jo vuosikymmeniä ollut vain muisto. Kurssimme oli keskitalvella kaksi viikkoa ampumaleirillä Miessaaressa, jonka tuliasemalinjamme johtajan everstiluutnantti Uolevi Tirrosen mukaan sananmukaisesti ”kaivoimme esiin”. Tykistöammunnoissa maalilauttaa hinasia Miessaaren edustan jäälakeudella maastoauto.

Ohjelmassa oli myös tutustuminen upseerikerholla oleviin rykmentin entisten komentajien muotokuvaan sekä perinhehuoneisiin ja siellä olevaan rt-kenraalien kuvagalleriaan, jotka vanhana suomenlinalaisena esittelin. Lopuksi suunnitelimme jo kurssimme 55-vuotis-tapaamista. ■

Kättelyjonoa saliin johdatellut kenraali Jaakko Valtanen oli yksi vuonna 1979 yhdistyksen perustamisasiakirjan allekirjoittajista. Hän teki jo vuonna 1959 aloitteen aselajin oman säätiön perustamisesta.

MATRUUSI HENRI OJALA

Johanna Pakola

40-vuotisjuhliloita

Rannikkotykistön Perinneyhdistys ja Rannikkotykistösäätiö viettivät 4. yhteisiä 40-vuotisjuhliaan Suomenlinnan Upseerikerholla. Juhlaan oli kokoontunut laaja joukko säätiön ja yhdistyksen jäseniä sekä kutsuvieraita.

Rannikkotykistösäätiön hallituksen puheenjohtaja Vesa Tuominen toivotti juhluvieraat tervetulleeksi. Tilaisuuden juhlapuheen piti kommodori Aulis Minkkinen. Perinneyhdistyksen puheenjohtajana allekirjoittaneella oli ilo pi-

tää katsaus säätiön ja yhdistyksen alkutaipaleesta. Laajemmin ja syvällisemmin asia avataneen, kun toimijatahojen seuraava merkkipaalu, 50 vuotta, täyttyy. Illan musiikista vastasi huikean hyvä Varusmiesbändi ja illallinen oli Upseerikerhon

mainion keittiön loihdittama.

Aavistuksen verran lyhennetty katsaus neljäkymmenen vuoden taakse: ...Päivälleen 40 vuotta sitten perustettiin Rannikkotykistön Perinneyhdistys, jonka ainoana tehtävänä oli perustaa aselajille oma säätiö. Näin myös

Rannikkotyöstösäätiön hallituksen puheenjohtaja Vesa Tuominen toivotti vieraat tervetulleeksi.

MATRUUSI HENRI OJALA

tapautui, ja päätös säätiön perustamisesta tehtiin 10.9. 1979 (40 vuotta lohkojen perustamisesta). Säätiöajatus on nostettu ensimmäisen kerran esille tiettävästi vuonna 1959, ja seuraavan kerran vuonna 1964. Aika oli aina otolli-

nen, mutta toimeen tarttuja puuttui. 1970-luvun loppupuoli muutti tilannetta ja asiat alkoivat edetä.

Lyhyesti kaavio säätiön perustamiseen meni seuraavasti: tiedostetaan tarve säätiölle, käynnistetään varainkeruu, to-

detaan että koottavan summan tuleekin olla paljon oletettua suurempi, löydetään aikaansaavat ja osaavat tahot viemään asioita eteenpäin, mietitään miten varojen keräys onnistuu, päätetään perustaa perinneyhdistys koordinoimaan ja toteuttamaan varainkeräystä, kootaan varat lahjoituksilla ja osittain osakkeilla, haetaan laina osakkeita vastaan, luovutetaan tarvittava pääoma säätiön perustamiseksi, perustetaan säätiö, maksetaan laina pois ja lakkauttamisen sijaan laitetaan yhdistys uinumaan. Perustamiselle on myös pidempi ja syvällisempi versio, jota en nyt ala käymään laajemmin läpi.

Varainhankintaa toteutettiin välittömästi jo vuonna 1978, mutta yksi peruspääoman loppuun vaadittu nolla muutti suunnitelmia. 10 000 sijaan tarvittiin 100 000 markkaa. Voitaneen todeta, että yhdistys kirjaimellisesti aloitti nol-

MATRUUSI HENRI OJALA

Juhlapuheesta vastasi kommodori Aulis Minkkinen.

OVE ENQVIST

lasta. Yhdistyksen toimesta säätiön perustamisvarat koottiin seuraavasti: Säätiön perustamisesta yhden kolmasosan mahdollisesti jo sotavuosina kootut Helsingin Alalohkon varat, joiden päätyminen säätiön perustamis pääomaksi on mielenkiintoinen tapahtumaketju. Siihen liittyy niin valvontakomissio, koripallo kuin Kaatuneiden Muistosäätiökin. Toinen kolmasosa saatiin lahjoituksena yksityisiltä henkilöiltä ja yrityksiltä sekä yhdistyksiltä. Loppu kolmasosa on kirjattu pelkästään lahjoituksena vailla mitään tietoja lahjoittajasta. Asia oli täysi mysteeri. Riittävästi pengottuani asiaa

ja jo lähes luovutettuani erästä paperinipusta kirjaimellisesti putosi vastaus: kyse on yksityishenkilön tekemästä lahjoituksesta, summa oli 10 000 dollaria ja markoiksi muutettuna summa vastasi markalleen puuttuvaa summaa. Tämä jos mikä oli löytämisen riemua. Etsin lahjoittajan sukulaisia, hauskojen sattumusten mukaan löysin heidät (ja yhden lähisukolaisen jonka olin nähnyt viimeksi päiväkoti-ikäisenä), keskustelin heidän kanssaan asiasta ja totesimme, että kunnioitamme lahjoittajan päätöstä pysyä nimettömänä. Todettakoon vain, että kyse on hyvin maanpuolustushenki-

sestä suvusta.

Kuluneisiin neljäänkymmeneen vuoteen mahtuu paljon tapahtumia. Olkaamme niiden mahdollistamisesta kiitollisia menneille voimahamoille: erityisesti kenraaliluutnantti Alpo Kantolalle, Pentti Huhanantille ja Kalle Ignatiukselle sekä kaikille muille työssä mukana olleille.

Tänään voimme todeta, että yhden vaaditun lisänollan johdosta perustettu yhdistys voi hyvin, säätiö toimii aselajin hyväksi erinomaisesti, molemmat ovat aktiivisia toimijoita ja mahdollistavat hienon aselajin perinteiden vaalimista ja tallentamista. ■

Taistelujärjestelmät tulevaisuuden haasteisiin

Merivoimilla on ratkaiseva rooli ihmisten turvallisuuden takaamisessa ja kansallisen turvallisuuden varjelemissa tämän päivän monimutkaisessa ja haastavassa ympäristössä. Saabin valmistamat torpedot, taistelunjohto- ja viestintäjärjestelmät, tutkat ja muut sensorit sekä ohjukset, auttavat merivoimia valmistautumaan entistäkin monimutkaisempaan ja haasteellisempaan tulevaisuuteen

Lue lisää osoitteessa saab.fi

Seuraa meitä Twitterissä ja Facebookissa: [@SaabFI](https://twitter.com/SaabFI).

SAAB

Punalippuisen Itämeren-laivaston sota-alukset

kiinnittyivät Kuorsalon laitureihin marraskuussa 1944

Suomen ja Neuvostoliiton välillä solmitun välirauhansopimuksen mukaan Porkkala vuokrattiin Neuvostoliitolle laivastotukikohdaksi. Välirauhansopimus salli myös Liittoutuneiden sota- ja kauppalaivojen käyttää Suomen aluevesiä, satamia, laitureita ja ankkuripaikkoja, niin kauan kuin sota natsi-Saksaa vastaan jatkuisi.

Niinpä Punalippuisen laivaston esikunta ohjasi länteen matkalla olleet laivansa miinoista raivatulle saaristoväylälle, jota se piti ulkoreittä turvallisempana. Tällainen rauhanehtojen 3. artiklan liite oli Kuorsalon saaren koulu- laisille tuntematon, ja siksi heistä oli hätkähdyttävää todeta, että Punalaiivaston sota-alukset kiinnittyivät Kuorsalon kalastajakylän laitureihin marraskuussa 1944.

Itärajaa ei vedettykään Kymijokeen

Suomen ja Neuvostoliiton välillä 19.9.1944 solmittu välirauha koettiin Kuorsalossa helpotuksena, sillä saari jäi edelleen Suomen puolelle. Stalinin päätöksellä itäraja määrättiin lähemmään Virolahdelta kuten talvisodan päättymisen jälkeenkin.

Vielä elokuussa 1944 Neuvostoliiton kansankomissariaatin laatimassa rauhansopimus luonnoksessa raja olisi näet alkanut Kymijoen läntisestä suuhaarasta kohti Myllykoskea ja edeten sieltä kohti Joensuuta.

Kuorsalolaiset palaavat saarelleen

Kuorsalo oli evakuoitu kesällä 1944, mutta jo 24.9. Merivoimien Esikunta ilmoitti, että saaren asukkaat saavat luvan palata koteihinsa. Vähitellen kuorsalolaisten elämä alkoi asettua entisiin uomiinsa, sillä evakoon lähteneitä asukkaita rupe si palaamaan kotikonnuilleen. Itä-Suomenlahden Rannikkoprikaati, jossa suurin osa kuorsalolaisista oli sotinut, lakkautettiin 30.11.1944 ja siitä muodostettiin uusi rauhanajan joukko-osasto Haminan Rannikkolinnakeisto.

Marraskuun loppuun mennessä suurin osa armeijassa palveleista kuorsalolaisista palasi kotsisaareensa. Mitään paluujuhlia ei rintamamiehille Kuorsalossa järjestetty.

Neuvostoliiton sotalaivat ilmestyvät Vekanlahdelle

Sunnuntaina 19.11.1944 auringon jo laskettua Kuorsalon Vekanlahden ikivanhalle ankkuripaikalle lipui Punalippuiseen Itämeren-laivastoon kuuluneet kaksi Fugas-luokan raivaajaa, kaksi rahtilaivaa ja yksi proomu. Kun Kuorsalon koulun lukukausi oli päättynyt edellisenä keväänä ja oppilaat olivat saapuneet maanantaina 20.11 jatkaamaan opintojaan koulun taas avauduttua, he kohtasivat Vekanlahdella kummallisen näyn. Lahdella oli neuvostoliittolaisia sotalaivoja! Yksi laiva oli kiinnit-

Vekanahti, taustalla Kuorsalon kansakoulu.

tynyt Vihtori Siparin sillalle, toinen oli liivari Niemelän laiturissa ja kolmas Aleksanteri Arvilommin rannassa. Loput kelluivat ankkurissa Vekanahten suulla. Yleensä ensimmäinen koulupäivä synnyttää koululaisissa vahvoja kokemuksia, mutta tämän marraskuisen koulun alkamispäivän oppilaat muistivat ikuisesti. Olivathan Kuorsalon lapset sotavuosina tottuneet näkemään lukuisia Suomen ja Saksan laivaston aluksia Vekanahtella, mutta nyt oli koittanut rauha ja lahti oli täyttynyt äskeisen vihollisen sotalaivoista.

Neuvostopropagandaa lapsille

Kun syksyinen päivä oli valjennut ja koitti ensimmäinen välitunti, viitiseitoista uteliasta oppilasta riensi tarkastelemaan lähemmin Niemelän lahuriin kiin-

nittyntä sota-alusta. Kun lainvan miehistö ei vaikuttanut pelottavalta, vaan huuteli ja viitteli ystävällisesti lapsille, he rohkaistuivat siirtymään aluksen kajuuttaan. Siellä koululaisille jaettiin runsaslukuisesti metallisia rintamerkkejä (pinsejä) ja muuta neuvostopropagandaa sisältävää materiaalia. Säännöstelytalouden ja pulan keskellä lapset kokivat tällaisenkin rihkaman saamisen sykähdyttävänä asiana.

Ripaskaa Moosenmäellä

Punalipun laivoilla ei näyttänyt olevan mitään kiirettä ja ne ilmeisesti odottivat luotsia tai jostain suurempaa kuljetusta, johon sitten liittyisivät. Kuorsalossa vietetyn parin päivän aikana merisotilaita nousi maihin ja ehkä osa käväisi kaupassakin. Pentti Suomalainen, joka oli

tuolloin 9-vuotias, kertoi kirjoittajalle, että koulumatkallaan hän näki, kuinka kolmisen kymmentä riehakasta matruusia oli kerääntynyt Moosenmäelle ilonpitoon. Yksi heistä oli kiivennyt kivellemelle soittamaan haitaria ja kaksi merisotilasta tanssi kiivaasti ripaskaa. Tiistaiamuna 21.11. sotalaivat sitten nostivat ankurinsa ja suuntasivat keulansa länsi-etelään kohti Kaunissaarta, mutta sitä ennen alukset olivat täyttäneet vesivarastonsa liivari Niemelän kaivosta. Se miksi laivat olivat saapuneet Kuorsaloon ja minne ne olivat matkalle, ei tuolloin selvinnyt saaren koululaisille.

Sodan läheisyys näkyi ja kuului

Suomenlahden miinanraivaus varsinkin ulkomerellä oli syksyllä 1944 vasta alkutekijöissään

ja ajomiinoja tavattiin harva se päivä. Miinaräjähdyksiä kuului usein eivätkä ennalta ilmoittamattomat Neuvostoliiton sotatekoneiden ylilennotkaan olleet harvinaisia. Lokakuussa Kuorsalon itäpuolelta ja marraskuussa Muholman rantavedestä tavattiin ajomiinat.

Puna-armeijan joukkojen siirrot länteen, sotakorvauskuljetukset ja miinanraivaus olivat vilkastuttaneet Kuorsalon ohi kul-

kevien laivaväylien liikennettä, minkä johdosta Ulko-Tammioon oli perustettu väliaikainen luotauspiste. Sen kautta Somerista päin saapuneet Neuvostoliiton alukset ohjattiin saaristoreitteille. Mutta laivoja tuli myös Viipurin suunnasta johtavaa rannikkoväylää pitkin siten, että aluskaravaanit saattoivat ulottua Mustanmaan linnakkeelta aina Pörstingin saaren tasalle. Venäläisten laivojen ja proomu-

jen kansilla näkyi sekä joukkoja että myös monia kuorma-autoja, traktoreita ja erilaisia kärryjä matkalla Neuvostoliitolle vuokrattuun Porkkalan laivastotuki-kohtaan. Kiihtyneen laivaliikenteen johdosta Kuorsalon Vironvuorelle perustettiin 29.11. meritähystysasema. Vaikka Punalippuisen Itämeren-laivaston aluksia edelleen kulki Kuorsalon ohi, ei niistä yksikään enää kiinnittynyt Kuorsalon laitureihin. ■

**YHDESSÄ
PAREMPI
JA TURVALLINEN
TULEVAISUUS.**

Millog ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

Millog
millog.fi

f y

Suorita varusmiespalvelus sukeltajana

Rannikkoprikaatin Sukeltajakoulussa voit suorittaa varusmiespalveluksen Merivoimien erikisjoukoissa.

Vuoden kestäväällä kurssilla koulutetaan taistelu- ja raivaajasukeltajia. Taistelusuikeltajat koulutetaan vaativiin erikisjoutkosotilaan tehtäviin merellisissä olosuhteissa. Raivaajasukeltajien tehtäviin kuuluu merimiinojen ja vedenalaisten räjähteiden tunnistaminen ja tuhoaminen.

Koulutus alkaa Upinniemiessä tammikuussa. Taistelusuikeltajakurssi järjestetään parillisina vuosina ja raivaajasukeltajakurssi parittomina vuosina.

Hakuaika vuoden 2020 taistelusuikeltajakurssille päättyy 31.7.2019, ja valintakokeet järjestetään Upinniemiessä viikolla 35.

Lisätietoja: <https://varusmies.fi/erikisjoukot/sukeltajat>

Puolustusvoimat
puolustusvoimat.fi

Historian unohtamat – Suomen alkuaikojen rannikkotykistöupseerit

Emil Brynolf Liljeberg, sittemmin Liusvaara

SOTAMUSEO

Brynolf Liusvaara on ilmeisesti ainoa Venäjällä koulutettu ja Suomen rannikkotykistössä palvellut upseeri, jonka ensiksi mainittu kirjoittaja on uralaan tavannut. Se johtuu siitä, että hän oli oikeastaan kuolemaansa saakka aktiivinen eri rannikkotykistön aselajiyhdistyksissä, mm. Rannikkotykistön Upseeriyhdistyksessä ja Rannikon Puolustajain Killassa. Harva varmaan tiesi, miten värikäs ura Liusvaaralla oli ollut.

Karpaateilla sekä Romaniassa.

Lutnantti Liljeberg palasi joulukuussa 1917 Suomeen ja meni tapaamaan isäänsä Helsingin poliisilaitokselle. Asioidessaan laitoksella hän tapasi Bruno Jalanderin, joka neuvoi nuorukaista siirtymään Pohjanmaalle Lappajärvelle. Liljeberg otti 1.1.1918 alkaen Lappajärven rakuunoissa eskadroonan päällikkönä ja sittemmin Ikaalisten suojeluskunnan pataljoonan komentajana osaa Pohjanmaan vapautukseen sekä Ikaalisten, Mannamäen, Kyröskosken, Häijän, Karkun, Tampereen ja Kouvolan-Kotkan taisteluihin. Hän toimi myös jonkin aikaa Turun ja Oulun pataljoonien va. komentajana.

Tämän jälkeen Liljeberg palveli 1918 Pohjois-Pohjanmaan rykmentti 9:ssä komppanianpäällikkönä ja 1918–1920 merijalkaväkirykmentin nuorempana upseerina. Vuonna 1920 kapteeniksi ylennetty Brynolf Liusvaara (entinen Liljeberg) siirtyi RT 3:een komppanianpäälliköksi Sortavalaan. Alkukesästä 1922 hänestä tuli patteriston komentaja Konevitsassa ja toimi myöhemmin rykmentin vt. komentajana.

Liusvaara suoritti vuonna 1921 (toisen tiedon mukaan 1922) yksityisoppilaana ylioppilastutkinnon Sortavalan Suomalaisessa lyseossa. Hän suoritti tykistöupseerien ampumakoulun kurssin 1920–1921, vuosina 1923–1925 Teknillisen kor-

Brynolf Liljeberg syntyi Kotkassa 1.5.1895. Hän astui 13.10.1914 Venäjän armeijan palvelukseen ja suoritti Nikolain ratsuväkiopiston Pietarissa. Kornetti Liljeberg astui lokakuussa 1916 palvelukseen H.K.K. Perintöruhtinaan 1. Njertsinkin ratsuväkirykmenttiin, jonka mukana hän osallistui maailmansodan taisteluihin

keakoulun sotatieteellisen linjan sekä 1925–1927 Sotakorkeakoulun teknillisen kurssin. Yleiseisikuntaupseerin arvonimen hän sai 1939.

Vuodesta 1926 alkaen Liusvaara oli RT 3:n tykistöteknillisen toimiston päällikkönä Sortavalassa ja vielä ilmatorjunta-tehtävissä eri paikoissa ennen talvisotaa. Hän osallistui talvisotaan ensin Suomen Kotijoukkojen esikunnan Ilmatorjunta-toimiston päällikkönä. Hän pyysi kuitenkin siirtoa rintamalle, ja hän siirtyi III divisioonan Jalkaväkirykmentti 67:n komentajaksi Kannakselle sekä Laatokan pohjoispuolelle. Hän oli mukana mm. Taipaleen taisteluissa

Jo välirauhan aikana Liusvaara palasi rannikkotykistöön toimien Suomenlinnan Rannikkotykistörykmentin (myöhemmin 1. Rannikkoprikaati) II Linnakkeiston (Kytö, Miessaari, Rysäkari, Katajaluoto) komentajana maaliskuusta 1941 alkaen. Heinäkuu 17. päivänä 1941 Liusvaara komennettiin Merivoimien alaisen Hangon ryhmän ilmatorjuntakomentajaksi. Siirtyneenä jälleen rintamalle hän palveli mm. myöhemmin sodassa Itä-Suomenlahden Rannikkoprikaatissa II Linnakkeiston komentajana kesällä 1944. Hänet siirrettiin myöhemmin Merivoimien esikuntaan mutta vapautettiin palveluksesta joulukuussa 1944.

Puolustusvoimista erotuaan Liusvaara toimi mm. Helsingin Veroviraston palveluksessa 1944–51 ja toimien samalla usean vuoden ajan Valtiova-

rainministeriön kiinteistöjen arvioimistoimikunnan sihteerinä. 1950-luvulla hän siirtyi yksityiseksi liikemieheksi perustaessaan oman kiinteistöliikkeen.

Liusvaara hoiti useita yhteiskunnallisia luottamustehtäviä. Sortavalassa hän oli mm. kaupunginvaltuuston jäsen ja monen urheilu- ja liikuntakasvatusseuran johtohenkilö. Helsingissä hän oli mm. kaupungin kiinteän omaisuuden tarkastuslautakunnan, verolautakunnan ja väestönsuojelulautakunnan jäsenenä. Liusvaara kuoli Helsingissä 1978.

Sotilasarvot

Venäjällä kornetti 13.10.1916 ja luutnantti 13.7.1917, Suomen armeijan luutnantti 18.2.1918, kapteeni 6.12.1920 ja majuri 6.12.1926.

Mitä palvelustoverit ja alaiset muistavat Liusvaarasta (lempinimi Lille)

Liusvaara oli innokas aktiiviurheilija nuoruudessaan, ja toimi myöhemmin urheiluseuroissa toimihenkilönä. Liljeberg voitti nuoruudessaan useita puolustusvoimien ja Suomen mestaruutta yleisurheilussa mm. pituushypyssä ja kolmiloikassa. Hänet tunnettiin myös kuoromiehenä Sortavalassa Sortavalan Mieslaulajissa ja myöhemmin Viipurin Lauluveikoissa Helsingissä. Lisäksi hän oli innokas henkivakuutusasiamies. Hän oli tunnetusti myös markan soikeaksi vetäjä, ja voi kehua sillä, ettei omistanut yhtään todellista sydänystävä.

Majuri Liusvaaran hukkuminen

Joskus 1930-luvulla RT3:n upseeriharjoituksissa oli esitelmä hukkumisesta ja ensisavusta, ja majuri Liusvaara käytti esityksen jälkeen puheenvuoron, jossa mainitsi mm.: Minä kerran koulupoikana putosin Helsingissä Kolera-altaaseen ja olisin varmasti hukkunut, ellei pari ryssänsolttua olisi vetänyt minua kuiville”. Täällä kuiskasi luutnantti Loikkanen lähinaapureilleen: ”Aina minä olen sanonut, että ne ryssät ovat meille tehneet pelkkää pahaa”.

Ove Enqvist ja Tero Hasu

Meriupseeriyhdistys tiedottaa

Vuosikokous 2019

Yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous pidettiin Merisotakoululla 3.4.2019

Hallitus kaudelle 2019

- Puheenjohtaja:
Kommodori
Veli-Petteri Valkamo
- Varapuheenjohtaja:
Komentaja
Kaarle Wikström

Hallitus:

- Komentajakapteeni
Jyrki Myllyperkiö
- Komentajakapteeni
Thomas Gentz
- Komentajakapteeni
Klaus Ericsson
- Komentajakapteeni
Valtteri Viitala
- Yliluutnantti
Antti Kurkivuori
- Luutnantti Nicolás Kalvi

Yhdistyksen hallitus kutsui sihteereiksi kapteeniluutnantti Jukka Rannikon sekä yliluutnantti Leo Laineen.

Jäsenmaksut 2019

Jäsenmaksut pysyivät ennallaan:

- Amir/kom 40€
- Komkapt/ltm 30€
- Evp/res 30€
- Kad -€

Lasku jäsenmaksuista lähetetään loppukesästä.

Meriupseeriyhdistyksen toimintasuunnitelma vuodelle 2019

Yhdistys jatkaa toimintaansa säännöissä mainittujen periaatteiden mukaisesti:

1. Kehittämällä yhdistyksen toimintalinjoja ja -tapoja koko jäsenistöä kiinnostaviksi ja eri ikäpolvia yhdistäväiksi
2. Kehittämällä jäsenistön ammattitaitoa ja meripuolustuksen tuntemusta sekä ylläpitämällä jäsenistön keskinäistä kanssakäymistä
3. Ylläpitämällä ja kehittämällä yhteistoimintaa muiden merellisten järjestöjen kanssa
4. Tiivistämällä yhteistoimintaa Rannikkoukseeriyhdistyksen kanssa.
5. Toimimalla läheisessä yhteistyössä Merivoimien kanssa sekä pitämällä yllä yhteyksiä puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen meripuolustuksen piirissä toimiviin osiin
6. Yhteistyön keinoin edistämällä meripuolustuksen ja meriupseerin ammattiin liittyvää tietämystä muun yhteiskunnan sisällä.

Vuoden teema:

”Autonomiset järjestelmät – Uhka vai mahdollisuus?”

Vuoden aikana tapahtuvat vierailut ja kuukausikokousten esitykset pyritään järjestämään teeman mukaisesti.

Meriupseeriyhdistyksen vuoden 2019 tapahtumakalenteri:

Elo-syyskuu:

- Syysmatka: Syysmatka järjestetään 16.-18.8.2019 välillä ja se suuntautuu Ahvenanmaalle. Vierailukohteina muun muassa Bomarsundin linnake sekä Maarianhaminan Merenkulkumuseo.
- Kuukausikokous: 3.9.2019 Helsinki. Rajavartiolaitoksen esikunta. Esitelmätilaisuus, jonka aiheena RVLE:n teknillisen osaston näkemys autonomisista järjestelmistä ja tulevaisuuden näkymistä.
- Ammunnat: Perinteinen Tourin tussari, Upinniemi. Tarkempi ajankohta ja ilmoittautuminen ilmoitetaan elokuussa.

Lokakuu:

- Vuosipäivän kokous 24.10.2019, Helsinki, Suomenlinna, Merisotakoulu, tilaisuudessa myös alus-

tus Venäjän hybridiuhkista. Alustajana eversti evp. Juha Wihersaari. Kokous on avoin RUY:n jäsenille.

Marraskuu:

- Kuukausikokous: 12.11.2019, RUY:n järjestelyvastaulla oleva kuukausikokous.
- Majan talkoot: Erikseen ilmoitettavana ajankohtana

Näiden suunniteltujen tapahtumien lisäksi:

- Palkitaan opinnoissaan hyvin menestyneitä meriupseereja, kadetteja ja upseerikokelaita (RUK174 23.1.2019, EUK70 21.6.2019, SM8 5.8.2019, 86MEK 15.8.2019, RUK175 29.8.2019, YEK 59 31.10.2019)
- Muistetaan hiljaiseen laivueeseen siirtyneitä

- Toimitetaan Suomi Merellä -vuosikirja
- Tilataan yhdistyksen jäsenille Rannikon puolustaja -lehti
- Ylläpidetään ja varustellaan yhdistyksen majaa Kemiössä. Vuonna 2019 tavoitteena on tehdä seuraavat kunnostustyöt:
- Ranta-alueen käytettävyyden kehittäminen ja yleisilmeen parantaminen
- Tuetaan (anomuksesta) jäsenistön kirjoitus- ja tutkimustyötä apurahoin
- Jatketaan yhdistyksen arkiston arkistointityötä ja yhdistyksen omaisuuden selvitys- ja luettelointityötä. Siirretään yhdistyksen omaisuus pois Suomenlinnan Upseerikerholta vähintään remontin ajaksi.

MY:n jäsentiedotteet

Meriupseeriyhdistys tiedottaa jäsenistöään pääsääntöisesti sähköpostilla lähetettävillä jäsentiedotteilla, joita pyritään lähettämään kuukausittain.

Päivitähän sähköpostitiedot sihteerille, mikäli jäsentiedotteet eivät ole tavoittaneet.

MY:n jäsentuotteet

Suomen Laivasto -kirjasarja (1-3), osat erikseen 15€, koko sarja 40€

- Uhka Lännessä -kirja, 15€
- Suojattu merenkulku elinehtonamme -kirja, 15€
- MY:n isännänviiri, 70€
- MY:n Veneviiri, 22€
- MY-Jäsenpinssi, 7€

Hintoihin lisätään mahdolliset postikulut. Lisätiedot tuotteista sihteeriltä: sihteer@meriupseeriyhdistys.fi ■

VOLVO PENTA

www.volvopenta.com

Sinisen Reservin vuosikokous ja

Nylands brigad firade sin årsdag i Dragsvik 17.4.2019 med parad/fältgudstjänst på flaggplanen och sen dagsfesten på Officersmässen. Brigadens kommandör, kommodor Arvi Tavaiila talade den festanförande.

Tämän vuoden Sinisen Reservin vuosikokous järjestettiin Merisotakoululla siten, että kokousta edelsivät perinteinen kauden avaus Merisotakoulun saunassa perjantaina 26. huhtikuuta sekä lauantai-aamupäivän yhdistysten yhteistyökokous. Kun vuosikokouksen jälkeen kokousväki pääsi vielä tutustumaan koulun simulaattori-järjestelmiin, voidaan kiitolisina todeta vierailun Merisotakoululle olleen onnistunut ja erittäin antoisa! Tämä konsep-

ti osoittautui niin toimivaksi ratkaisuksi, että sitä voitaneen hyödyntää jatkossa muuallakin.

Sauna ja upseerikerho

Merisotakoulun vuonna 1904 valmistunut sauna Suomenlinnassa on maailman suurin puulämmitteinen sauna. Löylyhuoneen pinta-ala on 65 m², korkeus lähes viisi metriä. Sen lauteille mahtuu jopa 180 ihmistä. Tässä saunassa pääsivät avaamaan purjehduskauden myös paikalla olleet 26 jäsenyhdistyksien jäsentä ja löylyt olivat jälleen erittäin makoisat. Ilta päättyi Suomenlinnan upseerikerholla, jossa nautittu iltapalan ohessa käydyissä keskusteluissa seuraavan päivän yhdistysten yhteistyökokous sai hyvän pohjan - maan-

Merisotakoulun uusi johtaja kommodori Juhapekka Rautava piti kaksi mielenkiintoista esitystä ennen Sinisen Reservin vuosikokousta.

puolustustyötä siis mukavissa merkeissä!

Yhdistysten yhteistyö

Hyvin nukutun yön – muutamat pitkämatkalaiset saivat testata MERISK:n patjoja – jälkeen allekirjoittanut avasi aamupäivän yhdistysten yhteistyökokouksen merkeissä. Osallistujat kuullivat merivoimien ajankohtaiskatsauksen Merivoimien koulutuspäällikön, komentaja Antti Rainion kertomana, Meripuolustussäätiön terveiset sen asiamieheltä, Arno Hakkaraiselta, ja lyhyen historiakatsauksen yhdistyksen varapuheenjohtajalta Mika Kuutilta.

Hallituksen jäsen Mika Kouvunen johdatti osallistujat ryhmätöiden pariin, joissa käsiteltiin tapahtumien järjestämistä, tiedottamista ja projektisalkkua. Mika keräsi työryhmien aikaansaannokset ja tekee niistä koosteen. Tästä on hyvä jatkaa uusien ajatusten kehittämistä ja käytäntöön soveltamista. Työskentelyn ohessa pääsimme jälleen tutustumaan paremmin toisiimme ja luomaan sekä nostattamaan yhteishenkeä – maanpuolustustyötä parhaimmillaan.

Ennen Sininen Reservi ry:n vuosikokousta Merisotakoulun uusi johtaja, kommodori Juhapekka Rautava esittäytyi sekä

Merisotakoulun ”lämmin syli”

Suomenlinna tarjosi parastaan Sinisen Reservin kauden avaussaunaan osallistujille.

piti kaksi mielenkiintoista esitelmää, joista toinen on luettavissa pääosin netissä (aikaisempi esitys, linkki https://www.defmin.fi/files/4411/Rautava_Juhapekka_netti_20181121_J_MTS_Kv-harjoitustoiminta_JUL_K_F.pdf

Vuosikokous

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Seppo Vihersaari ja sihteeriksi Kristiina Slotte. Niin toimintakertomus, tilinpäätös, toimintasuunnitelma kuin talousarviokin käytiin rakentavassa hengessä läpi ja ne hyväksyttiin pienin korjauksin sekä lisäyksin yksimielisesti. Vuosikokous valitsi erovuoroiset halli-

tuksen jäsenet Henri Havulinnan (Helsingin Reservimeriupseerit), Matti Puhakan (Turun Rannikkotyökistökilta) ja Kristiina Slotten (Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta) uudelleen, sekä uusiksi hallituksen jäseniksi Marko Haran (Helsingin Miinanraivaajakilta), Jarmo Holmin (Turun Laivastokilta), Sirpa Holman (Rannikkosotilaskotiyhdistys) ja Ari Nermeksen (Suomenlahden Laivastokilta).

Niilo Siro (Kymen Laivastokilta) lähetti yhdistykselle ilmoituksen, ettei jatka hallituksessa jäljellä olevaa yhden vuoden kautta. Kokous valitsi tälle jäljellä olevalle kaudelle hallitukseen uudelleen (hallituksen jä-

sen 2018) Harri Hahkalan (Rannikkojääkärikilta ry).

Onnittelut ja kiitokset

Onnittelut uudelleen valituille sekä uusille jäsenille – hihat kääritään ylös ja aloitetaan työn teko! Suurkiitos nyt hallitustyöstä poisjääneille Hannu Hyttiselle, Ravo Sarmetille, Niilo Siroille ja Sirkka Stoltille – olette tehneet arvokasta meripuolustustyötä!

Suurkiitos myös Merisotakoululle ja sen johtajalle kommodori Juhapekka Rautavalle vieraanvaraisuudestanne ja tuestanne! Tätä on yhteistyö parhaimmillaan!

Antti Rautiainen

Puheenjohtaja, Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja-kierros ja muita Y

Sinisen Reservin työvaliokunta (puheenjohtaja kameran takana ja Henri Havulinna poissa) eli sihteeri Kai Kaksonen sekä varapuheenjohtajat Kristiina Slotte ja Mika Kuutti menossa tapaamaan MERISK:n uutta johtajaa.

Sininen Reservi ry:n toiminnan perusta on yhteistyö ja yhteisöllisyys. Vuosikokous päätti vuoden 2019 toiminnan pääteemaksi, että yhdistys keskittyy päätehtäväänsä, jäsenyhdistystensä yhteistyöhön, tukemaan jäsenyhdistystensä rekrytointia ja vapaaehtoisen meripuolustuksen reserviläistoiminnan edellytysten parantamiseen. Yhdistysten yhteistyön kehittämisessä otetaan huomioon alueelliset tarpeet ja jäsenyhdistyksiä kannustetaan oma-aloitteisuuteen sekä tuomaan kehitystyöhön liittyviä ideoita esille. Yhteistoimintaan ja Rannikkoprikaatin Siniselle Reserville esittämään toiveeseen liittyen Meri-Karjalaan

pyritään aktivoimaan Merivoimien alaisiin joukkoihin kuuluvien reserviläisten yhdistystoimintaa.

RUK:n RU-kurssi 253:n (Perintö) Esikunta- ja viestikomppanian priimus UO Kujanpää vastaanotti Sinisen Reservin puheenjohtajalta Antti Rautiaiselta ja Kymen Laivastokillan puheenjohtajalta Tapio Riikoselta Laivastokillan plaketin. Kurssin päättäjien jälkeen puheenjohtajat keskustelivat yhdistyksen tulevaisuudesta.

Puheenjohtaja-kierros

Tähän kaikkeen liittyy myös puheenjohtaja-kierros. Kierros on aloitettu tammikuussa Kymen Laivastokillassa RUK:n RU-kurssin päättäjätalouksuuden yhteydessä 24. tammikuuta. Seuraavaksi allekirjoittanut osallistui Loviisassa lauantaina 2.3. Rannikkosotilaskotiyhdistyksen vuosikokousta edeltäneeseen laajennetun hallituksen kokoukseen, jossa mukana olivat hallituksen jäsenten lisäksi kaikki RSKY:n paikallisosastot. Näiden edustajat esittäytyivät vuorolleen ja kertoivat omasta toiminnastaan sekä haasteistaan. Sinisen Reservin puheenjohtajan esittäytymisen jälkeen mietittiin yhdessä, miten Sininen Re-

T-palavereja

Vaasassa vuonna 2019 vietetty Merivoimien vuosipäivä sai ihmiset liikkeelle ja Sininen Reservi oli hienosti esillä. Tänä vuonna vuosipäivää vietetään Kauppatorilla Helsingissä tiistaina 9. heinäkuuta. Sininen Reservi järjestää jälleen vuosipäivän iltajuhlan, joka pidetään Merisotakoululla.

Rannikosotilaskotiyhdistys piti laajennetun hallituksen kokouksen sekä yhdistyksen vuosikokouksen ja vuosijuhlan Loviisassa 2.-3.3.2019. Sinisen Reservin puheenjohtaja osallistui hallituksen kokoukseen ja tapaaminen koettiin molemmin puolin erittäin onnistuneeksi.

servi voisi parhaiten auttaa heidän haasteissaan ja toisaalta mitä yhteistyömuotoja voisi esim. toteuttaa muiden sotilaskotiyhdistysten kanssa.

Seuraava vierailu toteutui Helsingin Reservimeriupseerit ry:n kevätkokouksessa, jossa kapt res Antti Jäntti piti kokouksen jälkeen erittäin mielenkiintoisen esitelmän US Navy:n sukellusvenesodasta Tyyneellä valtamerellä vuosina 1941-1945. Esitelmän jälkeen päästiin jälleen miettimään yhdistyksen hallituksen kanssa, miten Sini-

nen Reservi voisi yhdistystä parhaiten tukea, ja mitä yhdistyksen visio seuraavalle viidelle vuodelle voisi olla.

Vaasassa puheenjohtaja tapasi Pohjanlahden Laivastokilta ry:n ja Pohjanlahden Merivartiokilta ry:n edustajat juuri ennen vuosikokousta torstaina 25. huhtikuuta. Muutaman tunnin keskusteluissa yhdistyksien haasteet tulivat esille, mutta toisaalta selvisi, että yhdistyksillä on toiminta hyvällä pohjalla. Viimeisin puheenjohtaja-kierroksen keskustelu käytiin Pirkanmaan Meripuolustuskilta ry:n edustajan kanssa Merisotakoululla.

Kierros jatkuu kesän ylitse. Tavoitteena on edelleen käydä jokaisessa Sinisen Reservin jäsenyhdistyksessä.

Tapaamisia ja juhlia

Yhteistoimintaan liittyy myös tapaamiset uusien komentajien kanssa. Sinisen Reservin edustajat (pj itse tai puheenjohtajan johdolla mm. työvaliokunta) ovat tavanneet Merivoimien komentajan ja esikuntapäällikön, Merisotakoulun uuden johtajan ja Rannikkoprikaatin uuden komentajan. Seuraavana on vuorossa Rannikkolaivaston uusi komentaja. Näissä tapaamisissa esitellään yhdistyksen toimintaa, yhteistoimintamuotoja MP-K:n Meripuolustuspiiriin kanssa sekä mietitään mahdollisuuksia

Rannikkotykistösäätiön ja Rannikkotykistön perinneyhdistyksen yhteinen 40-vuotisjuhla pidettiin Suomenlinnan upseerikerholla 4.4.2019 ja vieraiden kiitospuheen piti kenraali Jaakko Valtanen.

edelleen kehittää yhteistyötä.

Sinisen Reservi on saanut vastuulleen järjestää Merivoimien vuosipäivän iltajuhlan. Tässä oma panoksemme yhteistyöhön, jonka onnistumiseen voivat kaikki juhliin osallistujat vaikuttaa! Tervetuloa Merisotakouluun 9. heinäkuuta!

Niin Rajavartiolaitoksen 100-vuotisjuhlat kuin Rannikko-

tykistösäätiön ja Rannikkotykistön perinneyhdistyksen 40-vuotisjuhlat antoivat onnittelujen ohessa mahdollisuuden verkostoitumiseen. Kun henkilöt ovat tuttuja, asioiminenkin helpottuu. Lämpimät onnittelut vielä kertaalleen kaikille juhlille yhteistyökumppaneillemme! ■

Antti Rautiainen

Puheenjohtaja, Sininen Reservi ry

Rannikkotyökistö -konmaritus

Rannikkotyökistön perinneyhdistyksen vuosikokous järjestettiin 4.4. Merisotakoululla. Hallituspaikastaan luopuneen Jorma Hakalan tilalle valittiin Olavi Jantunen, muilta osin entinen hallitus jatkaa. Samoin puheenjohtajaksi valittiin uudeen allekirjoittanut.

Vuosikokouspäivä oli samalla yhdistyksen 40-vuotispäivä. 4.4.1979 Katajanokan Kasinolla kokoontunut seurue allekirjoitti yhdistyksen perustamisasiakirjat. Tämä oli samalla alkusysäys Rannikkotyökistösäätiön perustamiselle. Yhdistys ja säätiö vietti yhteistä 40-vuotisjuhlaa Suomenlinnan Upseerikerholla, tilaisuudesta on oma artikkelinsa tässä lehdessä.

Yhdistys jatkaa työtään rannikkotyökistön perinteiden parissa. Pitkään työn alla ollut ”graduhanke” on lopultakin etenevässä, muistolaattahanke jatkuu ja uusia hankkeita on tulolla. Näistä mainittakoon muun muassa rt:n joukko-osastolehtien digitointihanke ja rannikko-puolustusportaali. Yhdistys ryhtyy myös keräämään kokoelmiinsa valokuvia, linnake-elämää liittyviä esineitä, asepukuja ja muuta vastaavaa esineistöä. Jos koet intoa siivota kaap-

Yhdistyksen pitkäaikainen hallituksen jäsen ja yhdistyksen sihteerinä vuosia toiminut Jorma Hakala palkittiin vuosikokouksen yhteydessä Rannikon Puolustajain Killan mitalilla. Mitalin luovutti yhdistyksen puheenjohtaja Johanna Pakola.

pejasi tai laatikoitasi (autotallia, ullakkoa tai muuta rt-esineistön piilopaikkaa tai mielessäsi liikkuu konmaritus-henkinen urakka), niin otamme mielellämme vastaan rt-pukuja ja muuta esi-

neistöä. Lisätietoja saat puheenjohtajalta. Lisäkuulumisia hankkeista tulee syksyn mittaan, jähka saamme hankkeet kunnon vauhtiin.

Johanna Pakola

Suomenlinnan Rannikkotyökistö

Puheenjohtaja.

Killan vuosikokous

Suomenlinnan Rannikkotyökistökillan vuosikokous järjestettiin tänä vuonna 13.3. Maanpuolustusyhtiön auditoriossa Töölöntorin kadulla. Mukana oli lähes 30 kiltalaista.

Helmikuun alussa saimme yllättävän suru-uutisen, kun kuusi vuotta kiltaa luotsannut komentaja evp Hasse Rekola nukkui pois kotonaan yön aikana. Vuosikokous kunnioitti Hasseen muistoa hiljaisella hetkellä kokouksen alussa. Hasse oli kiltassa pidetty puheenjohtaja, joka vielä puheenjohtajakautensa jälkeenkin toimi aktiivisesti Kuivasaassa yleisryhmien opapaana. Hassen iloista persoonaa tulemme kesällä saassa kaipaamaan!

Kajanuksen terassilta näkyy kauas.

Myös ennen varsinaista kokousta Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) meripuolustuspiirin piiripäällikkö kommodori evp Henrik Nysten kertoi, kuinka MPK:n toiminta tulee muuttamaan uuden vapaaehtoisen maanpuolustuksen lain tullessa voimaan ensi vuoden alusta. Kil-

ta on yhden MPK:n omistaman linnakeveeneen, MS Kuivasaaren, käyttäjäyhteisö. Tällä hetkellä kiltta kipeästi kaipaa linnakeveeneen hallintaan ja toimintaan apukäsiä. Ajatuksissa on, että saataisiin toinen ja vaikka kolmaskin maanpuolustusyhdistys jakamaan vastuuta linnakeveeneeseen liittyväs-

Järvön lastenleiri.

Killan kuulumisia

Järvöläisiä saunanrakennustalkoissa.

tä merellisestä koulutustoiminnasta ja MPK:n merellisiin harjoituksiin osallistumisesta. Tästä keskusteltiin myös Henrik Nystenin esitelmän aikana.

Varsinainen kokous sujui normaaliin tapaan Kai Masalinin johdolla. Allekirjoittanut lupautui jatkamaan vielä yhden, kuudennen, vuoden killan puheenjohtajana.

Killan toiminnassa tullaan kuluvan vuoden aikana tehostamaan eri kohteiden, kuten Kajanuksen saunan ja Järvön, mark-

kinointia ulkopuolisten tahojen/yritysvierailujen käyttöön. Killan hallinnassa olevat kohteet edustavat erilaista kiltatoimintaa, oli pa kyseessä historiallisen ainulaatuinen, upea Kajanuksen sauna, Kuivasaaren linnakesaari tykkeyneen tai saaren saaristoluonto kuten Järvössä, johon veneiljät ovat löytäneet laituripaikkansa. Kaikki kohteet vaativat myös jatkuvaa huolenpitoa ja korjaamista sekä paikkojen kunnossapitoa unohtamatta ympäröivän saaristoluonnon suojelua.

Rt-kiltalaisten kesää

Kesällä on oiva tilaisuus järjestää unohtumaton ilta Upinniemmen kärjessä sijaitsevassa Eliel Saarisen Robert Kajanukselle suunnittelemissa saunassa. Se on myös loistava palaverin pitopaikka seurueille, yrityksille, luonnon kauneudesta ja kohteen erilaisuudesta nauttiville.

Juhannuksen vietto Järvössä on perinteinen ja tuo kiltalaiset nauttimaan keskikesän juhlasta upealle ulkosaarelle. Järvössä järjestetään lähes joka vii-

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta

Järven venesatama.

konloppu talkootoimintaa saaren huoltamisessa ja kohteiden korjaamisessa palvelemaan veneileviä killan jäseniä.

Upea kokemus killalaisten lapsille ja lasten kavereille on juhannuksen jälkeisellä viikolla järjestettävä Järven lasten kesäleiri. Leirillä nukutaan puolijoukkueketoissa ja opetellaan mm. tärkeitä erätaitoja ja veneilyn aakkosia.

Yksi Helsingin edustan vetovoimaisimmista saarista on pitkään salattuna saarena ollut Kuivasaari. Merelliseen tunnelmaan pääsee noin puolen tunnin merimatkan aikana. Alkavana kesänä pääsee vielä käymään ja tu-

tustumaan RT-killan osaavien oppaiden johdolla saaren monipuoliseen rannikkotyökistön historiaan. RT-killalaiset toimivat yleisöviikonloppuina ryhmien mukana opastajina ja auttavat tarvittaessa mm. vaikeakulkuisissa paikoissa huonojalkaisia selviämään.

Yksittäiset vierailijat ovat tervetulleita tutustumaan Kuivasaaren kesän aikana toteutettavien 6.-7.7., 20.-21.7. ja 3.-4.8 yleisöviikonloppujen aikana. Suurin mielenkiinnon kohde on ollut ja on edelleen järeä 12” kaksoistykkitorni.

Myös ulkomaiset vieraat ovat tervetulleita saareen sun-

nuntain jälkimmäisellä lähdöllä kaikkina yleisöviikonloppuina.

Kuivasaari on myös kaunis ulkosaariston luontokohde. Saari on pääosin säilynyt luonnoltaan samanlaisena, kuin se oli jo satoja vuosia sitten. Myöhemmin saarella 70-luvulle asti asuneiden sotilaiden perheiden toiminoilla on myös ollut vaikutuksensa pieneltä osin saaren alkupe räiseen kasvillisuuteen. Saarella on myös erittäin runsas lintu- ja perhoskanta.

Killassa odotellaan edelleenkin jännityksellä tietoa, mitä saarelle tapahtuu, kun puolustusvoimat ehkä luopuu siitä. Mutta siihen saakka, kun emme tie-

dä mitään tulevaisuudesta, olemme sitoutuneet pitämään saaresta huolta niin hyvin kun pystymme ja killan taloudellinen tilanne antaa myöten. Kilta järjestää ainakin kolme-neljä kertaa kesässä talkooviikonloppuja, joihin kiltalaiset voivat osallistua. Saaresta tehdään pieniä korjaustöitä, mm. maalataan ja kunnostetaan ikkunoita, leikataan pensaita ja ruohoa, raivataan risukkoja, tehdään polttopuita. Yhdessä tekeminen on paljon mukavampaa. Joten nautitaan myös toistemme seurasta tänäkin kesänä upeassa merimaisemassa!

*Mauri Harju
(Kajanuksen saunan hoitaja),
puh. 0400 443 749,
harjut@wippies.fi*

*Ari Orpana (Järvön isäntä),
puh. 0400 476 372,
ariorpana@gmail.com*

Killan sihteeri tällä kertaa ikkunoita pesemässä.

*Ninamajja Toivonen
(Kuivasaaren emäntä)
puh. 040 820 1122,
ninamajja@luukku.com*

*Kuivasaaren retkistä saa tarkat
ohjeet osoitteesta:
www.ihalines.fi/suomeksi/
saannolliset/kuivasaari*

*Erillisryhmien vierailuista tulee
ottaa yhteys Kuivasaaren
isäntään Mikko Lahtiseen
p. 0400 472 779 tai
lahtinen.mikko@kolumbus.fi*

Kristiina Slotte
Rt-killan puheenjohtaja 2019-2020

Kiltalaisia retkeläisten ohjaustehtävissä.

Rannikkosotilaskotiyhdistyksen

Kuivasaaren sode.

Tapahtumarikkaan, 100 vuotta sotilaskotiyötä rannikolla, juhluvuoden jälkeen on arkinen aherrus alkanut niin yhdistyksessä kuin sotilaskodeissakin.

Rannikkosotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajana jatkaa Maritta Sariola

Vuosikokous pidettiin 3.3. 2019 Loviisassa. Puheenjohtajaksi valittiin Maritta Sariola uudelle kolmivuotiskaudelle. Myös Tita-Ma-

ri Asikkala Upinniemen paikallisosastosta uusi hallituspaikkansa. Uudeksi varsinaiseksi jäseneksi valittiin Elina Wirtanen Suomenlinnan paikallisosastosta. Varajäseniksi valittiin Raija Heikkinen Suomenlinnan paikallisosastosta ja Sirkka Pokki Kymminlinnan paikallisosastosta.

Hallituksen jäsenten tehtävät

Järjestäytymiskokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Sir-

pa Holma Suomenlinnan paikallisosastosta monivuotisen varapuheenjohtajamme Sirkka Stoltin hallituskausien tultua täyteen. Sihteerinä jatkaa Marjo Lindstedt Turun paikallisosastosta. Hallituksessa jatkaa Tii Vieruaho vastuualueenaan yhteydet varusmiehiin. Myös muille hallitusjäsenille jaettiin omat vastuualueensa, kuten yhteydet paikallisosastoihin (Tita-Mari Asikkala ja Sirkka Pokki), osittainen tiedotus ja some -asiat (Elina Wirtanen) ja talous (Raija Heikkinen).

Tarkoitus on vahvistaa ja lähentää yhteyksiä sekä paikallisosastojen välillä että muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Sinisen Reservin puheenjohtaja Antti Rautiainen vieraili tutustumassa yhdistykseemme sekä kertomassa Sinisen Reservin kuulumisista ja toiminnasta

Tulevaisuustyöryhmä aloittaa toukokuussa

Hallitus päätti perustaa Tulevaisuus-työryhmän miettimään miltä Rannikkosotilaskotiyhdistys ja sen paikallisosastot näyttävät esim. 10-20 vuoden kuluttua, miten voitaisiin sopeutua muutosten tuomiin haasteisiin. Ryhmän vetäjäksi nimettiin Eila Korhonen, jolla on kokemusta sekä hallitustyöskentelystä

kuulumisia

että toimimisesta isossa Upinien paikallisosastossa että pienessä ja pojattomassa Hangon paikallisosastossa. Tulevaisuus-työryhmään on aluksi kutsuttu eri ikäisiä sisaria eri paikallisosastoista, mutta jatkossa siihen voi ilmoittautua kuka tahansa toimintamme kehittämistä kiinnostunut jäsen. Työryhmän on tarkoitus kokoontua ensimmäisen kerran toukokuussa.

Tietojen saaminen tärkeää

Myös puolustusvoimien yhteistyökumppanina yhdistyksemme on sopeutumassa muutoksiin, kuten se on joustavasti tehnyt viimeisen sadan vuoden aikana. Varusmieskoulutuksen muutokset tuovat haasteita sotilaskotitoimintaan. Vihreältä veljeltämme komentaja Antti

Unelma keikalla.

Rainiolta saamamme tiedon lisäksi olemme kiitollisia kaikesta saamastamme tiedotuksesta myös paikallisesti. Ryhmät, kurssit, vierailut, harjoitukset, nämä kaikki vaikuttavat sotilaskotien ja niiden työntekijöiden arkeen. Mitä paremmin saamme tietoa, sitä paremmin osaamme varautua erilaisiin tilanteisiin.

Liikkuva sotilaskoti – sotilaskotiauto Unelma liikkeelle

Teemme parhaamme myös tuodaksemme liikkuvan sotilaskodin, sotilaskotiautomme Unelman ja leirisotilaskodin palvelut vapaaehtoisten jäsenten voimin paikalle. Sotilaskotiauto Unelman on valmis tilattavaksi mukaan erilaisiin tapahtumiin. Sotilaskotiauto Unelma on hankittu palvelemaan liikkuvana sotilaskotina täydentämään sotilaskotikonseptiämme.

Varusmiesten iloksi ja hyödyksi

Toimintaperiaattemme mukaan tulemme edelleen tukemaan varusmiehiä. Viime vuonna hankimme Fatbike-pyöriä Rannikkoprikaatin ja Rannikko-laivaston varusmiesten käyttöön. Rippiritit, virsikirjat, sti-

Sotilaskotitutu Unelma.

RSKY KLUVA-ARKISTO

pendit ja ohjelmalliset kotiutussillat ovat perustukimuotojamme. Olemme kiinnostuneet tukemaan erityisesti liikunnallisia harrastuksia. Kalliimpiin hankintoihin, kuten kalusteisiin ja urheiluvälineisiin, olemme saaneet tukea Uurlus-säätiöltä ja Anna-Liisa Rewellin säätiöltä. Rannikkosarten säätiöltä olemme saaneet tukea henkilökunnan ja vapaaehtoisten sisarten koulutamiseen liittyviin hankkeisiin.

Sotilaskotien tuotevalikoimaa uudistetaan

Olemme asiantuntijoiden opastuksella käynnistäneet projektin sotilaskotien tuotevalikoiman kehittämiseksi terveellisempään suuntaan kustannustehokkuus ja ekologisuus huomioon ottaen. Munkkeja ja pizzoja myydään varmasti jatkossakin, mutta pyrimme tarjoamaan entistä enemmän vaihtoehtoja. Henkilökunnan tuotekehityskoulutus toteutetaan workshop-muodossa. Sotilaskotihenkilökunta on käynyt lisäksi messuilla saamassa uusia ideoita ja sotilaskotien leipurit osallistuneet Sotilaskotiliiton järjestämään kohdenettuun koulutuspäivään.

Vuoden teemana on koulutus

Vapaaehtoisia sisaria kannustamme osallistumaan Sotilasko-

Sodekassi.

tiliiton, Sotilaskotialueen, Naisten Valmiusliiton ja MPK:n koulutuksiin, joita on runsaasti tarjolla. Panostamme vahvasti myös sotilaskotiemme palkatun henkilökunnan koulutukseen.

Sotilaskotien pöytäliinat Made by Sodetäti kestokasseiksi – Rannikon sisarten vuoden ympäristöteko

Vapaaehtoiset sisaret ovat innolla olleet mukana tekemässä vanhasta uutta. Sotilaskotien kaa-

peista huomattiin löytyvän paljon kestävästä, korkeatasoisesta kankaasta valmistettuja pöytäliinoja, joita ei kuitenkaan ole enää vuosikausiin käytetty. Sisaret ryhtyivät valmistamaan niistä ekologisia kestokasseja varusmiesten käyttöön muovikassien sijasta. Kassin voi joko edullisesti ostaa tai käytön jälkeen palauttaa sotilaskotiin.

Tämä idea on vapaasti kopioitavissa!

Maritta Sariola

Merivoimien vuosipäivän iltajuhla Merisotakoululla

Sininen Reservi ry järjestää

iltajuhlan Merisotakoulun tiloissa

tiloissa tiistaina 9.7.2019 klo 19.00-23.00

Vuosipäivän iltajuhla tarjoaa juhlavaa yhdessäoloa Merisotakoulun perinteikkäissä tiloissa Suomenlinnassa.

Puheet ovat lyhyet ja illallispyödyssä viihdytään hyvässä seurassa. Tanssimusiikista vastaa Laivaston Soittokunnan varusmieskokoontapano.

Ruokailun jälkeen voi seurustella mukavassa seurassa tai pyörähdellä tanssilattialla nauttien Merisotakoulun miljööstä.

Tarkemmat tiedot ja ilmoittautuminen www.sininenreservi.fi

Pukukoodi on tumma puku tai palveluspuku.

Lisätiedot:

Varapuheenjohtaja
Mika Kuutti
040 7599525
mika.kuutti@welho.com

Sihteeri
Kai-Verner Kaksonen
050 5455421
kai.kaksonen@gmail.com

Sininen Reservi
Marinreserven

**Sininen Reservi ry toivottaa lämpimästi tervetulleiksi kaikki
tutut sekä uudet juhlijat. Tapaamisiin Suomenlinnassa!**

Laivaston sukeltajakillan kuulun

Laivaston Sukeltajakillan toimintakausi avautui perinteisesti vuosikokouksen merkeissä. 2.3.2019 pidetyn kokouksen yhteyteen oli rakennettu tapahtumapäivä. Se alkoi aamuvarhaisella kiltalaisten kokoontuessa Upinniemen varuskunnan portille klo 08.00. Pitkämatalaiset olivat saapuneet pääkaupunkiseudulle jo edellispäivänä ehtiäkseen ajoissa ja osallistuakseen monimuotoiselle kurssille, jonka teema oli pelastuskoulutus.

Aamupäivä harjoiteltiin pistooliammuntaa tilaisuuden hui-

pentuessa kisaan, missä jokainen sai mitellä itseään vastaan

yhä parempien tulosten haulilla ja sen maagisen kympin sar-

nisia

jan metsästämisellä. Ammunta oli hyvin johdettu ja kaikki osallistujat olivatkin tyytyväisiä aamun antiin joko tulosten mairitellessa mieltä tai muutoin ase-käsittelyn sujuvuuteen ja turvalliseen ammutatapahtumaan tähdänneeseen koulutukseen. Ampumavastaavina toimivat kii-tettävästi kiltalaiset Lasse Riikonen ja Lasse Pihl.

Seuraava tehtävä oli suunnistaa kimpakyydein tai letkassa Upinniimestä Lohjan harjulla sijaitsevaan Meriturvan koulutuskeskukseen.

Perillä meidät otti vastaan Meriturvan johtaja Heikki Hyyryläinen, joka toivotti Laivaston sukeltajakillan ja sen jäsenet tervetulleiksi Meriturvan tiloihin. Heikki kertoi ensin Meriturvan historiasta ja sen jälkeen hyvin monipuolista toiminnasta av-esityksellä havainnollistettuna, minkä jälkeen siirryttiin varsinaiseen harjoitustilaan. Monelle aiemmin paikalla käymättömälle hallin mittasuhteet jo sinänsä, mutta erityisesti hyvinkin erilaisen harjoitusmahdollisuuksien kirjo oli yllätys. Saimme kattavan kierroksen kuluessa kuvan siitä, mitä kaikkea tiloissa voidaan harjoitella eikä epäselväksi jäänyt keskuksen mahdolli-

suudet tarjota jopa eurooppalaisen mittapuun mukaan huipulaatuista koulutusta ainutlaatuisissa olosuhteissa.

Koulutuskeskukseen tutustumisen jälkeen olikin tositoimien aika, eli hallin allastilaa hyödynnettiin sukellusharjoitukseen tai vaihtoehtoisesti pelastuslauttojen kokeiluun. Erityisesti lautoille kiipeäminen osoitautui haastavaksi. Harjoittelun perusteella tositoimiin ei kukaan toivonut joutuvansa.

Harjoituksen päätyttyä vuo-

sikokous pidettiin kello 19.00 alkaen. Numeroiden lisäksi käytiin läpi alkavan kauden toimintaa ja keskusteltiin aktiivisesti esitetyistä kurssiohjelmasta ja muista kilan toiminnalle tärkeistä asioista.

Puheenjohtaja Tapani Korhonen kiitti aktiivisesta osallistumisesta päivän tapahtumiin ja vuosikokoukseen.

Lisätietoja toiminnastamme löydät kotisivuilta <https://mpkl.fi/jasenyhdistys/laivaston-sukeltajakilta-ry/>

Juha Kytömäki

Yhdistyksen kuulumisia

Vuoden 2019 hallitus

Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen Jarmo Valtimo ja varapuheenjohtajaksi Kimmo Mäkipeska. Pirjo Lange, Ilkka Kosonen ja Hannu Kekkonen jatkavat hallituksessa. Keijo Suominen, Kaarle Lange ja Tero Viitala valittiin vuosiksi 2019 -2020. Varajäseniksi valittiin Oiva Lyytikäinen ja Richard Hyvönen.

Muita kokousasioita

Hyväksyttiin toimintasuunnitelma, jonka runko oli sama kuin edellisvuonna sisältäen mm. 4.6. ja 1.8. tilaisuudet.

Tilinpäätös oli alijäämäinen, joten päätettiin korottaa jäsenmaksu 12 eurosta 15 euroon.

Todettiin, että toukokuun 19. päivänä yhdistys täyttää 20-vuotta. Päätettiin kuitenkin,

Uusi kunniajäsen kukitetaan. Kukittamassa Pirjo Lange ja Jarmo Valtimo.

että erillistä 20-vuotispäivän juhlaa ei järjestetä.

Veikko Eroesta yhdistyksen ensimmäisen kunniajäsenen

Hallitus oli esittänyt, että majuri evp Veikko-Olavi Eronen kutsutaan yhdistyksen kunniajäsenek-

si ja niin vuosikokous myös päätti.

Kun yhdistys 19.5.1999 perustettiin, valittiin Veikko Eronen yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi ja Jarmo Valtimo ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi.

Tämä kaksikko johti yhdistystä aina viime vuoteen saakka. Kun 24.3.2018 pidetyssä vuosikokouksessa Eronen luopui puheenjohtajuudesta valittiin Valtimo hänen tilalleen. Kimmo Mäkipeska valittiin tuolloin varapuheenjohtajaksi.

Kun uusi kunniajäsen, Veikko Eronen, oli kukitettu, löi vuosikokouksen puheenjohtaja, Jorma Hakala, nuijan pöytään ja päätti kokouksen.

Kokouksen jälkeen yhdistys tarjosi osallistujille kahvia ja teetä kera maukkaan lohileivän ja kinuskikakun. ■

Vuosikokousväkeä.

Turun Rannikkotykkistörykmentin p

Valtaako luonto vai onko kyseessä maastouttaminen?

Katanpään ja Isokarin tykkien kunnostushanke

Yhdistyksemme jäseniä on jo pitkään osallistunut vuosittaisilla talkoilla Örön 305 O-tykkien, kasemattien ja keskiön kunnostustoimintaan. Metsähallituksen toiveesta projekti on laajentunut myös yhden kuuden tuuman Tampella-aseaman kunnostukseen. Nyt toimintaa on tarkoitus laajentaa muillekin entisille rannikkotykkien linnakkeille. Kunnostustyömme keskittyy ensisijaisesti toiminta-alueemme paikkoihin, joissa on toimivaa yrittäjäpohjaista matkailualan toimintaa ja rannikkotykkistöllisesti mielenkiintoisia kohteita.

Vuonna 2018 yhdistyksemme toimesta tehtiin kartoituskäynnit Katanpäähen ja Isokariin. Käyntien pohjalta laadittiin alustavat suunnitelmat tarvit-

tavista toimenpiteistä. Tulevana keväänä/kesänä on tarkoitus kunnostaa Katanpäässä yksi neljästä 152 T-tykistä sekä tykin ympäristöä. Vastaavasti Isokarissa työn alle otetaan saaren yksi 105 O-tykki. Kyseisen tykki-vene Uusimaan perätykkinäkin olleen, Somerin ja Bengtskärin taisteluihin osallistunut, alun perin 102mm:n tykin omistaa Kus-

tavin kunta. Kunnostushanke onkin monen tahon yhteistyötä: toimintaa valvoo ja koordinoi Sotamuseo/Forum Marinum, maa-alueiden omistajana yhteinä osapuolena on Metsähallitus ja myös saaren matkailuyrittäjä osallistuu hankkeeseen omalla panoksellaan. Katanpäässä toimijoita on sama määrä, vain yrittäjä on siellä eri.

Yleisötilaisuus

Tykkien kunnostushankkeemme myötä järjestettiin 15.11. Forum Marinumin ”Tuonnin turvaajat, viennin vartijat Merivoimat 100 vuotta – luentosarjaan liittyen yleisölle avoin tilaisuus ”Katanpään ja Isokarin tykkien kunnostushanke ja muisteluita näiden linnakkeiden vaiheista.” Tapahtumaan osallistui lähes viitisenkymmentä henkilöä, jotka saivat yhdistyksemme jäsenen

Yleisöä Forum Marinumin tilaisuudesta.

perinneyhdistyksen toimintaa

Isokarin 105/58 O.

Johanna Pakolan ja Forum Marinumin tutkijan Mikko Merosen alustamina mittavan tietopak-

etin kyseisten saarien historiasta ja taustoista siihen, miksi saaret on linnoitettu sekä mitä tykkika-

lustoa niillä on ollut ja on yhä. Yhdistyksemme jäsen ja Öron kunnostushankkeita koordinoivat Pentti Sillanpää kertoi tulevista kunnostustöistä. Luento-osuuden jälkeen yleisö osallistui tilaisuuteen kertomalla omia muistojaan kyseisten linnakkeiden ja tykkikaluston osalta. Tapahtuma osoitti, että tämän kaltaisten tilaisuuksien järjestäminen jatkossakin olisi perusteltua. ■

Tarkastelussa yksi Katanpään 152 T-tykeistä.

Pasi Kataja

Puheenjohtaja
Turun Rannikkotykkikoston
Perinneyhdistys ry

Turun Rannikkotyökistökilta toim

SEPPÖ KALLA

Killan kevätkokouksen yhteinen esitelmätilaisuus Saaristomerén Merivartiokillan kanssa Heikkilän sotilaskodin pääsalissa.

Killan kevätkokous oli torstaina 28.3. Heikkilän sotilaskodissa. Ennen kokouksen alkua kokoontuimme yhdessä Saaristomerén Merivartiokillan kanssa pääsaliin kuulemaan Länsi-Suomen Merivartioston apulaiskomentajan, komentaja Petteri Partasen esitelmää aiheesta Suomen rajaturvallisuus. Komentajan esitelmä työnty ensi rajavartiotoiminnan historiaan ja siitä nykypäivään ja vielä tuleviin haasteisiin. Esitelmä oli erittäin valaiseva ja antoi paljon ajattelemisen aiheita vaikkapa Euroopan nykytilasta. Kahvit

sotilaskodin munkkien kera juotiin esitelmän aikana. Yhteisen esitelmähetken järjestely osoitautui toimivaksi. Esitelmän jälkeen RT-kiilta siirtyi pitämään omaa kokoustaan yläsaliin. Puheenjohtaja Mika Koivunen kertoi aluksi ennen varsinaista kokousta killan ajankohtaisia kulumisia mm. Pansion kiltahuoneesta, joka on otettu merikarsarmin mittavan remontin jälkeen uudelleen käyttöön. Killan vapaaehtoiset ovat järjestäneet killan vitriinin parin evakkovuoden jälkeen uuteen paikkaan, paremmin näkyville sotilaskoti-

salin puolelle. Kevätkokouksen puheenjohtajaksi valittiin monen vuosikokouksen puheenjohtajaveteraani Kari Paarma ja sihteeri Jukka Lasorla. Kokous kunnioitti vuoden 2018 aikana kuoleman kautta jäsenistöstämme poistuneiden Ann-Mari Cederbergin, Harry Suomisen ja Martti Mäkilän muistoaan hetken hiljaisuudella. Kokous käsitteli killan sääntöjen kevätkokoukselle määräämät asiat. Muina kokousasioina käsiteltiin hallituksen esittämien henkilöiden hyväksymistä killan vapaajäse-

nii!

niksi. Kokous hyväksyi vapaajäseniksi seuraavat killan jäsenet: Pekka Lehtiö, Katariina Piha, Erkki Seppälä, Teuvo Kuusela, Pekka Vuorinen ja Anne Valtaare-Laaksonen.

Osallistumme 24.-25.5. Nuku Rauhasa Turun Varvintorilla. Tapahtuma on suuri ja täyttää koko torin sekä läheisyyden jokirannan. Siihen osallistuvat melkoinen joukko alueen maanpuolustuskiltoja ja kattavasti eri viranomaistahot. Kiltamme tekee kesäkuun alussa retken Hankoon. Oppaaksemme on lupautunut sotahistorioitsija majuri evp Kaarle Lange. Käymme Tulliniemessä ja tutustumme

SEPPÖ KAILA

Länsi-Suomen Merivartioston apulaiskomentaja, komentaja Petteri Partanen kertoo merialueiden valvonnan monitahoisista haasteista.

SEPPÖ KAILA

Killan kevätkokous sotilaskodin yläsalissa. Toiminnan tarkastaja Eero Joutsikoski lukemassa toiminnantarkastuskertomusta.

muuallakin hankoniemellä sijaitsevien tykkiasemien jäännöksiin. Tutustumme myös moniin muihin sotahistoriallisiin kohteisiin. Kahvi- ja lounaspaikoiksi valitaan Hankoon tavalla tai toisella mielenkiintoisesti liittyvisissä kahvilassa ja ravinolassa. Matkaraporttia saadaan seuraavaan numeroon.

Kannattaa muistaa suositut kuukausitapaamiset kesätauon jälkeen taas syksystä alkaen. Joka kerralla on oman alansa asiantuntija pitämässä huipuesitelmää.

Ampumaharrastajat, ottaa kalentereihinne Sinisen Reservin ampumakilpailut! Ampumapäivä 2 Upinniemessä Huhtikuussa on tätä luettaessa jo käytetty. Seuraava ampumapäivä 3 järjestettäneen syyskuussa Raasin

ampumaradalla. Kivääri 150 m. radalla ja pistooliammunta 25 m. radalla. Ampumapäivä 4 (Rynnäkkökivääriammunta) järjestetään syyskuussa Upinniemessä. Varsinkin tämä syksyinen rynnäkkökivääriammunta on ollut erityisen suosittu, koska siihen voi osallistua ilman omaa asetta ja -aselupaa. Nyt keräämään joukkueita kilpasille! Ilmoittautumiset näihin ampumakilpailuihin MPK:n kotisivuilta Seuratkaa ilmoitteluja kiltamme retkistä ja tapahtumista TS:n kiltapalstalla, jäsentiedotteissa ja killan FB-sivulla: [facebook.com/groups/turunruntkilta](https://www.facebook.com/groups/turunruntkilta). Seuratkaa tarjontaa myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi.

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Turun Laivastokillan toimintaa!

SEPPÖ KAILA

Rannikkolaivaston komentaja, kommodori Erkki Mikkola pitää puhetta kotiutuville varusmiehille Pansion tukikohdassa 19.3.

Turun Laivastokillan kevätkokous oli 28.2. Heikkilän sotilaskodin yläsalissa. Killan puheenjohtaja Jarmo Holm avasi kokouksen ja toivotti kaikki tervetulleiksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin kokouksen avaja Jarmo Holm ja sihteeriksi killan sihteeri Jouni Aho. Kokous käsitteli killan säännöissä kevätkokoukselle määrätty asiat. Kokouksen jälkeen kuultiin Onnettomuustutkintakeskuksen johtajan, dosentti Veli-Pekka Nurmen mielenkiintoinen esitys aiheesta "Sotilasmerenkulku ja vakavien onnettomuuksien tutkinta".

Jarmo Holm ja Seppo Kaila osallistuivat Rannikkolaivaston kotiutuskahvilaisuuteen 19.3. Pansion varuskuntaravintolassa. TLK:n palkittava varusmies oli ylimatruusi Juho Reiman 4. Miinantorjuntalaivueesta. Ylimatruusille luovutettiin palkintona termospullo nimilaatalla ja tietysti perinteen vaatima kunniakirja kehyksissä.

Rannikkolaivaston komentajan vaihtotilaisuudessa Pansion sotasatamassa 29.3. killan puheenjohtaja Jarmo Holm luovutti kommodori Erkki Mikkolalle TLK:n pöytästandaarin tun-

nustukseksi hänen monivuotisesta ja erittäin positiivisesta suhtautumisesta kiltamme työtä kohtaan.

Tulevia tapahtumia

Tulevan kesän päätapahtumana Turun Laivastokillan jäsenet osallistuvat elokuussa järjestettävilevältä kunnallisille Laivastokiltapäiville, jonka tapahtumapaikka on tänä vuonna Vaasa. Retkestä Vaasaan tiedotetaan lähemmin sp.jäsenviesteinä ja killan fb-sivulla. TLK:n pistooliampumakilpailu pyritään tätä kirjoitettaessa järjestämään Pansion pistoo-

SEPPÖ KAILA

liradalla toukokuussa. Sen tulokista tietoja killan fb-sivulla. Muistakaa myös Sinisen Reservin ampumakilpailut! Ampumäpäivä 2 Upinniessä on tätä luettassa jo käyty. Seuraava ampumäpäivä 3 järjestetään syyskuussa Raasin ampumaradalla. Kivääri 150 m. radalla ja pistooliammunta 25 m. radalla. Ampumäpäivä 4 (Rynnäkkökivääriammunta) järjestetään syyskuussa Upinniessä. Varsinkin tämä syksyinen rynnäkkökivääriammunta kannattaa pitää mielessä, koska se on ollut erityisen suosittu, sillä siihen voi osallistua ilman omaa asetta ja -aselupaa. Nyt keräämään joukkueita kilpasille! Ilmoittautumiset näihin ampumakilpailuihin MPK:n kotisivuilta.

Kesäkauden syntymäpäiväsankareitamme ovat: 75 vuotta

Onnettomuustutkintakeskuksen johtaja Veli-Pekka Nurmi ja killan kevätkokousesitelmä.

Matti Puhakka 15.7. 70 v. Mikko Suvanto 30.9.60v. Pekka Raunio 13.8. ja Ismo Harjamäki 30.9. Onnea kaikille syntymäpäiväsankareille!

Seuratkaa ilmoitteluja retkistä ja tapahtumista TS:n kiltapalstalla, sähköposti-jäsent-

edotteissa ja killan päivitettyillä nettisivuilla: www.turunlaivas-tokilta.net sekä killan FB-sivulla. Seuratkaa myös ampumatapah-tumien ajankohtia Maanpuolustus-koulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi.

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

VIHDIN LIIKENNE OY

VL-Matkat VL-Tours

Sortavala ja Valamo arkkitehdin silmin 30.8.-1.9 pe-su
Asiantuntijaopas arkkitehti Markku Aalto

Hinta 520 €/hlö sis. bussikuljetukset, majoitukset puolihoidolla.

Valamon luostari ja Gogolevin museo, lounas, Venäjän viisumi, asiantuntijaoppaan palvelut.

Eversti sotatieteiden tohtori h.c. Sampo Ahdon matkat

Vienan Karjala 3.-8.9 ti-su, hinta 899 €/hlö Kantalahti-Murmansk-Ivalo 11.-14.9 ke-la, hinta 651 €/hlö

Kysy lisää myynti@vihdinliikenne.fi tai katso www.vihdinliikenne.fi

Puheenjohtajan kynästä

Kevätkokouksessa Pekka Kurvinen piti esitelmän vihijohtamisesta.

Hyvää kesää kaikille rannikkojäkäreille ja lehden lukijoille!

Rannikkojäkärikillan Kevätkokous pidettiin 27.3. MPKL:n auditoriossa ja sen yhteydessä kuultiin KTT Pekka Kurvisen kiinnostava luento VIHI-johtamisesta, joka johdatti kuulijat pohtimaan johtamiseen liittyviä tekijöitä. Kurvisen mukaan jatkuvassa työelämän murroksessa vanhat johtamisopit eivät toimi. Hänen mu-

kaan tarvitaan vihiä, vainua, pienen piilotiedon havaitsemista. Tämä edellyttää esimiehiltä kykyä kuunnella ja keskustella sekä avointa ja läpinäkyvää vuorovaikutusta. Kurvisen luento johti vilkkaaseen keskusteluun. Aihe ja teema oli selvästi sellainen, jota meidän kannattaa jatkaa.

Tämän lehden ilmestyessä Killan ampumapäivä on jo takanapäin ja Killan majan talkoot pidetty ja majakausi täydessä

vauhdissa. Killan maja on oivallinen paikka viettää aikaa yksin tai hyvässä porukassa. Kajakit ovat myös hyvä tapa verestää muistoja ja ylläpitää tämän liikuntamuodon taitoja.

Killan hallitus kokoontuu kuukausittain pl. heinäkuu. Jos sinulla on asioita tai toimintaa, joita haluat hallituksen ottavan käsittelyyn – laita viestiä. Ole-malla aktiivinen ja osallistumalla saat jäsenyydestä eniten irti.

Heinäkuussa kokoonnumme Teikarin päivän 75-vuotis juhlassuusiin. Perinteisesti kokoonnumme ensin Upinniemeen, jonka jälkeen matka suuntautuu kohti Dragsvikia. Päivän tapahtumien kulusta viestimme tarkemmin jäsentiedotteella, kun yksityiskohdat tarkentuvat. Tilaisuuden järjestelyihin osallistuvat Dragsvikin ja Upinniemen varuskuntien lisäksi perinteiseen tapaan Kilta ja Rannikkojäkäripataljoonan perinneyhdistys yhteistyössä. Tässä yhteydessä esitän lämpimät onnittelut Kurt Kolkolle, joka valittiin Peryn uudeksi puheenjohtajaksi.

Rannikkojäkärikoulun käyneille muistutus siitä, että syksyllä tulee kuluneeksi 40-vuotta ensimmäisestä Rannikkojäkärikoulun kurssista ja kaikki koulun käyneet on kutsuttu lauantaina 7.9. Rannikkojäkärikoulun kurs-

sien yhteistapaamiseen. Kurssit kokoontuvat Helsingin Senaattorilla, josta matka suuntautuu Upinniemeen. Ilta huipentuu yhteisillalliseen Kalastajatorpalle.

Pidä huolta siitä, että killalla on ajantasaiset yhteystiedot käytettävissä mm. sähköpostiosoite. Kilta viestii jäsenilleen pääosin sähköpostin ja Facebookin kautta.

Kerran Rannikkojääkäri – aina Rannikkojääkäri

Petri Käyhkö

ESA AITOKALLIO

Esitelmän päätteeksi puheenjohtaja Petri Käyhkö (kuvassa vas.) lahjoitti Pekka Kurviselle Rannikkojääkärit tässä ajassa - Kustjägarna i tiden 1997-2015 kirjan.

TURVALLISEN DIGITALISAATION EDELLÄKÄVIJÄ

INSTA

- Tiedustelu-, valvonta- ja johtamisjärjestelmät
 - Hätä- ja hälytyskeskusjärjestelmät
 - Rikostorjunnan ratkaisut
 - Kyber- ja tietoturvaratkaisut
 - Autonomiset järjestelmät
- Datakeskeiset ratkaisut ja edistynyt analytiikka
 - Harjoittelu-, koulutus- ja simulointiratkaisut
 - Kokonaisarkkitehtuurin, hankejohtamisen ja elinkaaren palvelut

insta.fi

Eletään ajassa – perinteet tukipilarina

Rannikkojäkäripataljoonan perinneyhdistys ry:n vuosikokous pidettiin torstaina 25.4.2019 Lohjalla. Vuosikokouksessa keskusteltiin erityisesti jäsenistön ikärakenteesta ja toiminnan aktivoimisesta sekä kehittämisestä. Unohtamatta rannikkojäkärien perinteitä, jota varten yhdistys on perustettu. Samanlaisten kysymysten äärellä ollaan muissakin Suomen tuhansissa yhdistyksissä. Mitään yksittäistä ratkaisua asiaan ei todennäköisesti ole, vaan tarvitaan useita toimenpiteitä, isoja ja pieniä. Jotkut saattavat väittää, että se on mahdotonta, minä väitän, että se on välttämättöntä. Tukipilareina ovat perinteet, hyväksi havaitut toimintatavat, henki, meidän rannikkojäkärien 'omat jutut', jotka ovat ainakin osittain meitä itse kutakin vieneet elämässä eteenpäin. Tämän väistämättömän edessä hallitus sai tehtäväkseen valmistella erilaisia vaihtoehtoja yhdistyksen toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi tulevana vuosina.

Kokouksessa hyväksytyn toimintasuunnitelman mukaisesti toteutamme myös tulevana kesänä nuorten leirikoulun MPK:n ja Urlus säätiön avustuksella. Nuorten syrjäytymisen ehkäiseminen ja ratkaisujen löytä-

ESA AITTOKALLIO

Kurt Kokko (kuvassa vas.) otti vastaan puheenjohtajan työkalut Mika Seppäselältä.

minen syrjäytysongelman ratkaisemiseen on yhteiskunnallisesti merkittävä asia. Kaikki syrjäytymisen ehkäisyyn liittyvä työ on sekä moraalisesti oikein että rannikkojäkärihengen mukaisista. Tuloksena saamme nuoria, jotka ovat tasapainoisia, rohkeita ja luovia.

Lisäksi pidämme perinteiset vesistö- ja koulutuskauden avajaiset sekä mökkitalkoot, osallistumme Teikarin päivään sekä järjestämme Talvisodan muis-toja ja adventin lauluja -konsertin Merikappelissa sunnuntaina 1.12. Tervetuloa kuuntelemaan ja käynnistämään joulun odotus.

Aloittaessani nyt yhdistyksen puheenjohtajana olen hyvässä tilanteessa. Kiitokset erityisesti Seppäsen Mikalle sekä

kaikille hallituksen jäsenille ja aktiiveille, joiden työllä yhdistyksen toiminta on pysynyt vakaalla pohjalla, jäsenmäärä on vakiintunut ja toimintaedellytykset ovat kunnossa. Seuraavina vuosina tiivistämme ja kehitämme edelleen yhteistyötä ja -toimintaa Rannikkojäkärikilan sekä muiden sidosryhmien kanssa, ja pyrimme löytämään moderneja vaihtoehtoja jäsenistön, erityisesti nuorten, houkuttelemiseksi yhdistyksen toiminnan pariin.

Eletään ajassa, hyväksytään muutos, kuunnellaan, reagoidaan ja mennään eteenpäin tekemisen ja kokemusten kautta.

Kerran rannikkojäkäri – aina rannikkojäkäri!

Kurt

Sininen Reservi ry Meritaitokilpailu

Merisotakoululla, Suomenlinnassa 13.-14.9.2019

Sininen Reservi ry:n toivottaa jäsenyhdistyksensä ja MPK:n Linnakeveneiden käyttäjäyhteisöt tervetulleiksi osallistumaan vuosittaiseen Meritaitokilpailuun. Taavoitteena on mitellä osallistuvien joukkueiden kesken merisotilaallisista ja sotilaan perustaidoista. . Kilpailu käydään Merisotakoulun alueella sekä sen läheisillä merialueilla. Taapahtuma on MPK:n Meripuolustuspiirin kurssi.

Kilpailu sisältää muun muassa merellä toteutettavan päivänavigointitehtävän ja muita merisotilaallisia taitoja mittaavia osioita. Tausutamateriaalina toimivat Sotilasmerenkulkuohje (SMO) ja Laivapalvelusopas (LPO) sekä Rannikkolaivurin Radioliikenneopas.

Kilpailu alkaa joukkueiden ilmoittautumisella Merisotakoululla, perjantaina 13.9. klo 18.00 mennessä ja kilpailun ohjelma päättyy lauantaina 14.9. viimeistään klo 20.00 mennessä.

Joukkueet ovat kolmihenkisiä. Osallistumismaksua ei peritä, mutta joukkueet vastaa-

vat itse matkakuluistaan. Majoitus ja ruokailut tapahtuvat Merisotakoululla ja ne ovat kilpailijoille maksuttomia. Pitkämatalaisilla on tarvittaessa mahdollisuus majoittua vielä lauantain ja sunnuntain väliseksi yöksi.

Kootkaa oma joukkueenne ja lähtekää rohkeasti mukaan hyvän hengen meritaitomitteluihin, joissa pääsette näkemään uutta ja kertaamaan vanhaa sekä tuomaan oman osaamisenne esille. Parhaat joukkueet palkitaan!

Ilmoittautumiset 14.6.2019 mennessä, osoitteessa www.sininenreservi.fi/ilmoittautuminen-meritaitokilpailuun/. Ilmoittautuneet joukkueet saavat kilpailukäskyn noin kuukautta ennen kilpailua, jossa on tarkemmat tiedot ja ohjeet tapahtumasta.

Kilpailun järjestäjä hankkii kilpailussa käytettävät välineet ja kaluston. Vaatetuksesta ja muista tarvittavista henkilökohtaisista varusteista ilmoitetaan tarkemmin kilpailukäskyssä.

Tervetuloa kilpailemaan!

Sininen Reservi ry

Tiedustelut: kilpailun johtaja Mika Kuutti
ja varajohtaja Markku Kaasalainen
Sähköposti: meritaitokilpailu@sininenreservi.fi
Mika Kuutti p. 040 759 9525 ja Markku Kaasalainen, p. 040 532 8075

Sininen Reservi
Marinreserven

Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 HANKO
0405647695
jarmo.valtimo@gmail.com

Helsingin Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Erik Erwes
Linnankoskenkatu 11 A 10
00250 Helsinki, 0400 503 099
erwes@erwes.com

Helsingin Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Marko Vuorinen
Haahkatie 6 A 10, 00200 Helsinki
0400 902737
marko_vuorinen@hotmail.com

Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Aapo Tokkola
045 169 0988
aapo.tokkola@gmail.com
Yhdistyksen postiosoite:
Koulukatu 2 as 4, 48100 Kotka
kotra.pery@gmail.com

Kymen Laivastokilta

Puheenjohtaja Tapio Riikonen
Vesikatu 10, 49400 Hamina
050 540 5417
tapio.riikonen@haminetti.net

Kymenlaakson Rannikonpuolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka,
0440 837 846
esa.tervio@luukku.com

Laatokan puolustuksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Ilpo Kaislaniemi
Hovioikeudenkatu 4 A 23
20500 Turku
0400 712086
ilpo.kaislaniemi@gmail.com
Sihteeri Kyösti Rantanen, Turku
0400 825 346
kyosti.rantanen@gmail.com

Laivaston kilta

Puheenjohtaja Pentti O. Niskanen,
Hiidenkuja 6, 21600 Naantali
040 7169871
pentti.o.niskanen@gmail.com

Laivaston Sukeltajakilta

Puheenjohtaja Tapani Korhonen
Olofsborg 13 A, 10710 Snappertuna
040 558 3194
tapanikorhonen@kolumbus.fi
tapani.korhonen@kotikone.fi
www.laivastonsukeltajakilta.fi

Meripuolustussäätiö

Asiamies Arno Hakkarainen
Helenankuja 4, 01400 Vantaa
arno.hakkarainen@srs.fi

Meriupseeriyhdistys

Puheenjohtaja
Kommodori Veli-Petteri Valkamo
Sihteeri
Kapteeniluutnantti Jukka Rannikko
045 841 3070
sihteeri@meriupseeriyhdistys.fi
Majajaosto Komentaja Pasi Puoskari

Merivoimat

Merivoimien esikunnan viestintä
puh. 0299 800
pao.navy@mil.fi

Merivoimien tutkimuslaitoksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Erkki Laurila
0500 431 334
ellexi@elisanet.fi
Sihteeri Kaarina Saarto
PL 5, 20240 TURKU
kaarina.saarto@mil.fi

Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Tatu Virta
Kirkkorvontie 21, 21250 Masku
050-5947144, taj.virta@gmail.com
Sihteeri Jorma Nieminen
Pietarinkatu 3 C 27, 20320 Turku
040-7181073
jorma.nieminen@outlook.com

Pirkanmaan Meripuolustuskilta

Puheenjohtaja Timo Valli
Kastepolku 2, 14200 Turenki
040 833 7213, timo.valli@tut.fi

Pohjanlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Teuvo Roden
Pietarsaarenkatu 2 A 3, 65350 Vaasa
0500 665 413
teuvo.roden@netikka.fi

Pohjanlahden Merivartiokilta

Puheenjohtaja Timo Häyhä
timo.hayha@gmail.com
www.merivartiokilta.fi

Rannikkotyöstön Opistoupseerit

Puheenjohtaja Tatu Vartiainen
Ojahaantie 11 B 25, 01600 Vantaa
02 998 00, 0400 959370
tatu.vartiainen@mil.fi

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Puheenjohtaja Maritta Sariola
Esplanadi 120 B 21, 10900 Hanko
050 302 6435
sariolamaritta@hotmail.com

Rannikkojäkärikilta

Puheenjohtaja Petri Käyhkö
petri.kayhko@kotikone.fi

Rannikkojäkäripataljoonan perinneyhdistys

Puheenjohtaja Kurt Kokko
040 571 6411
kurt@kokot.fi

Rannikkotyöstön perinneyhdistys

Puheenjohtaja Johanna Pakola
Pryssinkatu 13 as 29
20320 Turku
+358 40 588 4231
johanna.pakola@gmail.com
www.rannikkotyokisto.fi

Rannikkotyöstösäätiö

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Timo Kohtamäki
Hallituksen puheenjohtaja
Juha Kilpi
Asiamies komkapt M5/MERIVE
Hannu Roponen
hannu.roponen@gmail.com

Rannikkoupseeriyhdistys

RP-lehden julkaisija
Puheenjohtaja
Kommodori Auvo Viita-aho
auvovii@gmail.com
sihteeri Jarmo Valtimo
040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

Rannikon Puolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka
0440 837 846
esa.tervio@luukku.com

RT-kerho johtorengas

Puheenjohtaja Toni Aalto
040 311 3348,
toni.aalto@iki.fi

Selkämeren Rannikkokilta

Puheenjohtaja Ravo Sarmet
Kolhantie 134 b, 26510 Rauma
040 562 8182
ravo.sarmet@dnainternet.net

Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja Antti Rautiainen
Solbackantie 22, 02880 VEIKKOLA
050 5561825, antti@rautiainen.fi
Sihteeri Kai Kaksonen
050 545 5421
kai.kaksonen@gmail.com

Suomenlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Lars Eklund
Markkinatie 5 E 56, 00700 HELSINKI
0440 955558
larseklund@kolumbus.fi

Suomenlinnan Rannikko-rykmentin perinneyhdistys

Puheenjohtaja Tuomas Alanko
tuomas.alanko@gmail.com
puh: 045 142 8449
Sihteeri Katariina Ilves
Sandelininkatu 13 A 3, 05800 Hyvinkää
katariina.ilves@luukku.com

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta

Puheenjohtaja Kristiina Slotte,
Merivirta 16 as 7, 02320 Espoo
050 525 0022
kristiina_slotte@yahoo.com
www.rt-kiilta.net

Suomi Merellä -säätiö

Asiamies ja sihteeri Jyrki Myllyperkiö
050 5520244,
sihteeri@suomimerellä.fi

Turun Laivastokilta

Puheenjohtaja Jarmo Holm
Keivinkatu 3 A, 21100 Naantali
040 0524253
jarmo.holm@turunlaivastokilta.net

Turun Rannikkotyökistökilta

Puheenjohtaja Mika Koivunen
Rauhankatu 23 H 78
20100 Turku, 050 541 7828
puheenjohtaja@turunrntkiilta.fi

Turun Rannikkotyökistö-rykmentin Perinneyhdistys ry

Puheenjohtaja Pasi Kataja
Vimpankuja 11, 20540 Turku
rtperinne@gmail.com,
www.turtrr.net

Turun Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Heikki Laiho
Linnankatu 11 a 3, 20100 Turku
0400 520 620, heikki.laiho@
turunreservimeriupseerit.fi

Vaasan Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Kari Lehtimäki
Västaräinkatu 8C 65320 Vaasa
GSM 041 432 1269
Kari.lehtimaki@gmail.com
Sihteeri Harri Kevari
harri.kevari@mil.fi

Rannikon Puolustajan teemat

- 3/2019 Rannikkojoukkojen taistelu
- 4/2019 Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittäminen
- 1/2020 Merivoimien ja viranomaisten välinen yhteistoiminta

Tapahtumakalenteri 2019

- 9.7. Sininen Reservi ry järjestää Merivoimien vuosipäivän iltajuhlan Merisotakoulun tiloissa (s. 75)
- 13.-14.9. Sininen Reservi ry:n Meritaitokilpailu Merisotakoululla, Suomenlinnassa (s. 89)
- 24.10. Meriupseeriyhdistyksen vuosipäivän kokous Merisotakoululla Suomenlinnassa (s. 60)

Helsingin Miinanraivaajakillan kokous joka kuukauden toinen tiistai klo 13.00 ravintola White Ladyssa.

www.rannikonpuolustaja.fi

AT-Marine Oy

Palveluksessa maalla ja merellä

                 	<p>Navigointi- ja kommunikointilaitteet</p> <p>Konehuonelaitteet</p> <p>Integroidut palo- ja kaasuilmoitinjärjestelmät</p> <p>Säiliömittaus- ja lastausvarret teollisuudelle</p> <p>Turvavalaistusjärjestelmät</p> <p>Poistumisopasteet, turva- ja yhdistelmävalot</p> <p>Erikoiselektronikka puolustusvoimille</p>
---	---

atmarine.fi autosafe.fi

Patria

**Kun kaiken on
pakko toimia.**

